วารสารวจนะ
VACANA
Journal of Language and Linguistics

ISSN: 2287-0903

ปีที่ 10 ฉบับที่ (มิถุนายน–ธันวาคม 2565)
Volume 10 Number 1 (June–December 2022)

The Comparison of Lexical Hedge Uses in Academic Articles between Thai College Students and International Writers

Kochamon Thongsoy[1]
Prach Aowsakorn[2]
Received date 24 December 2021
Revised date 4 April 2022
Published date 21 April 2022

Abstract

This comparison study investigates the numbers and frequencies of lexical hedging types between two corpora: the first corpus was the academic articles written by Thai college students majoring in English, and the other was the published articles from "Science Direct", the database widely accepted by scholars in linguistic fields. The use of hedges and the frequencies in the corpora were identified, quantified and compared based on Hyland's (1998) and Schmied (2008) classification of hedges. The results show that all types of lexical hedges and modal auxiliaries were found most frequently in both corpora. However, the student writers used lexical hedges more often in their texts when compared with the professional researchers who published their articles in international journals even though the choices of words used are less than those found in published articles. The underlying reasons why the students used those two types most frequently can be partly from lessons in previous courses in which quantifiers and modal auxiliaries were emphasized.

Key words: hedges, hedging devices, lexical hedges

VAGANA JOURNAL

[1] Lecturer, School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University, kochamon.tho@mfu.ac.th

[2] Lecturer, School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University, prach.aow@mfu.ac.th

Introduction

The term *hedge* was first introduced by Lakoff (1972) to refer to words or phrases, such as *sort of* and *kind of*, that "make things more or less fuzzy" (p. 471). Later on, the use of hedges has gained more attention as it is related to other theories of language uses. For example, in Brown and Levinsons' (1987) politeness theory, hedges are used as a politeness strategy when a speaker has to perform a face-threatening act (FTA) in order to minimize the threat that might damage either the speaker's or the listener's face; in addition, they are also used to soften criticism (Reikkinen, 2009). In addition, some writers used hedges to create interaction with the readers because they "indicate the writer's decision to withhold a complete commitment to a proposition, allowing information to be presented as an opinion rather than accredited fact" (Hyland, 2005b, p. 178), their texts could rather be considered as persuasive than assertive to the readers.

However, the definitions of hedges in previous studies are somewhat different in details. Hence, in this study, the definition of hedges by Hyland (1996) is used as the operational definition which identifies lexical hedge uses as "any linguistic means used to indicate either a) a lack of complete commitment to the truth of a proposition or b) a desire not to express that commitment categorically" (p. 3).

Under this definition, hedges can appear in various forms. To illustrate, writers can use strategic hedges, expressions to soften disagreements two opposite ideas—with expressions like "one cannot know that …" or they can just use lexical hedges, words to reduce the assertive tone or too strong claims such as modal verbs like *may* and *might*, epistemic verbs like *indicate* and *appear*, epistemic adjectives such as *possible*, and epistemic adverbs such as *apparently* (Hyland, 1998). In this study, the focus was on only "lexical hedges" which are more explicit and can be identified by general corpus analysis software.

In an academic context which the accuracy of the information is also highly valued, writers have to express their ideas or information as accurately as they can in order to make their ideas more credible—not easy to argue. For this reason, they sometimes add hedge words or use some hedging strategies in order to make their claims more flexible—adding more chances to be right.

Objective of the Study

The objective of this study is to investigate the use of hedges in academic articles written by Thai undergraduate students majoring in English. In order to see if the students use hedges effectively in the academic writing genre, hedges found in their articles will be compared to those found in research articles published in international academic journals, which are considered of acceptable quality by scholars in the field. It is possible that the result can help us understand

the problems in student writing and shed light on the students' needs and what teachers can do to improve the writing skill.

Scopes of the Study

This study focused on only types and frequencies of lexical hedges used in academic articles written by 3rd year English majors at Mae Fah Luang University and those found in research articles published in international journals. Other types of hedges such as strategic hedges, epistemic verbs, epistemic adjectives and, epistemic adverbs which are not emphasized in the writing lessons of the course are not included.

Review of Related Literature

As the use of hedges has gained interest from many researchers around the world, a number of studies focusing on the use of hedges in many aspects and in many languages have been published nationally and internationally. Recently, in order to compare the use of lexical hedges, corpus analysis has also been used by many researchers. This can possibly be because it "makes it possible to examine trends across many examples of student writing in ways traditional reading cannot" (Aull, Bandarage, & Miller, 2017, p. 32). Corpus analysis can be used to investigate many linguistic features, and not only in one corpus, but also between two corpora or more. Among them are comparative studies between the uses of hedges in texts written for different types of journals, texts in different academic fields, texts written by English native speakers and ESL/EFL learners and even texts written in English and other languages.

1. Hedges in Different Text Types in the Same Field

Even in the same genre and the same field of study, academic writing in the medical field in this case, a previous study revealed that the number of hedges the writers use can also be affected by types of journals and their target audience. To illustrate, Schmied (2008) analyzed lexical hedges in two types of academic writing in medical fields, specialized academic texts from international Anglo-American journals and popular academic texts from a popular science magazine named *The New Scientist*. He claimed that these two types of texts, although in the same fields, have different target readers and hedges found in popular medical texts were almost three times more frequent when compared with those found in specialized academic texts.

2 Hedges in Different Academic Fields

In addition to studies of texts within the same field, previous studies also revealed that texts from different topics contain different types of hedging devices. This means even in academic contexts, different fields can also affect the number and the types of hedging device. To illustrate, Hyland (2005a) claimed that more than 70% of all hedges from 56 academic articles in different fields were found in the humanities/social science papers. This means the use of hedges in these

VACANA JOURNAL

two fields was two times more frequent when compared with those found in academic articles in physics and engineering. He also claimed that "these findings reflect the fact that research articles express the different epistemological and social assumptions of disciplinary communities (p. 106).

3. Hedges in English Texts Written by Native Speakers and Non-native Speakers

First language and language proficiency of authors has also been considered as another factor that affects the number and the types of hedges in writing. This can be the reason why a number of researchers have been interested in this issue as well. For example, Vassileva (2001) examined Bulgarian authors' use of hedges in their L1 and L2 (English) scientific writing in comparison with native English speakers and found that the participants used hedges differently. This study revealed that Bulgarian writers seem to be more committed when writing in English because they used less hedges. The researcher claimed that it was possibly because the participants were not familiar with hedges when wiring in L2, but they were proficient enough to use hedges when writing in their first language.

The findings from Vassileva (2001) are also similar to those found in Atai and Sadr's (2006) study in which they investigated the use of hedging strategies in academic writing of English and Persian Native Speakers in English applied linguistics research articles. In this study, they found that English native speakers used a more variety of hedges to express their degree of commitment.

In the same way, He, Jiangqin, and Feng (2010) also investigated hedges used by native speakers of English and Chinese English learners in abstracts of academic papers and found that although they shared some similarities, the differences regarding the uses of hedges in both corpora are that the choices of hedges used by the native speakers were about two times of those used by Chinese English learners and that the Chinese writers seldom used nouns and adjectives as hedges.

4. Hedges in Texts in Different Languages

Different languages can also affect the use of hedges in texts as well. There have also been some studies that aimed at comparing texts in the same field in different languages. For example, Hu and Cao (2011) compared hedges in abstracts of applied linguistic articles in English- and Chinese-medium journals and found that abstracts published in English contained more hedges than those published in Chinese. Thus, from this study, it revealed a possibility that English language proficiency of the writer may not be the only reason why L2 students included more or less lexical hedges in their writing. Some other underlying reasons can be the writing lessons in class, i.e., whether or not the teachers focused on this feature before giving the assignment, or even differences between the cultures of those students themselves.

Because the results from previous studies seem not consistent and may not be generalized to Thai contexts, there is definitely a need for more studies. The purposes of this

VACANA JOURNAL

study are to identify types and frequencies of hedging devices used in successful academic articles (those published in international journals) and those written by Thai college students and to compare the types and the frequency of lexical hedges in academic articles written by the students with articles published in academic journals, which are considered of acceptable quality.

In other words, the present study aims at answering these two research questions:

1) How many types of lexical hedges are used in academic articles written in the 3rd year English majors at Mae Fah Luang University and how often do they use each type?

2) What are the similarities and differences between the types and the frequency of lexical hedges used by the 3rd year English majors at MFU and those found in research articles published in international journals?

Research Methods

1. Data and Data Collection

The data in this study were collected from twenty academic articles written by 3rd year students in the Bachelor of Arts in English programme at Mae Fah Luang university. The students were registered to the course titled "Academic and Professional Writing" which was a mandatory course for 3rd year students in the programme. The task, which was an individual task, in the course was to write an approximately 5-page academic article. All of the articles written by the students are related to topics in English language teaching and learning. The data were from the students' first drafts for the assignment to ensure that they were written by the students themselves and they were not affected by the teacher's and their peers' comments.

For the published articles to be compared with, twenty articles published in academic journals were downloaded from the database "Science Direct," which was the database that the teacher suggested the students use for finding sources to be cited in their articles. The keywords used for searching was "English language teaching" and the results were limited to only those with full-texts available published within ten years back then (between 2008-2018). The data were from the first twenty articles shown as the searching results. With these conditions, these articles might have been the real sources that the students read and deemed their model papers.

It should be noted that the first languages of writers of the published articles in this study are not taken into account. Since all articles were published in international refereed journals, they were used as those with acceptable quality regardless of the first languages of the writers. It can even be assumed that all of them were revised and edited, possibly by more than one person. In addition, tracing the identities of people who were involved in editing the language used in these articles is impossible.

All the articles, excluding reference lists and appendix, from both the students and online database were converted into text files in order to be compatible with the concordance software. In this study, the concordance program used was AntConc version 3.5.7, a free program that can

VACANA JOURNAL

count words in .txt files and sort in different ways. The concordance program showed that there are 65513 words in the first corpus, the students' articles, and 183910 words in the second corpus, the research articles published in international academic journals available from the database. The reason why the students' articles are much shorter can be from the requirement and instructions of the assignment. In the course, it was emphasized that the students should not exceed 6 pages, but the length of the articles published in journals can vary.

In addition to the difference regarding the length of the two corpora, it should also be noted that the numbers of word types found in both corpora are also remarkably different. To be more specific, the number of word types found in the first corpus is just 4406 while the second corpus contains 10349, which is more than two times of those found in the first corpus. This is absolutely the result from the considerably low vocabulary knowledge of the students.

2. Data Analysis and Statistical Techniques

After converting the files to .txt, the concordance programs were used in order to search for all lexical hedges. Each lexical hedge has to be identified word-by-word by browsing the word list shown by the program.

The present study focuses on only lexical hedges, which are surface features of hedging, because of their salient features. The types of hedges used in this study are based on the types classified by Hyland (1998) and the one modified by Schmied (2008) shown in the Figure 1, which are 1) modal auxiliaries, 2) epistemic lexical verbs, 3) epistemic adjectives, 4) epistemic adverbs, 5) epistemic nouns, and 6), numerical hedges.

Figure 1: Lexical hedges with some examples (Schmied, 2008)

Modal Auxiliaries	Epistemic Lexical Verbs		Epistemic Adjectives, Adverbs and Nouns			Hedging Numerical Data
	Epistemic judgement verbs	Epistemic evidential verbs	Epistemic adjectives	Epistemic adverbs	Epistemic nouns	
must/need	*propose*	*show*	*likely*	*probably*	*probability*	*about*
can/could	*suggest*	*appear*	*possible*	*apparently*	*possibility*	*approximately*
will/ would	*believe*	*seem*	*most*	*possibly*	*assumption*	*some*
shall/should	*speculate*	*tend*	*significant*	*perhaps*		*around*
may/might	*think*	*look like*	*clear*	*often*		
	indicate		*certain*	*usually*		

Even though the concordance program can help to count lexical hedges used in the articles, it should be noted that some of the words listed by the program can be used in other functions, not as lexical hedges. For example, the modal *must* can be used as both epistemic

and deontic modals. In a sentence like "The students must submit their work on time," *must* is used as a deontic modal regarding the freedom to act—not as a lexical hedge to show probability as in a sentence like "The students must be familiar with the format because they have done assignments in that format for many times." Similar to modals, words in other parts of speech can also be used as both lexical hedges and in other functions. For example, the word *think* in *The researchers think that ...* can be counted as a lexical hedge, but when it is used in *The teacher tries to make the student think …*, *think* here is not a lexical hedge.

Thus, although the concordance program can help to identify words, each word must be checked "by hand" again to ensure that it was used as a lexical device before categorizing them based on their parts of speech.

To ensure reliability, a second rater, who is also an English lecturer at Mae Fah Luang University, also analyzed 20% of the data. The percentage of agreement was 98% and Cohen's Kappa, the inter-rater reliability was 0.96, which could be interpreted as almost perfect agreement. It can be said that the way that the data were analyzed and categorized was consistent and reliable. Thus, only one researcher analyzed the rest of the data alone.

Finally, the number of each type of lexical hedges in both corpora was calculated into the number of that type in 1000 words before comparing, to ensure that the length of each article cannot affect the number of hedges found. This is because the students' articles were just five to six pages long as they were limited by the requirement of the assignment while the length of published articles were longer. This will be totally unfair if compared just by the tokens. Then, the Pearson's chi-square test of independence, which can be used when the data are frequencies and the sample sizes (total of hedges in both corpora) are not equal, was used in order to see if there is an association between the two variables, the different groups of writers, or not.

Findings and Discussions

The data revealed that the students employed all types of lexical hedges, modal auxiliaries, epistemic lexical verbs, epistemic adjectives, epistemic adverbs, epistemic nouns, and numerical hedges, as shown in the Table 1.

VACANA JOURNAL

Table 1: The overall number of hedges found in each corpus

Types of Hedges	Students' articles F (per 1000 words)		Published articles F (per 1000 words)	
1. Modal auxiliaries	1208	(18.44)	1494	(8.12)
2. Epistemic verbs	224	(3.42)	764	(4.15)
3. Epistemic adjectives	63	(0.96)	231	(1.26)
4. Epistemic adverbs	114	(1.74)	424	(2.31)
5. Epistemic nouns	22	(0.34)	96	(0.52)
6. Numerical hedges	552	(8.43)	795	(4.32)
Total	**2183**	**(33.32)**	**3804**	**(20.68)**

Among all types, the modals were found most frequently in the students' articles with the amount of 1208 and the types of lexical hedges that were used the least are epistemic nouns. This is the same as lexical hedges in the other corpus, the one with published articles, as shown in Figure 2. This can be said that the students were able to use all types of hedges, just like professional researchers. However, they may not have been confident enough to make strong claims, so they included more hedges in their papers.

Figure 2: Types of hedges in both corpora per 1000 words

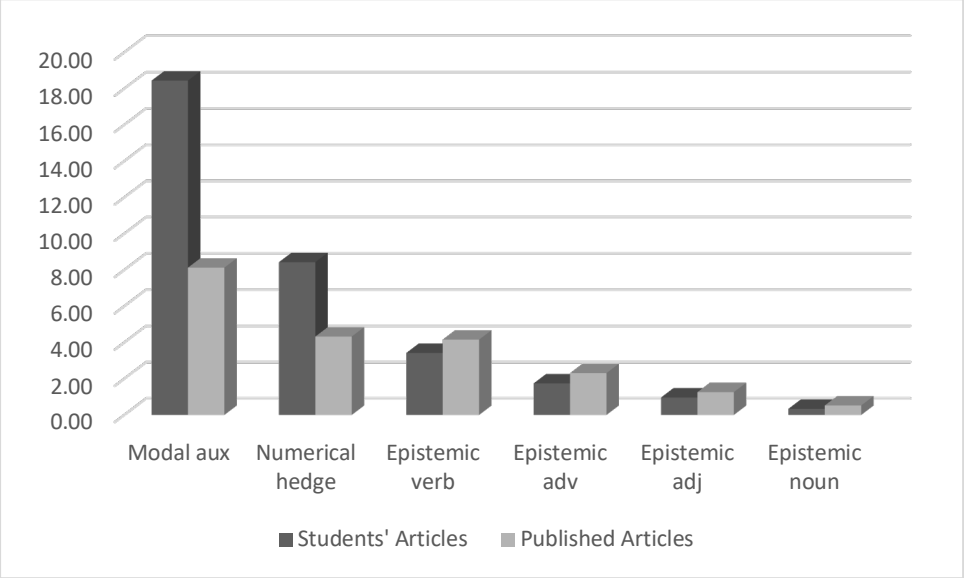

After all the lexical hedges were identified and categorized, Chi-square test of independence was used in order to see if the number of hedges found in each group is statistically independent or not. The hypothesis for the test is that the distribution of the outcome

is independent of the groups. However, since the p value is greater than the predetermined alpha level of significance (0.05), the hypothesis that the outcomes of the two set are independent has to be rejected and an association between the two variables can be assumed. The result of the Chi-square test of independence is shown in the Figure 3 below.

Figure 3: Chi-square test of independence result

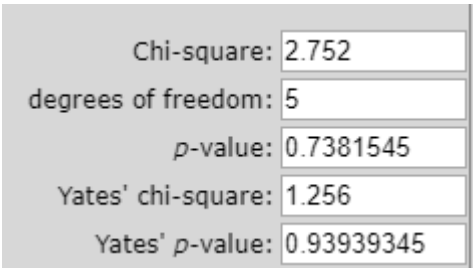

Like in students' articles, the data revealed that modal auxiliaries are found most frequently in the published articles as well with the tokens of 1494 out of 183910 words in the corpus, making it 8.12 words in every 1000 words. In this category, the modal *can* was found most often in both corpora. In fact, its negative form *cannot*, counted separately by the concordance program, was also among top ten most frequently found hedges in the students' writing, as shown in the Table 2.

Table 2: The most frequently used lexical hedges in both corpora

Ranks	Students' articles		Published articles	
Lexical hedges		Tokens Found	Lexical hedges	Tokens Found
1	can	795	can	586
2	many	182	some	256
3	most	166	should	245
4	should	157	may	214
5	some	150	many	206
6	may	96	most	203
7	could	52	show	149
8	show	50	could	131
9	cannot	46	often	128
10	think	42	would	126

When compared with articles in a different field, Schmied's (2008) comparative study of lexical hedges in popular and specialized academic articles in science, the data in this study also reveal the similar results. To be specific, modal auxiliaries were found the most and the frequency

of hedges in this category is more than two times higher than the category ranked the second. However, in his study, the category that was ranked the second was epistemic verb and numerical hedge came the third but the amounts of hedges in these two categories were very close.

However, not all previous studies yielded the same results. For example, in a study that aimed at comparing texts written in English by native speakers and Chinese learners of English conducted by He, Jiangqin, and Feng (2010), the results showed that both English writers and Chinese learners of English employed full verbs the most and modal auxiliaries come second. The differences may be from both the influence of the first language, the differences in cultures, or even the language proficiency of the writers.

Actually, it is quite surprising that, from the data, the student writers employed more lexical hedges than researchers who published their articles in international journals. Among 65513 words in the first corpus, 2183 words are lexical hedges, making it 33.32 words per 1000 words while in the second corpus, published articles, 3804 of 183910 words are lexical hedges, making it 20.68 words per 1000 words.

This finding seems different from previous studies that have been done in similar areas. For example, Samaie, Khosravian, and Boghayeri (2014) studied the introduction section of academic research articles in the field of literature written in Persian and English and found that English writers used 45.26 hedges per 2000 words while Persian writer used only 23.19 lexical hedges per 2000 words. In this study, none of modal auxiliaries was used by Persian writers, possibly from the feature of the language itself.

Similarly, Yang (2013) who examined the use of hedges in three academic writing corpora, which were the English scientific writing corpus, the Chinese-authored English scientific article corpus, and the Chinese scientific article corpus also found that per 1000 words 19.7 hedges were found in English articles written by English speakers, 9.0 were found in English articles written by Chinese writers, and 11.0 were found in Chinese articles.

Even in a different genre and context, Riekkinen (2010) who investigated the use of hedges in spoken language also revealed that English native speakers used more lexical hedges when speaking in terms of both frequency and variety of hedges when compared with non-native speakers of English. In these studies, the researchers claimed that cultures, language proficiency, and linguistic differences played an important role on the types and the frequency of the hedges used.

One of the reasons why lexical hedges were found more often in the student writing can be that sometimes students double-hedged in their sentences. The following samples are from the corpus of students' articles.

(1) It seems likely that … (students' article)

(2) It seems quite obvious that … (students' article)

In the samples above, there are at least two types of lexical hedges in the main clauses of the sentences. The use of two or more lexical hedges in both sentences makes the sentences verbose and redundant. This feature is not normally found in published articles.

When looking at the frequency of lexical hedges used the most by both the students and the professional researchers, as mentioned earlier, one thing that the two corpora share in common is that auxiliary modals are used most often in both corpora—with *can* as the most frequently used.

The reasons why students used modals as lexical hedges most often can be that they are common and quite easy to use. In addition, these students had learned to use them in previous courses in their programs.

It should be noted that that the modal *can* found in the corpora would be categorized as a lexical hedge only when it could also be paraphrased as "it is possible that ___," not just "(the subject) is able to _____."

From both corpora, the contracted forms of modals, such as *can't* or *shouldn't* were rarely found, possibly because of its genre where formal language is needed. Because contracted forms are considered informal, both groups of writers tended not to use them. However, the negative contracted form *can't* was found once from the data and it was surprising because it was from a published article. It should also be noted that the negative form of can '*cannot*' is also ranked as the ninth most frequently found in the corpus of students' writing.

Conclusions and Recommendations

1. Conclusions

The present study investigated the use of lexical hedges in academic articles written by third year students majoring in English at Mae Fah Luang university and found that the students used all types of lexical hedges. The type of hedges that was used the most is modal auxiliaries with the frequency of 18.44 words per 1000 words which is almost two times higher than the type that was second most frequently used, numerical data hedges (8.43 words per 1000 words).

When compared with lexical hedges used in published articles in academic journals, modal auxiliaries and numerical data hedges were also the two most frequently used types of hedges. In fact, when put in order of frequency, the types of hedges in both corpora are also ranked the same, which is similar to some previous studies. Statistically, we can assume an association between the two corpora. Thus, it seems the writers' first language and their language proficiency do not affect the types of lexical hedges they employ.

Even though the student writers used lexical hedges a little bit more frequently than the professional writers, it seems this was the case only for modal auxiliaries and numerical hedges, which are not complicated to use. The underlying reasons why the students used those two types

most frequently can be partly from lessons in previous courses in which quantifiers and modal auxiliaries were emphasized as well as the fact that most of lexical hedges in these two types are simple (only one-syllable words) and more common--included in the New General Service List (Browne, Culligan, & Phillips, 2013).

However, one thing that indicates the need of the students is that the choices of words used in published articles are greater than those used by the students. Grammatical errors and some awkward structures were also found in the students' texts. This means that there are needs of the students to learn how to use a wide variety of lexical hedges properly and accurately. In addition, we also need to help them apply all the grammatical rules they have learned appropriately when they write their own texts.

2. Implications and Pedagogical Applications

From this study, teachers of English as a second or foreign language writers can improve or develop their pedagogical tools, such as textbooks, course materials, and even computer software or mobile applications, to help their students master the use of all types of lexical hedges. For example, they can develop materials that emphasize lexical hedges that the students used less when compared with those who published in the academic journals, namely epistemic verbs, adverbs, adjectives, and nouns. In addition, for the types of lexical hedges that the students seemed to overuse, the teachers can also raise the students' awareness by pointing out the frequencies of those words found in papers written by scholars in the field.

3. Direction for Further Research

Since it is unfortunate that this study was based on a limited amount of articles in each corpus. In some aspects, the results are still inconsistent when compared with previous studies. Hence, more research should be done in order to explore more texts, both in the same field and in other fields, and possibly by different groups of writers.

More studies can definitely shed light on this topic and help educators develop their lessons and teaching materials accordingly.

VACANA JOURNAL

References

Aull, L. L., Bandarage, D., & Miller, M. R. (2017). Generality in student and expert epistemic stance: A corpus analysis of first-year, upper-level, and published academic writing. *Journal of English for Academic Purposes*, *26*, 29-41.

Atai, M., & Sadr, L. (2006). A cross-cultural genre study on hedging devices in discussion section of applied linguistics research articles. In *Proceedings of the conference of Pan-Pacific Association of Applied Linguistic* (pp. 42-57).

Brown, P, & Levinson, S.C. (1987). *Politeness: Some universals in language usage* (Vol. 4). Cambridge University Press.

Browne, C., Culligan, B. & Phillips, J. (2013). *New general service list: The most important words for second language learners of English.* The New General Service List. http://www.newgeneralservicelist.org.

He, Y., Jiangqin, X., & Feng, L. Lexical Hedges in English Abstract Writing. In *2010 International Conference on Computational Intelligence and Software Engineering*. Retrieved from https://ieeexplore.ieee.org/stamp/stamp.jsp?arnumber=5676749

Hu, G., & Cao, F. (2011). Hedging and boosting in abstracts of applied linguistics articles: a comparative study of English- and Chinese-medium journals. *Journal of Pragmatics, 43,* 2795-2809.

Hyland, K. (1996). Talking to the academy: Forms of hedging in science research articles. *Written Communication, 13*(2), 251-281.

Hyland, K. (1998). *Hedging in scientific research articles* (Vol. 54). John Benjamins Publishing.

Hyland, K. (2005a). Prudence, precision, and politeness: Hedges in academic writing. *Quaderns de Filologia-Estudis Lingüístics*, *10*, 99-112.

Hyland, K. (2005b). Stance and engagement: A model of interaction in academic discourse. *Discourse Studies,* 7 (2), 173-192.

Lakoff, G. (1972). Hedges: A study of meaning criteria and the logic of fuzzy concepts. *Journal of Philosophical Logic, 2*, 458-508.

Riekkinen, N. (2009). Softening criticism: The use of lexical hedges in academic spoken interaction.

Riekkinen, N. (2010). "This is not criticism, but..." Softening criticism: The use of lexical hedges in academic spoken interaction. *Helsinki English Studies (6)*, 75-87.

Samaie, M., Khosravian, F., & Boghayeri, M. (2014). The frequency and types of hedges in research article Introductions by Persian and English native authors. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, *98*, 1678-1685.

Schmied, J. (2008). Hedges in specialised vs. popular academic interaction: A case study of medical text. *Discourse and Interaction*, *1*(2), 85.

Vassileva, I. (2001). Commitment and detachment in English and Bulgarian academic writing. *English for Specific Purposes, 20*, 83-102.

Yang, Y. (2013). Exploring linguistic and cultural variations in the use of hedges in English and Chinese scientific discourse. *Journal of Pragmatics*, *50*(1), 23-36.

VACANA JOURNAL

A study of Thai and English Misogynistic Language in Social Media

Thitimaporn Phinthip

Prachayut Ritthitham

Sasima Charubusp

Received date 1 February 2022

Revised date 3 May 2022

Published date 4 May 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ ศึกษาลักษณะภาษาและมิติทางวัฒนธรรมของการใช้ข้อความภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่แสดงความเกลียดชังและเหยียดเพศหญิงในสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยและอังกฤษ และเพื่อสร้างความตระหนักถึงผลกระทบเชิงลบของการใช้ภาษาในสื่อสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่าลักษณะทางภาษาและวัฒนธรรมของข้อความแสดงความเกลียดชังเพศหญิงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีรูปภาษาที่สะท้อนความรุนแรงแบบปกปิด และสะท้อนถึงความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาเกี่ยวกับการให้คุณค่าของเพศหญิง ความคาดหวังในบทบาทและพฤติกรรมและรูปลักษณ์ภายนอกของเพศหญิง ผู้ใช้ภาษาจึงควรเข้าใจความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดแจ้งระหว่างรูปภาษากับความหมาย ตลอดจนมิติทางวัฒนธรรมของภาษาเพื่อตระหนักถึงความรุนแรงและผลกระทบเชิงลบของการใช้ภาษาที่สื่อถึงความเกลียดชังเพศหญิงในสื่อสังคมออนไลน์

คำสำคัญ: การเหยียดเพศหญิง อคติทางเพศ ภาษากีดกันทางเพศ สื่อสังคมออนไลน์

Abstract

This study examines the linguistic features and cultural implications of misogynistic language in Thai and English social media posts and comments. The objectives are to compare the cultural patterns underlying the posts, and to raise social media users' awareness of the mechanisms and negative impact of misogynistic language. By examining the characteristics of such verbal violence, cultural similarities and differences between misogynistic language in Thai and English can be exposed in relation to cultural values, and social expectations regarding female stereotypes, as

VACANA JOURNAL

expressed through the locutionary and illocutionary functions of language. For optimal awareness of misogyny, language users must be aware of the often non-explicit relationship between linguistic forms and functions and the cultural implications of misogynistic language.

Keywords: Online misogyny, Gender bias, Sexist language, Social media

Introduction

Social media are a key field where sexist language may occur because the number of users has been rising every year. In 2020, 3.6 billion people around the world were using social media, with that number anticipated to increase to 4.41 billion in 2025 (Statista, 2022). The opportunities for instant communication and access to abundant information can allow online social media to have a harmful impact. Social media users may exploit the freedom of speech and anonymity offered by social media as a means to express aggression and hostility. (Zimmerman, 2012; Essen & Jansson, 2020). Such aggression may include stressing perceived inequality between genders. One form this may take is misogyny, gender-based violence with women as victims (Dehingia, 2020).

The issue of language violence may receive unduly little attention if it is supposed that only physical violence is real, and that language can do no physical harm. According to Wongsuppakan (2013), language can perpetrate a covert form of violence that can harm an individual's mind and well-being. He observes as well that it can also cause social and cultural structural concerns, one of which is gender inequality with women as the typical victims. An Amnesty International IPSOS MORI poll (Amnesty International, 2017) reported that 23 percent of women aged 18-55 in eight countries (Denmark, Italy, New Zealand, Poland, Spain, Sweden, the UK and USA.) had experienced verbal abuse online. Additionally, the number of victims may not be as worrying as the intensity of the harm. 41 percent of those who had been exposed to online threats felt that their physical safety was at risk and 61 percent expressed that they had lower self-esteem and self-confidence. Moreover, more than a half of those affected have developed a psychiatric disorder and are concerned with their physical wellbeing. A substantial percentage also reported that they had been unable to sleep. Finally,

VACANA JOURNAL

beyond physical and mental health challenges, the poll indicated that online verbal abuse can lead to suicide. These consequences make misogyny a very severe social issue.

Studies of gender bias including misogyny have shown signs of this plague in diverse areas of professional activity, which include legal services and public health (Pitaksantayothin, 2020) as well as online newspaper publishing (Demberg, 2014). Such research has been carried out through information management to document misogyny in online social media (Pamungkas, Basile & Patti, 2020), and sometimes within a feminist framework (Barker & Jurasz, 2019). Furthermore, the breadth of the problem has been highlighted by examination of different languages (for instance, not only English but also Spanish) where misogynistic language may be used to express hatred of women, with the conviction that women are worth less than men frequently discovered (Essen & Jansson, 2020; Goblet & Glowacz, 2021; Aldana-bobadilla et al., 2021; Barker & Jurasz,2019). In fact there appear to be relatively few studies specifically of this issue in Thai, although exceptions include a report on sexism on the Internet (Roopsa-ard & Jantarangsee, 2021) and another on sexual violence and sexual inequality (Aroonjit, 2019). Still, there are studies about other related issues in Thai language, such as gender stereotypes (Setthankarn, 2019), sexual orientation and representation in newspaper and online news (ฟองแก้ว, et al., 2020) and sexist language in Thai (Wongsuppakan, 2013).

A sense of the complexity of this freld emerges from a revierw of the literature, which suggests three noteworthy themes. First, one study revealed that half of the misogynistic language found on Twitter was not written by men, but by women (Laville, 2016). This means that women devalue themselves and feel ashamed of themselves and other women. Cherry (2018), identifies this phenomenon as internalized misogyny. Second, with respect to research in the Thai context, studies about sexism in Thai songs released on the internet indicate the content that depicts women as sinful, sexual objects and the butt of jokes. Additionally, online songs also embody sexual harassment and sexist female beauty standards. Such content reflects a patriarchal culture, where males are dominant (Roopsa-ard & Jantarangsee, 2021). Third, some research has argued for a counterintuitive trend: although a substantial number of studies confirm the existence of misogyny in various social spheres mentioned earlier, one contrasting study in a strongly male-oriented journal has employed a review of earlier studies to claim there is no scientific evidence for negative attitudes

VACANA JOURNAL

toward women, but rather prejudices against men and favoring women (Moxon, 2018). That study expresses the concern that people may unreasonably trivialize if not ignore the issue of misogyny. Although this is a minority view, it vividly underlines how sensitive and potentially damaging sexist language of any kind can be.

In linguistic terms, it is noticeable that misogynistic expressions may not always have an explicitly aggressive manifestation such as satire and swear words. Aldana-Bobadilla et al (2021) stress that misogynistic language is subtle and is usually disguised in many common language forms such as flattery, proverbs, jokes and parodies. This makes it difficult to identify, so that language users may have trouble gaining awareness of the violence of misogynistic language. In order to make language users, especially on social media, more conscious of the risk that they might lapse into such gender-biased language as misogynistic expressions, they may need to understand how the language functions. It is important for them to understand how intended and especially unintended meanings are actually implied, so that they become sensitized to the great impact it could have on its victims. Therefore, this study aims to identify the typical communication strategies and the socio-cultural implications of misogynistic language as observed in social media posts. For analytical purposes, we will narrow our focus to a set of high-frequency communication strategies of misogynistic language that we have drawn from previous studies (Aldana-Bobadilla et al., 2021; Wongsuppakan, 2013), designated throughout this paper by the acronym HFCSs: slang, idioms, proverbs, swear words, jokes, satire, patronizing expressions, metaphors or other figurative language and noun and pronoun references used in naming. It is important to consider how such HFCSs can be used to connote gender bias, and what socio-cultural factors underlie their use. This matters not only because language use can reflect the social and cultural background of language community, but also because socio-cultural factors may actually motivate the use of misogynistic language by a language community. An aggravating factor is the way in which misogynistic language can operate implicitly, by hiding behind HFCSs that may not seem aggressive in themselves. That obliqueness can explain why people tend to normalize the covertly misogynistic use of HFCSs in the erroneous belief that they can use such expressions to make fun of others in ways that are always just playful and harmless. If this issue is left unaddressed, it might escalate to larger-scale incidents of aggression and confrontation.

VACANA JOURNAL

We chose to do a comparative study of misogynistic language in English and Thai because we saw that previous studies of misogynistic gender biases in the English language were more common than for the Thai language. Also, English and Thai lend themselves to comparative study because both languages seem to embody fewer gender-specific features than are seen in gendered languages such as French, Spanish and Hindi, which usually have gender biases (BBC, n.d.). According to Prewitt-Freilino, Caswell and Laakso (2012), gender-specific exponents in a language embody the relevant society's social and cultural propensities with respect to gender equality. According to the World Economic Forum (2021), English is categorized as a natural gender and Thai as a genderless language. This implies that the countries speaking either language may well have high gender equality than countries speaking a gendered language. If this inference is true, we wondered if we would find greater or lesser evidence of sexist language or gender bias in the HFCSs used in online posts by native speakers of one or the other language. Another important reason why we chose to study these two languages is that English is used worldwide as an international language, so that media are commonly presented in English, and Thai is the native language of the researchers. Arguably, the two languages may represent opposite worldviews from western and eastern cultural perspectives. So, we were interested in comparing if, despite being non-gender specific, HFCSs used by speakers of either or even both languages carry any forms of cultural implications that indicate gender biases in the society. We hope to identify if and in what aspects the cultural backgrounds underlying each of the two languages are similar or different, postulating that English reflects western culture and Thai, eastern. According to 2021 the gender gap ranking report presented by World Economic Forum, all native English-speaking countries were ranked in higher gender equality than Thailand: top 50 of gender equality, but with Thailand at the rank of 79 among all 156 countries (World Economic Forum, 2021).

The above considerations suggest that the logical first step will be to analyze the specific characteristics of misogynistic language and how it reflects social and cultural beliefs. However, because the HFCSs tend so often to convey sexist meanings implicitly, it will also be necessary at least briefly to explore the inherently implicit nature of all language use. From there, we anticipate it may be possible to highlight the critical issues and raise social consciousness in such as way as to discourage the use of misogynistic language. We hope that this research will shed light on this point,

VACANA JOURNAL

so that language users will recognize the forms and intended meanings of the HFCSs clearly enough to be motivated to avoid the normalization of misogynistic language. That practical goal is our rationale for giving the HFCSs a central place in the overall analysis, and for prioritizing them in Tables 1 and 2, which display our results. Given our wish to influence not just scholars but also the general public, we have been moved by the pedagogical principle that explanation should begin with the known (i.e. the familiar HFCSs) before introducing new and unfamiliar elements (i.e. the more abstruse linguistic mechanisms underlying communication).

Objectives

This study aims to identify the HFCSs of misogynistic language in Thai and English, as observed on social media platforms, and to explore the socio-cultural implications underlying misogynistic communication in both Thai and English languages. We anticipate useful implications for raising awareness among language users in general, and particularly in the context of online communication.

Research Questions

To address the issue of linguistic misogyny, this study will address the following questions:

1. What are the HFCSs of Thai and English misogynistic language use?
2. What are the socio-cultural implications of verbal misogyny in Thai and in English?

Literature Review

Misogyny and Sexist Language

The word "misogyny" was originally from a Greek word meaning hatred towards women, which is generally characterized as sexism and prejudice against women in the form of speech and behavior (Srivastava et al., 2017; Blackburn Center, 2019; Merriam-Webster, n.d.). Misogyny implies acting on sexist attitudes in an aggressive manner; it is often demonstrated through demeaning or degrading verbal remarks. For example, if a woman is hired over a man and the man reacts by accusing her of a variety of gender-based misconducts, this is considered a form of misogyny (McGrew & Bahn, 2017). Moreover, such patriarchal conditions will restrict women's and girls' social, economic, and cultural participation and opportunities, as well as promoting the possibility of

VACANA JOURNAL

unhealthy personal and professional relationships with men. These incidents have negative consequences for women's and girls' mental and physical well-being, and victims of misogyny may suffer low self-esteem, embarrassment, and insecurity. Yet, although they might feel useless, frightened, and enraged, they may internalize their feelings because of being taught that frustration is immodest (Richardson, 2018). For all these reasons, misogyny is one of the most pressing issues that people should be concerned with, including not just its mechanisms but also its effects.

Misogyny can take the form of sexist language in a society that holds maleness as the norm. Language in such a society is formulated on the basis of an assumption of maleness; for example, the word 'doctor' is presumed as male, so that a female doctor requires another word such as 'lady doctor' (Wongsuppakan, 2013). There are sexist words used to describe women in circumstances where there are no men equivalent terms: for example, 'working mother', 'career woman', 'feisty' and so on (Thaliakr, 2016). These language systems imply that female words are abnormal or irregular form of language. Also, words may be encoded based on a male worldview, such as chick, pussy, son of a bitch, or old maid (Wongsuppakan, 2013). According to Thaliakr (2016), some words are used to reproach women's behavior when the same behavior by men is not remarked. Among those are 'drama queen', 'gossipy', 'bitchy' and many others. In addition, misogynistic language also includes the use of words relating to women's physical appearance more frequent than those of men, such as 'curvy', 'cheap', or 'plus-size', along with descriptions of women's fluctuating emotions in relation to hormones and physicality, as in 'emotional', 'hysterical', 'flaky', 'over-sensitive' and may others (Thaliakr, 2016).

Socio-Cultural Reflections of Misogyny

Misogyny is grounded on gender stereotypes. Gender inequality has been illustrated in previous literature. Neculaesei (2015), for example, conducted a document review and found that women are generally stereotyped and devalued as passive, fragile, weak and lacking in virtues, while men are regarded more positively. The way society devalues women can be traced back to religion or ancient philosophy. Christians often believe that God made men and women differently, with a more dominant role for men as quoted below:

VACANA JOURNAL

> *Wives, submit to your husbands as to the Lord. For the husband is the head of the wife as Christ is the head of the church, his body, of which he is the Saviour. Now as the church submits to Christ, so also wives should submit to their husbands in everything. (St Paul's letter to the Ephesians 5:21-22)*
>
> (BBC, 2022)

In many religions, divine entities are most frequently represented as males, while women are underrepresented in religious roles. In ancient Sanskrit literature, women are presented through negative depictions, such as being untrustworthy or evil, causing men to become evil, being nothing but a man's property, and so forth. These images reflect a traditional prejudice against women in Indian society (Rodsap, Rodpaen & Nachapa, 2014). Even up until today, such beliefs and values can set norms and social practices for the role of women. Misogyny can also reveal itself through the masculine dimension of a culture, such that men and women receive unequal different degree of representation. Men are often held in higher regard than women with respect to authority or pay, and may be pressured to behave in a more masculine-looking way, and in all fields women tend to be underrepresented in positions of authority (Hofstede, 2011).

Language Features and Cultural Reflections in Thai and English

Misogyny is a language phenomenon that reflects the way each culture perceives and values gender roles. Cultural values and norms can be expressed through the HFCSs identified above: slang, idioms, proverbs, swear words, jokes, patronizing expressions, metaphors or other figurative language, noun and pronoun references used in naming. Incidentally, the potential for male dominance in even a genderless language like Thai is revealed by some proverbs that can reflect distinctive cultural norms and values very clearly. For example, a Thai proverb, "สามีเป็นช้างเท้าหน้า ภรรยาเป็นช้างเท้าหลัง" reflects the unequal role of husband and wife in the family, by representing the husband as the forelegs of an elephant, while wife is the hind legs. Although the role of husband and wife in English culture may not be differentiated as commonly as the Thai culture, English language also has an equivalent expression, "It's a sad house where the hen crows louder than the cock", which means no home is happy if the husband is such weakling that his wife gives all the orders. Moreover, such associations are complicated because evidence regarding the relation between Thai

VACANA JOURNAL

language and Thai culture also shows a contrasting view of female dominance down through history. The use of word "แม่" (Mother) in some Thai words such as "แม่น้ำ" (Mother River), "แม่ทัพ" (Commander-in chief) can be viewed as reflecting recognition of females as leaders (สมจิตรานุกิจ, 2013).

Another subtle way in which language can reflect what a society expects from males and females concerns noun and pronoun references used in naming. Some given names such as "Aunt Jemina" are now understood as conveying the derogatory meaning of "a black woman considered by other black people to be subservient to or to curry favor with white people" (Dictionary.com, n.d.). In Thai, the words, "วันทอง" (pronounced /wʌn tɔŋ/ and "กากี" (pronounced /ka ki/), which are names derived from a Thai literature, are used to designate a woman who has many love affairs or cheats her husband (Wongsuppakan, 2013). When used in common situations, these words are found unpleasant and disgraceful for females. By contrast, in Thai culture, a man who has a lot of lovers and wives are sometimes referred to as a "Casanova", or in the Thai words "เจ้าชู้" /jao ʃu/, "นักรัก" /nʌk rʌk/ and "เสือผู้หญิง" /suea pu yiŋ/, which are all perceived as highly positive. Such behavior is considered more acceptable for men than for women, and men generally take pride in it (Wongsuppakan (2013). This contrast reflects sexual double-standards in a society.

Online Sexist Hate Speech

According to Barker and Jurasz (2019), online communication can be intimidating to women. Studies have found many cases of abuse of females or discrimination against them via online communication, and particularly in social media. Online misogyny may be denominated by other terminology such as "gendered cyberhate, technology-facilitated violence, tech-related violence, online abuse, hate speech online, digital violence, networked harassment, cyberbullying, cyber harassment, online violence against women,…" (Ging & Siapera, 2018, p.516). Still, whatever the specific term, the negative impact is the same. In terms of the HFCSs, there are many forms of misogynistic messages on social media. First, misogyny can take the form of jokes such as "What do you do when your dishwasher stops working? You hit her.". It compares a dishwasher with a woman, doing her job (Prasad, 2019). This form of humor might be viewed merely amusing; however, it is plainly a form of gender bias. Also, sexual harassment can take the form of literary, verbal, or physical

VACANA JOURNAL

communication; so, it can take place either in person or online, such as using offensive names or terms of endearment like 'honey bun' or 'boobsy' (Association of Women for Action and Research, 2022). Thirdly, victim blaming is a version of violence. It happens, for instance, when a woman becomes a victim of a rape or sexual harassment but is held solely responsible for the damage she has suffered. Examples of victim blaming statements are "Look at how they are dressed, no wonder they were raped." (UNICEF Thailand, 2020). In terms of the HFCSs, such comments may be categorized as an extreme form of patronizing language. Another way to express misogyny is through slut-shaming, which is a kind of cyberbullying where women are verbally abused through the act of humiliating and mocking their body image and sexual behavior. This includes how women are punished for breaking a society's rules and or are blamed in relation to supposedly inappropriate dress or behavior, while men have more freedom in doing the same kind of behavior (Gordon, 2021). Lastly, the act of negatively criticizing or mocking others' body image or height is known as body shaming; for example, "I bet they had to buy an extra plane ticket to fit", which implies fat-shaming, a type of body shaming that typically targets women (Resnick, 2022).

Explicit Utterance vs Implicit Illocutionary Force

While it is entirely possible to identify HFCSs as used in online language, and to advocate against their misogynistic utilization, an important complexity remains. Any list of HFCSs is no more than a collection of what Widdowson would term explicit utterances: instances of actual "language when we hear it or read it" (1996, p. 62). However, the literal meaning of an utterance does not directly indicate its practical meaning in the context where it is used. That second kind of meaning is what Widdowson calls the utterance's "illocutionary force": the meaning that "the speaker may intend" (Widdowson, 1996, p. 62). And Speech Act Theory people are always aware that communication depends on the illocutionary force of utterances, not the literal meaning of the phrases that express them (Widdowson, 1996). For instance, someone might ask, 'Could you close the door?' If so, a 'Yes' or 'No' answer would obviously not be expected! The speaker wants the hearer to actually close the door; that is the illocutionary force of the utterance.

The same concept applies to the HFCSs. A good example is proverbs. On the surface – as utterances – proverbs usually take the form of factual comments about life that purport to provide

VACANA JOURNAL

well-intended lessons, guidance and advice. But is that always their actual illocutionary force? According to He and Zhang (2018), proverbs often obliquely express sexism. For instance, some English proverbs contain thoughts about male dominance, female inferiority, and the lower position of women in marriage, as in "If the husband be not at home, there is nobody.", "A woman's advice is never to seek" and "Marry a wife of thine own degree" (He & Zhang, p. 426). In the Thai language, there is a category of proverbs specifically for young women, concerning proper manners and behavior: such as being reserved in sexual relationships, dressing, walking, speaking properly, being a good wife, and so forth (นิสา เชยกลิ่น, 2014). These proverbs reflect the high social demands and pressures for responsibility that weigh on Thai women. Likewise, we could also consider idioms, which are more commonly used in everyday life than proverbs and which may depict females' inferiority in character, wisdom and status, as in "ally cat", "golf widow" or "call girl" (He & Zhang, 2018, p. 427). In all such cases, the literal utterance need not inevitably point to a negative illocutionary force; the expression could perhaps be understood as helpful, friendly, or even playful. As Widdowson would say, the accurate illocutionary force can only be inferred in the "specific context" where it has been used (Widdowson, 1996, p. 62).

Thus, ambiguities are possible in real life. If a speaker uses an expression to which a sexist illocutionary force could well be attributed, the defense might be that no such meaning was intended. For example, the English slang term, 'bitch' could at least theoretically be considered as a normally-used colloquialism, even though it can and often is intended as an insult when it is intentionally used in contrast to 'girl' or 'lady.' Similarly in Thai, the comparable noun reference "อี-ด-ก" (/i-dɔ̀k/) can sometimes be regarded as just a colloquial expression used between female friends with no misogynistic intention, although that need not always be the intention. And in online communication, it is possible for patronizing statements that are ostensibly empathetic, such as 'Oh… poor you!' to be interpreted with a negative illocutionary force that belittles the addressee. Patronizing language can similarly promote female trivialization, such as using the word 'girl' instead of 'woman' (European Institute for Gender Equality, 2022).

This means that language expressions cannot simply be understood as if an utterance directly reflects the intention of the user. It is important for analysts to be aware of the often non-explicit relationship between linguistic forms and their illocutionary force. Correspondingly, the cultural

VACANA JOURNAL

implications of misogynistic language require that we carefully interpret instances of HFCSs as detected in online communication. Such awareness can not only support more effective academic understanding, but also promote greater sophistication among the general public.

Methodology

Method of data collection

This study is a qualitative analysis of online social media discourse. The researchers manually collected 30 random messages on online posts written in Thai and English, 15 posts each, from three sources of social media platforms, namely Facebook, Instagram and Twitter via each researcher's social media account during January and February, 2021. These social media platforms were selected as the sources because related studies reveal detection of sexist hate speech in various languages from these media (Council of Europe Gender Equality Strategy, 2016.; Essen & Jansson, 2020; Mulki & Ghanem, 2021; Aldana-Bobadilla et al., 2021; Istaiteh, Al-Omoush & Tedmori, 2020, Sharifirad, Matwin & Jafarpour, 2019). The target posts are the ones that contain words or statements that referred to women negatively such as insults, devaluing and shaming as described in the previous section.

However, it should be noted that there are two restrictions in collecting these statements from social media stream, both of which stem from the origin of the data. First, the identity of the authors of the posts was unidentified. Although some of the posts and threads on those social media platforms were written by friends and acquaintance whose social media accounts were connected to those of the researchers', many of them were written by strangers whose accounts were opened for public access. Thus, it was impossible to indicate the specific context for each post. Second, even when posts were written in English, it may not be justifiable to presume that their writers were native English speakers. Some of them could have been written in English by native Thai speakers or other languages' speakers. Thus, the cultural interpretation of the posts written in English will reflect the cultural values of an English language speaker reading them, but not necessarily the native culture of the writers themselves. This may question to the validity of interpretation as the users of English may not represent the English-speaking culture. However, we hope to find that by expressing

VACHANA JOURNAL

their thought in English, users may exploit some characteristics of the language in imposing their biases and this could be evident in the social media posts that we collected.

Research Framework and Data Analysis

As Speech Act Theory implies, misogynistic language may be communicated covertly through utterances that embody unaggressive language forms such as proverbs, which superficially profess to convey only positive lessons or thoughtful statements. Therefore, it is essential to interpret the connotative meaning in order to identify the underlying misogyny. This means there are no surface-level theoretical principles of misogynistic language that can be used as a research framework; thus, our analysis began with a focus on overt language features generally associated with online verbal violence and cyber bullying. From explicit utterances of that kind, analysis could then progress to focusing on the illocutionary forces of such expressions. The collected English and Thai posts from Facebook, Twitter and Instagram stream were identified and classified based on the following frameworks.

1. **High-Frequency Communication Strategies** consist of slang, idioms, proverbs, swear words, jokes, patronizing expressions, metaphors or other figurative language, and noun and pronoun references used in naming. (Aldana-Bobadilla et al., 2021; Wongsuppakan, 2013).

2. **Intended Illocutionary Force of Utterances**. Utterances mentioned in 3.2.1 were classified into five broader illocutionary forces: insulting or devaluing, victim blaming, slut shaming, body shaming and gender stereotyping. That classification is not adopted from any particular source but complied from types of verbal language violence and sexist hate speech found in related reviews and previous studies (Council of Europe Gender Equality Strategy, 2016; Wongsuppakan, 2013; Goblet & Glowacz, 2021; Ayuningtyas & Kariko, 2019).

To respond to Research Question 1, first, each post was scrutinized in terms of its relevance and reference to females. Then, in order to identify characteristics of Thai and English misogynistic language in social media, the posts were classified according to the HFCS and the illocutionary force detected in each post. In that manner it was possible to determine that each post had an intended meaning indicative of misogyny. In order to respond to Research Question 2, the researchers

VACANA JOURNAL

described socio-cultural implications of each statement with regard to gender stereotypes and gender roles of the culture reflected by each of the two languages.

To ensure the accurate interpretation of the posts, the research obtained two methods of validation. First, each researcher repeated the classification and interpretation of each post for two rounds. Then, two experts, one specializing in Thai and the other in English language discourse, examined and endorsed the posts as categorized and interpreted by the researchers based on the framework.

Findings and Discussion

Misogynistic language in various forms and meanings targeting women were found in both Thai and English on social media. The analysis will be presented under two main headings according to the Research Questions. The first finding concerns the linguistic characteristics (communication strategies) and intended meanings (illocutionary forces) of online social media posts in Thai and English, aiming at answering Research Question 1. The second finding, aiming at answering Research Question 2, is analysis of the socio-cultural implications underlying the misogynistic language used in Thai and English social media posts.

1. **High Frequency Communication Strategies and Illocutionary Force of Thai and English Misogynistic Language on Social Media**

Firstly, in concord with previous studies (Aldana-Bobadilla et al., 2021) and with Speech Act Theory, the misogynistic language found in the 30 English and Thai posts on online social media can be characterized in terms of overt language features and covert communication of violent intensions. In our data collection we observed the overt use of slang, idioms, proverbs, swear words, jokes, patronizing expressions, metaphors or other figurative language, and noun and pronoun references used in naming.

In Thai, some misogynistic expressions are explicitly coded in the form of swear words such as '*เ-ดแม่*' (the omitted is 'ย', word pronounced as /yɛd.mæ/) meaning 'mother fucker'; derogatory nouns and pronouns used to address women such as *'อี'* (pronounced as /i:/); and '*อีด-ก*' (the omitted is 'อ', word pronounced as /i:dɒk/) abbreviated from 'ดอกทอง' / dɒk-tong/, meaning

VACANA JOURNAL

'golden flowers' in Thai, equivalent to 'courtesan' (Pallegoix, 1999). In English, the nouns and pronouns that are explicitly used to insult women are '*bitches*', '*slut*', '*whore*', '*Karen*' as shown in sample post #1, 2, 3, 9 and 10 in Table 2. This finding can be supported by Wongsuppakarn (2013) in that such use of Thai language reflects a male-dominant society by referring to women as weak or of low value, by insulting them, and by associating women with sexuality and wickedness. Meanwhile, some nouns that generally convey denotative meanings, such as 'nipples' and a proper noun, 'Karen,' can be considered as insults or body shaming due to the context of use and the way they are written, such as in all upper-case type.

Some statements both in Thai and English exploited metaphors to compare women with bad objects or animals. For example, a Thai post reads "*อีนี่ก็เป็นแค่ดอกไม้ริมทางเท่านั้นแหละ*" (She is only a street-side flower) - sample post #11, Table 1. Another Thai post compares having girls in the family to putting toilets in front of the house for public use (*มีลูกผู้หญิงเหมือนมีส้วมอยู่หน้าบ้าน* – sample post #12, Table 1). An English post compares women with dogs, implying that women are promiscuous; hence, men do not deserve such women, as in "*Women are like dogs. We don't deserve them*"- sample post #4, Table 2. The comparison of women to valueless and dirty objects and low forms of life as animals, 'street-side flowers' and 'toilets' can be considered as instances of insults and degradation.

Besides, some Thai and English posts contained slang that challenges the value of women, directly referring to women's genital and involving women's taking advantage of men, such as "ซิง" (pronounced /siŋ/ as in sample post #7 and 9, Table 1), meaning "being virgin", "pussy" (Sample post #5, Table 2) and "sugar daddy" (Sample post #12, Table 2), which is used to refer to rich old men who give money and presents to young women in exchange for her a relationship (The Britannica Dictionary, n.d.). These words were used explicitly to insult and disrespect women.

Such explicit language is easy to identify as it contains key denotative words with derogatory meanings. Therefore, with appropriate awareness-raising campaigns, the use of misogynistic language of this kind seems to be most readily banned on media.

In contrast, it is worth noting that in both Thai and English the overt language forms of utterances on social media can sometimes be in striking contradiction with their covertly implied misogynistic meanings. In both languages, an utterance may not superficially look aggressive or

VAJANA JOURNAL

violent, even though the intended illocutionary force may be severely misogynistic. This is especially the case with familiar-seeming expressions using ostensibly innocuous words or statements in such forms as idioms, proverbs or satire, as shown below:

ผู้หญิงก็ต้องรักนวลสงวนตัว (Thai sample post # 4)
ลูกผู้หญิงควรอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน (Thai sample post # 5)
ผู้หญิงควรมีสเน่ห์ปลายจวัก (Thai sample post # 16)

Even in some jokes that are seemingly meant for fun and laughter, wordplay can be exploited to satirize females' intellect, as in "*Women have two sides, left side and another left side because they have no rights".* (Sample English post #13, Table 2).

In addition, it was surprising to see that many misogynistic utterances take the form of patronization, which is a kind of gender-discriminatory language that trivializes women (European Institute for Gender Equality, 2022). Looking on the surface, such language is seemingly intended to provide support and advice, but on closer examination, we see that by speaking down to others, the illocutionary force is to make the speakers look smarter and better. In some cases, these utterances may superficially look like expressions of helpful and well-intentioned warning; however, their illocutionary force is to call for self-blaming responsibility from females. Examples are shown below:

"ผู้หญิงไม่ระวังตัวเองเลย เที่ยวได้ก็ดูแลตัวเองด้วยกรณีแบบนี้ก็มีมาเยอะยังไม่ระวังตัวอีกรู้หน้าไม่รู้ใจครับ ผู้ชายแบบนี้ก็มีเยอะครับกฎหมายมันห่วยมันก็เลยกล้าทำ ดังนั้นต้องระวังตัวเองให้ดีครับ" (Girls don't take care of themselves. If they like having fun with men, they should be careful. There are so many bad guys out there. The law can't help, so guys can do what they want. Girls should accept their own risks then.)
(Thai sample post # 1, Table 1)

"คิดจะเที่ยว จะกิน จะดื่ม ก็ต้องรู้จักดูแลตัวด้วยนะ หวังให้ใครมาดูแลเราตอนเที่ยวมันไม่มีหรอกเด้อ ฝากไว้ให้คิด" ("If you like to hang out at night, drinking, you should take care of yourselves. Don't hope for anyone to take care of you. Just a piece of thought for you.") – Thai Sample Post #2, Table 1.

VAC. NA JOURNAL

"ปล่อยตัวเองอ้วน ไม่ดูแลตัวเอง .....ไม่รักตัวเองเลย (Thai sample post # 3)

You are such a smart woman, how'd you let yourself get this big.

(English sample post # 11)

These utterances have the superficial form of constructive warnings but their illocutionary force reveals the speakers' intention to target control over women's behavior, with no mention of the fact that men are often the main instigators of sexual crimes.

Meanwhile, satirical posts are found to convey misogyny both implicitly and explicitly, depending on the context of the statement. Some misogynistic satire was conveyed through a superficially positive wish, such as "แต่งตัวนุ่งสั้น เที่ยวกลางคืน กินเหล้าเมา คงได้เจอแต่สิ่งดีๆ" (Wearing a provocative dress. Going out at night drunk. You must get all good things.) – Thai sample post #6, Table 1. The overall context of this statement does not lead to the belief that such behavior will bring a woman her good things. Quite the contrary, they imply a satire in the way that this kind of women's behavior deserves insults, abuse, harassment and/or rape. This is considered 'slut shaming' and could lead to victim blaming as well, as it criticizes women who violate Thai traditional norms and expectations, and if the girl becomes a victim of sexual assault, she may be blamed for her own behavior (Ayuningtyas & Kariko, 2019).

Another more direct satire is "…สวยอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีสมองด้วย เมียโง่ทำให้ผัวซวย" (…apart from looking good, women must have a brain too. A dumb wife brings bad luck to her husband.) – Thai Sample post #14, Table 1. When a man has a bad luck, a woman is liable to be a causality. As Wongsuppakan (2013) mentioned, women are always viewed as associated with wickedness.

Similar to the Thai quotes in terms of their illocutionary force, some potentially normal-appearing utterances in English, such as "*What did they expect going out dressed like that?"* (Sample English post #16, Table 2), can look like a merely information-oriented question but on interpretation based on the context (commenting on a case of rape victims), the illocutionary force of the statement connotes a negatively satirical intention. English satires are not different from Thai ones; they have similarly implicit and explicit characteristics, as in "*Ahahaha You have TINY NIPPLES*!!" (Sample English post #6, Table 2), which is considered an instance of body shaming.

VACANA JOURNAL

Such posts reflect way in which the contrast between a neutral-seeming utterance and its abusing illocutionary force can empower the often-deceptive aspect of language features used to express misogyny. And this disjunction need not always stem from deliberate deceit. In fact, ill-informed language users may not be aware that they are insulting or blaming women, or making unfair expectations and demands of them, while similar utterances directed towards men are less commonly found in the society. As MacArthur, Cundiff and Mehl (2019) stated in the implications of their work, sexism can be so normalized that it goes unnoticed, and as a result it may even be worsened. The implicitly misogynistic illocutionary force of utterances coded in the language forms mentioned above may require more strategically explicit ways to deter it because forms of speech that do not contain bad words or overtly harsh intentions may not appear violent. In that case, naïve users might genuinely fail to perceive their hostile and intimidating impact on women.

In short, the illocutionary force of these language features can include insulting, victim blaming, slut shaming, body shaming and stereotyping. It was found that people posting online surprisingly often take pleasure in using sarcasm, which is a common way to irritate others' minds, or to ridicule or bash others. In such cases, their utterances have a misogynistic impact with the capacity to provoke physical and psychological health problems. Some quotes were found in the form of jokes, which superficially suggested that the utterances were less serious when in fact they carried an abusive illocutionary force. The quotes in Thai and English are shown in Table 1 and Table 2.

Table 1 Misogynistic quotes in Thai posts/comments on online social media

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
Patronizing Statement	Victim blaming	1. ผู้หญิงไม่ระวังตัวเองเลย เที่ยวได้ก็ดูแลตัวเองด้วยกรณีแบบนี้ก็มีมาเยอะยังไม่ระวังตัวอีกรู้หน้าไม่รู้ใจครับ ผู้ชายแบบนี้ก็มีเยอะครับกฎหมายมันห่วยมันก็เลยกล้าทำ ดังนั้นต้องระวังตัวเองให้ดีครับ (ความคิดเห็นต่อกรณีผู้หญิงถูกผู้ชายที่รู้จักกันในสถานบันเทิงกลางคืนล่อลวง)

VACANA JOURNAL

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
		The girl didn't take care of herself. If you love to have fun, you should know how to be safe. Guy like this is everywhere. Law is useless; hence, these guys dare to challenge law. (A post about a woman being assaulted by a random man met at a nightclub.)
		2. คิดจะเที่ยว จะกิน จะดื่ม ก็ต้องรู้จักดูแลตัวเองด้วยนะ หวังให้ใครมาดูแลเราตอนเที่ยวมันไม่มีหรอกเด้อ ฝากไว้ให้คิด If you enjoy going out having fun, drinking, you must know how to take care of yourself. You can't hope that someone will do that for you. No one will do. Just something to think about.
		3. ปล่อยตัวเองอ้วน ไม่ดูแลตัวเองจนผู้ชายเบื่อหน่ายอยากมีคนใหม่ แล้วค่อยคิดจะทำสวยบางทีมันก็สายเกินไป ผู้หญิงนี่ความคิดคือถ้ามีผัวแล้วชอบปล่อยตัวเป็นนิสัย ไม่รู้คิดได้ไงไม่รักตัวเองเลย When a man cheats, it's, in fact, a woman's fault because the woman doesn't make herself charming enough for him to stay with her. Women usually ignore herself after marriage and that's why men get bored and cheat finally.
Proverb** and Slut shaming		4. เป็นผู้หญิงก็ต้องรักนวลสงวนตัว** สมควรแล้วกับพวกชอบเที่ยว อย่าไปโทษใครเค้า โทษตัวเองเถอะ (A post about a woman being assaulted by a random man met at a nightclub.)

VACANA

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
		Women should be reserved. For those who love to go out and have fun, you deserve it! Don't blame others. It's all your fault.
Idiom		5. นึกถึงคำสอนโบราณครั้งปู่ย่าตายาย ลูกผู้หญิงควรอยู่กับเหย้าเฝ้าเรือน ขอให้ปลอดภัยนะคะ (comment on a post to give moral support to a rape victim) According to what our grandparents taught us, women should be always at home. I wish you safe.
Satire	Slut shaming	6. แต่งตัวนุ่งสั้น เที่ยวกลางคืน กินเหล้าเมา คงเจอแต่สิ่งดีๆ Going out at night in a provocative dress, drunk. You must have all good things.
Slang		7. สวยนะแต่ไม่ซิง Beautiful but not a virgin
Pronoun and Noun reference in naming	Body shaming	8. หาผัวในไทยไม่ได้ เป็นอีอ้วนตกเกรด beauty standard ก็ไปหาหลอกฝรั่งเกษียณในไทย กูขำ แล้วหลอกตัวเองว่าอ้วนดำเนี่ยสเป็คฝรั่ง ผู้ชายยังพยายามสร้างตัวให้รวยเพื่อหาเมียสวยแล้วพวกอีอ้วนมึงเคยพยายามไรบ้าง You can't find a Thai husband because you are fat, failing Thai beauty standard. So, you look for a retired old foreigner and fool yourself that you meet foreign standard. While men work hard to find good women and settle their life with, what do girls like you do?
Slangs, swear words	Insulting/Devaluing	9. ทำไมผู้ชายอย่างเราๆต้องจ่ายเงินค่าสินสอดให้ฝ่ายหญิงวะ เพื่อไร? ซิงก็ไม่ได้เปิด ผัวเก่าที่ผ่านมาก็ได้เ-ดฟรี บางคนไม่ได้เป็นแฟนกันก็ไปให้เขาฟรีซะงั้น บางคนแม่งไป

VACANA JOURNAL

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
		สวิงกิ้งกัน บางคนเที่ยวผับ เหล้าแก้วเดียวก็เงี่ยนแล้วไปเ-ดกับคนที่พึ่งรู้จักวันเดียว พออยากมีผัวเป็นตัวเป็นตน เจอคนที่ใช่รักจริง เสือกอยากแต่งงานเรียกค่าสินสอดเป็นแสนเป็นล้าน ทำตัวไร้ค่า ยังจะเรียกราคาแพงอีก อีด-ก Why do men like us have to pay dowry for girls we marry to? These girls are not virgin. They have lots of experiences with many men. They got them for free. Some just paid for drink. But when these girls want to get serious with the right guys, they ask for expensive dowry. They act cheap but they want a high price, bitch!
Metaphor		10. อีนี่ก็ก็เป็นแค่ดอกไม้ริมทางเท่านั้นแหละ You are just a street-side flower.
		11. มีลูกผู้หญิงเหมือนมีส้วมอยู่หน้าบ้าน Having a daughter is like having a toilet in front of your house.
Pronoun, Noun reference in naming and swear word		12. อีผช.หน้าตัวเมียแบบนั้นโคตรขยะสังคม เอากระโปรงกูไปใส่มั้ย เ-ดแม่ You'd better wear my skirt, mother f-cker! That son of a bitch is like garbage of the society
Satire		13. นิทานเรื่องนี่สอนให้รู้ว่า สวยอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีสมองด้วย เมียโง่ทำให้ผัวซวย This lesson tells you that girl can't just need to be beautiful. She should have a brain too. Stupid wife brings bad luck to husband.

VACANA JOURNAL

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
		14. ไม่มีเครื่องสำอาง ไม่มีศัลยกรรม ไม่มีแอพ <u>จะมีผัวกันไหม</u> ถามจริง No makeup. No surgery. No photo applications. Are you able to find a husband?
Idiom		15. ผู้หญิงก็ควรมี<u>เสน่ห์ปลายจวัก</u>ป่ะ จะหาผัวทั้งที่ไม่มีอะไรดีเลย Women should have a good cooking skill otherwise you have nothing to attract your husband to be.

*Note that some words are not fully presented due to the profanity reason.

**This is a partial phrase of a full Thai proverb.

Table 2 Misogynistic Quotes in English

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
Noun reference/Naming	Insulting/Devaluing	1. Some <u>bitches</u> tried to hide that hate but that shit still showed
		2. She's everything you dumb <u>son of a bitch</u>
		3. I'm a smart and cute <u>slut</u>.
Metaphor		4. <u>Women are like</u> <u>dogs</u>. We don't deserve them
slang		5. Yeah because you sell your <u>pussy</u> free of charge
Satire	Body Shaming	6. Ahahaha You have <u>TINY NIPPLES</u>**!!**
Metaphor		7. At least you don't have <u>nipples like dinner plates</u>
		8. i wish i had big boobs): <u>I'm flat like a mousepad</u>
Noun reference/Naming		9. Fat ass! Loose some fucking weight <u>whore</u>

VACANA JOURNAL

HFCSs	Illocutionary Forces	Misogynistic Quotes
Vulgar, noun reference		10. Fuck u slut Fuck u idiot KAREN!
Patronizing language		11. You're such a smart woman, how'd you let yourself get this big
Noun reference/ Naming, Slang	Slut shaming	12. Da bitch just got new sugar daddy
Joke	Humiliation	13. Women have two sides, Left side and Another left side because they have no rights.
No specific language feature	Gender Stereotype	14. When i was young, i really liked pink but then i tried to dislike it. i feel ashamed and i hated myself for being *too* 'girly' at that time so i change my fav color into black. and now, black is still my fav color
Satire	Victim Blaming	15. What did they expect going out dressed like that?

To answer the Research Question 1, the findings and the analysis point out that superficial language features cannot by themselves be solely used as indicators of misogynistic communication. There are no particular utterances that can uniquely be used to identify misogyny. It is the function of an utterances that indicates a speaker's misogynistic perspective as conveyed by the illocutionary force. This is the reason why consciously misogynistic speakers may nonetheless think they can avoid being criticized because they do not express utterances with explicitly misogynistic features. Additionally, it is also why naïve language users often unintentionally express misogyny without self-awareness.

VACANA JOURNAL

2. Cultural implications underlying Thai and English misogynistic language on social media

Despite both being categorized as relatively genderless languages, the cultural implications of misogynistic language in each of Thai and English reveal unequal social expectations between males and females in three main aspects. First, it was found from both the Thai and the English language posts that women were disproportionately devalued and their value was far too often susceptible to men's satisfaction. It is noticeable that in a situation when a man was the wrong-doer of a serious crime such as a rape, or was irresponsible in his unhappy marriage, the quotes show how often women were still expected to share causality, as in:

> *"ปล่อยตัวเองอ้วน ไม่ดูแลตัวเองจนผู้ชายเบื่อหน่ายอยากมีคนใหม่ แล้วค่อยคิดจะทำสวยบางทีมันก็สายเกินไป ผู้หญิงนี่ความคิดคือถ้ามีผัวแล้วชอบปล่อยตัวเป็นนิสัย ไม่รู้คิดได้ไงไม่รักตัวเองเลย"*
>
> *(When a man cheats, it's, in fact, a woman's fault because she doesn't make herself charming enough for him to stay with her. Women usually ignore themselves after marriage and that is why men get bored and cheat finally.) –Thai Sample Post #3, Table 1*

This suggests that in both cultures women tend to be held responsible for the well-being of the family. As mentioned in the Christian Bible, "…wives should submit to their husbands in everything" (St. Paul's Letter to the Ephesians 5:21-22 cited in BBC, 2022). Although the above Thai post is consistent with a Christian belief, it is also a social expectation of Thai culture that wives should take a main responsibility for home-making, skillful cooking, being reserved, and acting as the 'hind legs of the elephant' while the husband is the front legs (Khuankaew, 2015). These preferred qualities of Thai femininity can also be observed in other posts: ผู้หญิงควรมีสเน่ห์ปลายจวัก (women should have cooking skills) and รักนวลสงวนตัว (being reserved).

Secondly, misogynistic language also indicates Thai and English cultural values with regard to beauty standards. Despite some campaigns about beauty intended to encourage the view that every woman is beautiful just as they are, with no defects in their beauty, we observed many social media comments about body shaming in keeping with retrograde social expectations. For example, utterances like "ปล่อยตัวเองอ้วนไม่ดูแลตัวเองจนผู้ชายเบื่อ" (Letting yourself get that big and no longer

VACANA JOURNAL

attractive) -- Thai sample post # 3, Table 1 display the illocutionary force of narrowing down women's choices of for how to be beautiful because people still value male-dominated beauty standards. It is noticeable that this cultural value is found a lot on social media, as evident in English quotes related to female body shaming with respect to their body imperfection. In fact, more posts regarding this beauty standard were found in English than in Thai (English posts # 6, 7, 8, 9 and 11, Table 2). In Thai, the posts indicate that women need to do everything to attract men are shown in Thai posts # 9, 15, 16, in contrast to just post # 12 in English. Thai women may have to pay a dowry to get married to a man; they have to make themselves look good and they need to be talented at cooking. In English, a woman gets a 'sugar daddy' so as to thrive to a higher social status and have a comfortable life. All such evidence suggests that women cannot earn status on their own and have to depend on men to have a good life.

Another similar cultural reflection in both Thai and English findings indicates certain specific cultural beliefs. For example, 'Son of a b*tch' is a slang word in English for insulting a man but actually, it is insulting his mother because people believe that it is a woman's responsibility to look after her children, which means if the man is bad, it is because of his mother. Comparatively in Thai, the word 'เ็ดแม่' is used with a relatively equivalent meaning to '*f—k your mother*' in English. As Somjitranukit (กรกฤช สมจิตรานุกิจ, 2013) mentioned, Thai people believe that a แม่ (mother) is venerated and reverent, which can be seen in many words that begin with แม่ in Thai such as แม่ทัพ (commander-in-chief) or แม่ธรณี (mother of earth). Thereby, many people use the word 'เ็ดแม่' (f—k your mother) which is a swear word to devalue others because they believe that they will prevail over others, even their mother.

Additionally, in both the Thai and the English language posts, there is a tendency for people to value women who are proper, not hanging out at night or not wearing a provocative dress. This thought leads to victim blaming on social media when people blame a rape victim by claiming it is her own behavior or dress that has brought on such a crime, as in "What did they expect going out dressed like that?' or 'สมควรแล้วกับพวกชอบเที่ยว อย่าไปโทษใครเค้า โทษตัวเองเถอะ' Besides, according to Thai values, a good woman should be a virgin; hence, we see a statement like 'สวยนะแต่ไม่ซิง' (beautiful, unfortunately not a virgin). Also, Thai women who are experienced in sexual relationships without marriage will be spotlighted violently as 'กะหรี่' (whore) or 'อีดอกทอง' (slut),

VACANA JOURNAL

which are considered instances of slut shaming. Meanwhile, there is no comment about men engaging in such behavior.

It is noticeable a Thai word '-ดอก' /dɔk/ (which is masked as obscene) has become into quite common use to designate intimate female friends without no intended misogynistic meaning despite the word's etymology and its original meaning. However, it was found that male-dominant norms may influence women to devalue themselves, such as when a woman calls herself a 'slut' as in "I'm a smart and cute slut" (Sample English post #3), and another may hate herself for being too 'girly' (Sample English post #14). Although these utterances could initially be intended to have no deliberately misogynistic illocutionary force, gender norms and gender stereotypes can lead to their unconscious internalization as self-directed misogyny. (Cherry, 2018)

Interestingly, some posts apparently intended to berate males used words that typically refer to females, as '*อี*'/i:/ (a Thai colloquial title used to degrade a person) and "*หน้าตัวเมีย*" /na tua mia/ (comparing to having a bitch face) as in "*อี*ผช.*หน้าตัวเมีย*แบบนั้นโคตรขยะสังคม" (Those bitch-face guys are dregs of society). This illustrates how misogyny not only can use female body parts or words referring to females, but also can employ those expressions to insult males as well. In the Thai language, the phrases "หน้าตัวเมีย (having a bitch face)" and "ไปเอากระโปรงแม่มาใส่ (Go put on your mother's skirt)" are used to describe men with bad behavior. By using female-related references, such utterances reflect an association between women and wickedness (Wongsuppakan, 2013).

On another dimension, misogynistic language found on social media can also reflect different Thai and English cultural norms and social practices regarding the concept of 'good women', which seems to be more critical in Thai than in English culture. There is a different expectation of Thai women regarding their role as housewives, as expressed in a Thai idiom that was regularly referred to in Thai social media posts and in general expressions in Thai, while no equivalent utterance was found in English language posts. For example, 'ผู้หญิงที่ดีต้องมีเสน่ห์ปลายจวัก' shows the Thai cultural norm that a good woman or a good wife should have good cooking skills. This implies that Thai culture expects a clear division of males' and females' roles. As Tun-atiruj (2020) put it, this reflects conservative values, when women belong in the kitchen at home while men are supposed to go out to work. In addition, some Thai misogynistic utterances on social media demonstrate a dowry custom as expressed in 'ทำไมผู้ชายอย่างเราต้องเสียเงินค่าสินสอดให้ฝ่ายหญิงว่ะ เพื่อไร? ชิงก็ไม่ได้เปิด ผู้ชายที่

VACANA JOURNAL

ผ่านๆมาก็ได้ฟรี พอเจอคนที่รักจริงดันเรียกสินสอดค่าสินสอดเป็นแสนเป็นล้าน' (*Why a man has to give an expensive dowry for his bride who loses her virginity*). According to Thammapiranon (พลอย ธรรมาภิรานนท์ 2018), the Thai dowry is thought to be offered by the groom to the bride's family as compensation for their daughter's misfortune. This ensures the joint family that the groom is financially capable of supporting and caring for their daughter, and it is highly expected in Thai culture. The dowry is a long-standing tradition in Thailand, and it is widely accepted that everyone should follow this social practice when they get married. One interpretation is that the daughter is treated as a treasure of the family but, at the same time, it reflects the unequal social status of Thai men and women. On the contrary, there is no social practice about paying a bride price or dowry in Western cultures in the present time, which could imply more equality in the role and status of men and women in English culture.

Besides, another cultural difference can be found in the Thai and English quotes. Some Thai posts very clearly revealed Thai cultural values and social expectations of females regarding the aspects of virginity and marriage, while this kind of post did not appear in English.

"สวยนะแต่ไม่ซิง" (beautiful but unfortunately, not a virgin)

The quote that reflects a man's objection to the Thai wedding dowry custom shows an insult of Thai women who do not meet social expectations in terms of preservation of virginity. It is ironic that although Thai culture, like other cultures, has been influenced by Western culture in terms of some values and freedoms in relationships, the society still finds it hard to accept when women have freedom to enter into relationships with many men.

This study also confirms the finding of Goblet and Glowacz (2021) with respect to women's submission to gender stereotypes, as shown in Post #14, *"When i was young, i really liked pink but then i tried to dislike it. i feel ashamed and i hated myself for being too 'girly' at that time so i change my fav color into black. and now, black is still my fav color".* This post reveals a stereotype with regard to color connotations. Pink is seen as a girls' color while blue is for boys (Frassanito & Pettorini, 2008), which is a kind of sexism in color. This post reflects what Cherry (2018) remarked as internalized misogyny, which is when women feel ashamed of themselves for being too 'girly'.

VACANA JOURNAL

To summarize, there are similarities between Thai and English posts in the illocutionary forces of misogynistic utterances reflecting certain cultural patterns and cultural dimensions, such as the beliefs that women are worthless, that they are only good for having sex, that they must conform to beauty standards, and that they must display socially endorsed appropriateness. However, there are also differences between Thai and English social practice about the cultural norm that every woman should take care of their children and their husband, dowry-giving, and the value of virginity.

As mentioned earlier, since misogynistic utterances have no explicit form, their frequency is usually underestimated and overlooked as a form of violence. To reduce misogynistic phenomena, previous studies have attempted to address this point by developing a model to detect online misogynistic language: e.g. in Latin American Spanish (Aldana-Bobadilla et al., 2021), Also, a data set for automatic detection of online misogynistic speech in English was compiled from the Urban Dictionary (Lynn et al., 2019). The present study hopes to contribute a different data sample in English, and to add a new data sample of misogynistic language in Thai to research in this area.

Conclusion

Extremely coarse misogynous posts or comments were commonly found among online social media posts for a number of reasons, and users seemed to ignore the violent illocutionary force of such utterances. Given that misogyny appears to defeat femininity, we may intuit that all misogynistic language represents the norm of a male worldview (Wongsuppakan, 2013). The findings showed us characteristics of misogynistic language (both utterances and their illocutionary forces) and the different cultural representations of gender roles and expectations in Thai and English culture. Social expectations, cultural norms and values about gender are frequently found in Thai posts or comments because, in Thailand, cultural standards and ideology regarding females seem to be comparatively rigid. In English culture, although social expectations of females may not seem to be as high as in Thai culture, value impositions on women are still serious issues that have been found in social media posts. Still, we can infer that in English culture, females quite often are for their outlook and socio-economic status. Thus, to some extent they are expected to be responsible for themselves and for not taking advantage of men who are higher in status. Nevertheless, issues about body shaming and

insults on the basis of physical or social inferiority still appeared quite frequently among the social media posts we reported in English. A major implication of this study is that gender inequality and sexist biases exist subconsciously in both cultures, with females as social victims. Therefore, misogynistic language must be considered an issue of concern that deserves attention from society. Previous studies offer suggestions for language reform, and there have been attempts to enact lexical and grammatical changes to avoid using sexist language, but if such changes operate chiefly on the letter of utterances rather than illocutionary forces – there the greatest risk of damage occurs – we likely cannot expect them to have a significant impact on social and cultural attitudes toward misogyny. The findings of this study echo previous studies about existence of sexist language and call for action focusing on a combination of utterances and illocutionary forces so as to prompt a better-informed campaign to alter social behaviors and attitudes, above all so as to prevent sexist language from being normalized.

References

กรกฤช สมจิตรานุกิจ. (2013). สุจิตต์ วงษ์เทศ รื้อถอนวรรณกรรม “สาวไทยต้องรักนวลสงวนตัว”. *ประชาไท*. https://prachatai.com/journal/2013/05/46559

กังวาล ฟองแก้ว, อโนพร เครือแตง, สุมน อุ่นสากิต, เมธาวี คัมภีรทัศน์, นิศารัตน์ จงวิศาล, อรอนงค์ อรุณเอก, and Byrne, J. (2020). *สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกและลักษณะทางเพศในประเทศไทย*. มหาวิทยาลัยบูรพา. https://www.undp.org/content/dam/thailand/docs/publications/LGBTI/UNDP_Thailand_TH-tool-for-change-thai.pdf

พลอย ธรรมาภิรานนท์. (2018, February 13). สินสอดมีไว้ทำไม? มองสินสอดด้วยเศรษฐศาสตร์. *The 101.World*. https://www.the101.world/pride-price/?fbclid=IwAR0tlSrOJPSM13t5Q1V4yssBCQfLs1yZRicn8YktFmA0zjkSLBajPasUIOI

นิสา เชยกลิ่น. (2014). *สุภาษิตสอนสตรี*. งานพัฒนาฐานข้อมูลเอกสารโบราณภาคตะวันตก. ศูนย์มานุษยวิทยาสิริธร.

Aldana-Bobadilla, E., Molina-Villegas, A., Montelongo-Padilla, Y., Lopez-Arevalo, I., & Sordia, O.S. (2021). A language model for misogyny detection in Latin American Spanish driven by

VACANA JC

multisource feature extraction and transformers. *Applied Sciences, 11*, 10467. https://doi.org/10.3390/app112110467

Amnesty International. (2017, November 20). Amnesty reveals alarming impact of online abuse against women. *Amnesty International.* https://www.amnesty.org/en/latest/news/2017/11/amnesty-reveals-alarming-impact-of-online-abuse-against-women/

Aroonjit, S. (2019, January 25). Sexual Violence: The Reflection of Sexual Inequality. *รายงานสืบเนื่อง (Proceedings) การสัมมนาวิชาการเนื่องในโอกาสการสถาปนาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครบรอบ 65 ปี อาคารคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์* : สิทธิและความเสมอภาค : ความท้าทายของสังคมไทยในกระแสการเปลี่ยนผ่าน

Association of Women for Action and Research. (2022). Characteristics and definitions of sexual harassment. *Association of Women for Action and Research. AWARE.* https://www.aware.org.sg/training/wsh-site/3-characteristics/#

Ayuningtyas, P., & Kariko, A.A.T. (2019). The slut-shaming phenomenon in social media: A case study on female English literature students of Binus University. In Kerr, T., Ndimande, B., Putten, J.V., Johnson-Mardones, D.F., Arimbi, D.A., & Amalia, Y.S.(Eds.), *Urban Studies: Border and Mobility*. (pp. 347-352). Routledge. http://dx.doi.org/10.1201/9780429507410-54

Barker, K., & Jurasz, O. (2019). Online misogyny: A challenge for digital feminism? *Journal of International Affairs, 72*(2), 95-114.

BBC. (2022, March). Gender Equality. *Bitesize*. https://www.bbc.co.uk/bitesize/guides/zxwd3k7/revision/1

BBC. (n.d.). The subtle ways language shapes us. *Culture*. https://www.bbc.com/culture/article/20201006-are-some-languages-more-sexist-than-others

Blackburn Center. (2019, August 14). What Is Misogyny? *Blackburn Center.* https://www.blackburncenter.org/post/2019/08/14/what-is-misogyny?fbclid=IwAR2Rb7YKC2-MfGa2h9angd0fXe44CnECWtnKKqa3qfy-S0YlBsKQiMd4TTc

VACANA JOURNAL

Cherry, N. (2018, November 16). Internalized misogyny: What does it look like? How do you stop it? *University of Missouri-Kansas City (UMKC) Women Center.* https://info.umkc.edu/womenc/2018/11/16/internalized-misogyny-what-does-it-look-like-how-do-you-stop-it/

Council of Europe Gender Equality Strategy. (2016). *Combating sexist hate speech*. Council of Europe. https://edoc.coe.int/en/gender-equality/6995-combating-sexist-hate-speech.html

Dehingia, N. (2020, May 13). When social media is sexist: A call to action against online gender-based violence. *GEH*. https://gehweb.ucsd.edu/social-media-sexist-online-gender-based-violence/

Demberg, R. (2014). *Linguistic sexism. A study of sexist language in a British online newspaper.* http://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?dswid=-7669&pid=diva2%3A745658

Dictionary.com. (n.d.). Aunt Jemina. *In Dictionary.com*. Retrieved July 13, 2021, from https://www.dictionary.com/browse/aunt-jemima

Essen, E. v., & Jansson, J. (2020). Misogynistic and xenophobic hate speech language online: A matter of anonymity. *Swedish Institute for Social Research (SOFI). Working Paper, 7*, 2-77.

European Institute for Gender Equality. (2022, March). Patronising language. *Gender-sensitive communication.* https://eige.europa.eu/publications/gender-sensitive-communication/challenges/subordination-and-trivialisation/patronising-language#:~:text=Language%20which%20refers%20to%20people,patronising%2C%20condescending%20and%20promotes%20trivialisation.

Frassanito, P., & Pettorini, B. (2008). Pink and blue: The color of gender. *Childs Nerv Syst, 24*, 881-882. DOI 10.1007/s00381-007-0559-3

Ging, D., & Siapera, E. (2018). Special issue on online misogyny. *Feminist Media Studies, 18*(4), 515-524. https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447345

Goblet, M., & Glowacz, F. (2021). Slut shaming in adolescence: A violence against girls and its impact on their health. *International Journal of Environment Research and Public Health, 18,* 6657. https://doi.org/10.3390/ijerph18126657

Gordon, S. (2021, September 14). The effects of slut-shaming on teen girls. *Verywell family*. https://www.verywellfamily.com/the-effects-of-slut-shaming-on-teen-girls-460586

VACANA JOURNAL

He, A., & Zhang, Y. (2018). Sexism in English proverbs and idioms. *Journal of Language Teaching and Research, 9*(2), 424-429. http://dx.doi.org/10.17507/jltr.0902.27

Hofstede, G. (2011). Dimensionalizing cultures: The Hofstede model in context. *Online Readings in Psychology and Culture, 2*(1), 1-26. https://doi.org/10.9707/2307-0919.1014

Istaiteh, O., Al-Omoush, R., & Tedmori, S. (2020). Racist and sexist hate speech detection: Literature review. *International Conference on Intelligent Data Science Technologies and Applications (IDSTA)*

Khuankaew, S. (2015). *Femininity and masculinity in three selected twentieth-century Thai romance fictions* [Unpublished master's thesis]. Cardiff University.

Laville, S. (2016, May 26). Half of misogynistic tweets sent by women, study finds. *The Guardian.* https://www.theguardian.com/technology/2016/may/26/half-of-misogynistic-tweets-sent-by-women-study-finds?fbclid=IwAR1syaPeB5J94TgRb-kT3s32XgxqtW9muF-VQ-k2Sx_d8OAp5Vrq7HzoAXI

Lynn, T., Endo, P.T., Rosati, P., Silva, I., Santos, G. L., & Ging, D. (2019). Data set for automatic detection of online misogynistic speech. *Data in Brief, 26*, 104223.

MacArthur, H.J., Cundiff, J.L., & Mehl, M.R. (2020). Estimating the Prevalence of Gender-Biased Language in Undergraduates' Everyday Speech. *Sex Roles, 82*, 81–93 https://doi.org/10.1007/s11199-019-01033-z

McGrew, A., & Bahn, K. (2017, September 28). What is misogyny, and why should you care? *American Progress (CAP)*. https://medium.com/@amprog/what-is-misogyny-and-why-should-you-care-90ef7d4174aa

Merriam-Webster. (n.d.). Misogyny. In *Merriam-Webster.com dictionary*. Retrieved March 7, 2021, from https://www.merriam-webster.com/dictionary/misogyny

Moxon, S. (2018). Misogyny has no scientific basis of any kind: The evidence is of philogyny – and misandry. *New Male Studies, 7*(2). 26-42.

Mulki, H., & Ghanem, B. (2021). *Let-Mi: An Arabic Levantine Twitter dataset for misogynistic language.* Cornel University. https://arxiv.org/abs/2103.10195

Neculaesei, A.N. (2015). Culture and gender role differences. *Cross-cultural Management Journal, XVII, 1*(7), 31-35.

VACANA JOURNAL

Pallegoix, J.B. (1999). *Dictionarium Lingua Thai (สัพะ พะจะนะ พาสาไท)*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

Pamungkas, E.W., Basile, V., & Patti, V. (2020). Misogyny detection in Twitter: A multilingual and cross-domain study. *Information Processing & Management, 57*(6), 102360. https://doi.org/10.1016/j.ipm.2020.102360

Pitaksantayothin, J. (2020). Sexual Harassment on the Internet: A Comparative Study of Legal Measures in Thailand, England and the Republic of Korea. *Public Health policy & Laws Journal, 6*(2), 365-381.

Prewitt-Freilino, J.L., Caswell, T.A., & Laakso, E.K. (2012). The gendering of language: A comparison of gender equality in countries with gendered, natural gender and genderless languages. *Sex Roles, 66*, 268-281.

Prasad, P. (2019, June 27). Joke or sexism? Misogynist humor condones prejudice. *The Swaddle.* https://theswaddle.com/humor-or-misogyny-sexist-jokes-condone-prejudice/

Resnick, A. (2022, January 28). What is body shaming? *Verywellmind.* https://www.verywellmind.com/what-is-body-shaming-5202216

Richardson, L. (2018, January 23). Woman-Hating: On Misogyny, Sexism, and Hate Speech. *Wiley Online Library*. https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/hypa.12398

Rodsap, N., Rodpaen, S., & Nachapa, P. (2014). Negative images of females as found in the ancient Sanskrit literature in the Thai episode. *RMU.J.(Humanities and Social Sciences, 8*(1), 31-40.

Roopsa-ard, S., & Jantarangsee, A. (2021). Practices of enhancing and combatting sexism in a patriarchal society. *วารสารจุดยืน, 8*(1), 88-113.

Setthankarn, C. (2019). A comparative study on language use ability of males and females as reflecting gender stereotypes. *วารสารมังรายสาร, 7*(2), 17-32.

Sharifirad, S., Matwin, S., & Jafarpour, B. (2019). *How is Your Mood When Writing Sexist tweets? Detecting the Emotion Type and Intensity of Emotion Using Natural Language Processing Techniques.* Cornell University. https://arxiv.org/abs/1902.03089

Srivastava, K., Chaudhury, S., Bhat, P. S., & Sahu, S. (2017). Misogyny, feminism, and sexual harassment. *Industrial Psychiatry Journal, 26*(2), 111-113. https://doi:10.4103/ipj.ipj_32_18

VACANA JOURNAL

Statista. (2022). Number of social network users worldwide from 2017-2025. *Statista.* https://www.statista.com/statistics/278414/number-of-worldwide-social-network-users/

Thaliakr. (2016, May 14). Everyday misogyny: 122 subtly sexist words about women (And what to do about them). *Sacraparental. Social justice and spirituality for parents and kids.* http://sacraparental.com/2016/05/14/everyday-misogyny-122-subtly-sexist-words-women/

The Britainica Dictionary. (n.d.). Sugar daddy. In The Britainica Dictionary. Retrieved March 25, 2022 from https://www.britannica.com/dictionary/sugar-daddy

Tun-atiruj, C. (2020, September 11). "Whores" & "Sluts": why "good people" love these insults. *thisRUPT*. https://thisrupt.co/current-affairs/whores-sluts-why-good-people-love-these-insults/?fbclid=IwAR2Rb7YKC2-MfGa2h9angd0fXe44CnECWtnKKqa3qfy-S0YlBsKQiMd4TTc

UNICEF Thailand. (2020, December 8). *Victim blaming is the reproduction of violence.* [Infographic]. Facebook. https://www.facebook.com/unicefthailand/posts/10157860347604632/

Widdowson, H. (1996). *Linguistics*. Oxford, UK: Oxford University Press.

Wongsuppakan, W. (2013). Feminism and Sexist Language. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 35*(2), 1-18.

World Economic Forum. (2021). *Global gender gap report*. http://reports.weforum.org/global-gender-gap-report-2021/dataexplorer

Zimmerman, A.G. (2012). Online aggression: The influence of anonymity and social modeling. *UNF Graduate Theses and Dissertations.* 403. https://digitalcommons.unf.edu/etd/403

VACANA JOURNAL

Acknowledgement

The authors would like to extend their gratitude to Professor John Sivell, Professor Emeritus at Brock University, Canada, and Dr. Wison Sukwisith, lecturer of Thai language department, School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University for their helps in reading and providing feedback on this article.

ชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น: การกระจายตัวและการจัดตั้งของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

Name of the housing estate in Khon Kaen Province: Distribution and establishment of real estate business

พงศธร สุรินทร์[1]

สุนทรี โชติดิลก[2]

Received 27 April 2022

Revised 4 May 2022

Published 7 May 2022

VACANA JOURNAL

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้าง ภาษาที่ใช้ ความหมาย รวมทั้งปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 261 ชื่อ โดยผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ https://nayoo.co/khonkaen ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลสำคัญของหมู่บ้านจัดสรรได้อย่างละเอียด

ผลการศึกษาพบว่า ประการแรก โครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ คือ 1) ให้ความสำคัญกับองค์กร 2) ให้ความสำคัญกับภูมินาม หรือสถานที่ตั้งสาขาย่อย และ 3) ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวก ประการที่ 2 ภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรมีผลมาจากการมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างๆ ประการที่ 3 ความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรสะท้อนให้เห็นค่านิยม คือ 1) ค่านิยมเกี่ยวกับความดีงาม 2) ค่านิยมเกี่ยวกับความร่ำรวย 3) ค่านิยมเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรือง 4) ค่านิยมเกี่ยวกับความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม 5) ค่านิยมเกี่ยวกับความสุขสบาย และ 6) ค่านิยมเกี่ยวกับความหรูหรา

---

[1] อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาภาษาตะวันออก (ภาษาไทย) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก และนักศึกษาปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

[2] อาจารย์ ดร. ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประการสุดท้าย ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น คือ 1) การกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และ 2) การจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่น

คำสำคัญ: ชื่อหมู่บ้านจัดสรร จังหวัดขอนแก่น การกระจายตัวอสังหาริมทรัพย์ การจัดตั้งอสังหาริมทรัพย์

Abstract

The objective of this research paper was to study the structure, the language used, meaning, as well as social and cultural factors affecting the naming of housing estates in Khon Kaen Province. The information used in this study was 261 housing names in Khon Kaen province, which the researcher chose to collect online data collected from https://nayoo.co/khonkaen, a website that gathers important information of the housing estate in detail.

The major findings revealed that, firstly, the structure of the housing estate name reflects the concept: 1) focus on the organization, 2) focus on the name or location of the sub-branch, and 3) pay attention to the facilities. Secondly, the language used for naming housing estates is resulted from a positive attitude towards languages. Thirdly, the meaning of the housing estate name reflected the values: 1) values about goodness, 2) values about riches, 3) values about prosperity, 4) values about environmental intimate, 5) values about comfort, and 6) values about luxury. Lastly, the social and cultural factors affecting the naming of housing estates in Khon Kaen were 1) the distribution of real estate business and 2) the establishment of a local real estate business.

Keywords: Housing name, Khon Kaen Province, real estate diversification, real estate establishment

VACANA JOURNAL

บทนำ

ขอนแก่นเป็นจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยที่มีการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรรไปยังพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดจำนวนมาก สอดคล้องไปกับในปัจจุบันมีคนจำนวนมากต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น (บัวพันธ์ พรหมพักพิง, 2564) ที่อยู่อาศัย อาทิ บ้าน (House) จึงมีสำคัญสำหรับผู้อาศัยเป็นอย่างมาก บัวพันธ์ พรหมพักพิง (2564) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของหมู่บ้านจัดสรรไว้ว่า ในปัจจุบันมีการสร้างบ้านในลักษณะของหมู่บ้านจัดสรร (Housing Estate) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อาศัย จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ผู้อาศัยในปัจจุบันมีความคาดหวังกับการบริการที่จะได้รับจากหมู่บ้านจัดสรร เช่น การดูแลเอาใจใส่ ความสะดวกสบาย และ

ความหรูหรา คุณลักษณะดังกล่าวนี้ส่งผลให้ผู้ประกอบการนำคุณลักษณะที่สำคัญของการให้บริการมาตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรของตนเอง เพื่อสร้างความดึงดูดให้ผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกในหมู่บ้านจัดสรรพิจารณาคัดเลือก

ชื่อหมู่บ้านจัดสรรนับเป็นเครื่องมือสื่อความหมายรูปแบบหนึ่งที่ใช้บ่งบอกลักษณะเด่นของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรร เช่น ชื่อแบรนด์ ชื่อภูมินาม ชื่อสถานที่สำคัญ ชื่อเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรรอย่างมาก เนื่องจากชื่อเหล่านี้สามารถช่วยบ่งชี้ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือและความมั่นคงที่แฝงอยู่ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรรได้ รวมทั้งเชื่อมโยงความหมายไปถึงสภาพแวดล้อม ภูมิศาสตร์ ความสิริมงคล หรือทรัพย์สินได้เช่นเดียวกัน อีกทั้งการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรด้วยภาษาที่หลากหลาย สืบเนื่องมาจากในปัจจุบันประเทศไทยมีการยืมภาษา (Linguistic Borrowing) ที่หลากหลายมาใช้เพื่อการสื่อสาร อีกทั้งคนไทยยังมีทัศนคติ (Attitude) ที่ดีต่อภาษาต่างๆ ด้วย เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร เป็นต้น ดังนั้นการยืมภาษา และการมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่หลากหลายจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชื่อหมู่บ้านมีการปะปนระหว่างภาษาไทยกับภาษาอื่นๆ

Dobric (2010, pp. 139-143) ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการตั้งชื่อไว้ในหนังสือ "*Theory of Names and Cognitive Linguistics-The Case of the Metaphor*" ว่า รูปแบบการตั้งชื่อสรรพสิ่งรอบตัว โดยพื้นฐานมาจากการใช้คำนามเรียกแทนบุคคล สิ่งของ และสถานที่ จากนั้นชื่อที่ปรากฏจะกลายเป็นคำนามชี้เฉพาะเจาะจง สิ่งที่น่าสนใจ คือ การตั้งชื่อมักพ่วงเอาความหมายแฝงบางประการเข้ามาผสานกับจุดอ้างอิงที่ผู้ผลิตกำลังระบุถึง อย่างในวัฒนธรรมยุโรป ผู้คนมีแนวโน้มตั้งชื่อบุคคล และสถานที่ตามชื่อของเทพเจ้า หรือคำเรียกตำแหน่งสำคัญทางภูมิศาสตร์ ดังนั้น Dobric (2010) จึงอธิบายความสำคัญเกี่ยวกับการตั้งชื่อสรรพสิ่งรอบตัวว่า ในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีมุมมองและลักษณะเฉพาะในการตั้งชื่อสรรพสิ่งรอบตัว ทั้งนี้กระบวนการตั้งชื่อนับเป็นกลวิธีถ่ายโอนความหมายรูปแบบหนึ่งซึ่งมักเป็นความหมายแฝงของแวดวงความหมายต้นทาง (Source Domain) ส่งต่อไปยังแวดวงความหมายปลายทาง (Target Domain)

ในขณะเดียวกันการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรยังเชื่อมโยงไปกับระบบความเชื่อเรื่องความสิริมงคล การศึกษาในครั้งนี้จึงพบว่า สังคมไทยมีระบบความเชื่อเรื่องความสิริมงคล กล่าวคือ คนไทยให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรของตนเอง และให้ความสำคัญกับความหมายที่ดีและเป็นสิริมงคล เพราะคนไทยเชื่อว่าสิ่งมงคลจะปรากฏแก่สิ่งนั้นๆ และส่งผลมายังชีวิตของเจ้าของสิ่งนั้นๆ ด้วย อีกทั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรยังมีความสำคัญเป็นสิ่งบ่งบอกภูมิหลัง (Background) ของบริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บ้านจัดสรร และยังสามารถสะท้อนค่านิยม ความนึกคิด ทัศนคติ หรือวัฒนธรรมจากชื่อที่ปรากฏได้ ดังที่ อมรา ประสิทธิ์รัฐศิลป์ (2549, น. 74) ได้กล่าวว่า การศึกษาการตั้งชื่อสรรพสิ่งต่างๆ เป็นการศึกษาภาษาของกลุ่มคนเพื่อให้เข้าใจระบบ

VACANA JOURNAL

ความคิด และค่านิยมของคนกลุ่มนั้นๆ โดยเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องสะท้อนความรู้สึกนึกคิดและการมองโลกของกลุ่มคนนั้นๆ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมา พบว่า มีทั้งการตั้งชื่อคลอง ชื่อเรือยาว เรือประมง และชื่อร้านค้า เช่น เรื่อง *"การตั้งชื่อเรือยาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"* ของพรเพ็ญ เหล็กดีเศษ (2559) เรื่อง *"การตั้งชื่อคลองในพื้นที่ฝั่งธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร"* ของอัญชลิน ปานทอง (2560) เรื่อง *"การตั้งชื่อเรือประมงพื้นบ้านกลุ่มคนมลายูชายฝั่งทะเลตะวันออกภาคใต้ตอนล่าง"* ของสุเมตตา ประสาทแก้ว และคณะ (2561) เรื่อง *"สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา"* ของวราลี รุ่งบานจิต และคณะ (2562) และ เรื่อง *"การนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่นและกลวิธีการตั้งชื่อชุดประจำชาติของมิสแกรนด์ไทยแลนด์ปี 2018"* ของสมิทธ์ชาต์ พุมมา (2563) เป็นต้น

อีกทั้งผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อหมู่บ้าน พบว่า มีการศึกษาการตั้งชื่อหมู่บ้านจำนวนหนึ่ง งานวิจัยเหล่านี้มีการวิเคราะห์โครงสร้าง ที่มาของภาษา และความหมาย สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านสามารถแบ่งกลุ่มงานวิจัยได้ 2 กลุ่ม คือ การตั้งชื่อหมู่บ้านดั้งเดิม และการตั้งชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ (หมู่บ้านจัดสรร) เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อหมู่บ้านดั้งเดิม ได้แก่ งานวิจัยของอรพินท์ ศิริพงษ์ (2538) เรื่อง *"ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์"* งานวิจัยของน้องนุช มณีอินทร์ (2543) เรื่อง *"การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่"* และงานวิจัยของโอฬาร รัตนภักดี และวิมลศิริ กลิ่นบุบผา (2550) และ (2551) เรื่อง *"ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำพูน"* และ *"ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำปาง"* ตามลำดับ สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ (หมู่บ้านจัดสรร) ได้แก่ งานวิจัยของพรวิภา ไชยสมคุณ (2560) เรื่อง *"การตั้งชื่อโครงการหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่"* และงานวิจัยของเสาวลักษณ์ แซ่ลี้ (2564) เรื่อง *"การตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดกรุงเทพมหานคร"* เป็นต้น

จากการสำรวจงานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ (หมู่บ้านจัดสรร) เพียง 2 เรื่องเท่านั้น คือ งานวิจัยของพรวิภา ไชยสมคุณ (2560) และเสาวลักษณ์ แซ่ลี้ (2564) ซึ่งมีพื้นที่การศึกษาอยู่ในเขตภาคเหนือ และภาคกลางของประเทศไทย กล่าวได้ว่า ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยเลือกพื้นที่การศึกษา คือ จังหวัดขอนแก่น เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นมีการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรรเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยต้องการชี้ให้เห็นว่าการตั้งชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ (หมู่บ้านจัดสรร) มีการเปลี่ยนแปลงไปจากการตั้งชื่อหมู่บ้านดั้งเดิมอย่างไร ชื่อหมู่บ้านจัดสรรต่างๆ

VACANA JOURNAL

จะทำให้เข้าใจระบบคิด และค่านิยมด้านใดบ้าง รวมทั้งเผยให้เห็นว่าชื่อหมู่บ้านจัดสรรต่างๆ มีความสัมพันธ์กับสังคมไทยในปัจจุบันอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น
4. เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เนื่องจากหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นมีจำนวนมากและกระจายตัวอยู่ตามอำเภอต่างๆ ทั่วไป ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลออนไลน์โดยเก็บจากเว็บไซต์ https://nayoo.co/khonkaen ซึ่งมีการประชาสัมพันธ์ซื้อ-ขายบ้านจัดสรรที่บอกข้อมูลอย่างละเอียด อาทิ ชื่อบริษัท ชื่อที่ตั้ง ชื่อหมู่บ้านจัดสรร อีกทั้งยังเป็นเว็บไซต์ที่รวบรวมชื่อหมู่บ้านจัดสรรไว้จำนวนหนึ่ง

2. ผู้วิจัยเลือกชื่อหมู่บ้านจัดสรร พร้อมทั้งข้อมูลต่างๆ ประกอบการวิเคราะห์จากเว็บไซต์ https://nayoo.co/khonkaen เท่านั้น เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ที่มีการประชาสัมพันธ์ซื้อ-ขายบ้านจัดสรรที่บอกข้อมูลอย่างละเอียด อนึ่งผู้วิจัยคัดเลือกชื่อหมู่บ้านจัดสรรจากคอลัมน์ “โครงการบ้านใหม่” ตั้งแต่เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2565 รวบรวมชื่อหมู่บ้านจัดสรรได้ทั้งหมด จำนวน 261 ชื่อ จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบทั้งชื่อแบรนด์ และชื่อทั่วไป ชื่อแบรนด์ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ชื่อที่ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นชื่อเฉพาะเพื่อแสดงอัตลักษณ์ของบริษัทนั้นๆ จะปรากฏในตำแหน่งที่เป็นส่วนหลักเท่านั้น เช่น วราสิริ ศุภาลัย แก่นสุข สำหรับ ชื่อทั่วไป ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ชื่อที่ผู้ประกอบการแต่ละบริษัทสามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป จะปรากฏในตำแหน่งที่เป็นส่วนขยายเท่านั้น เช่น กรีนวิว แกรนด์ ริเวอร์ วิลเลจ วิลล์

3. ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำให้ทราบว่าในโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรประกอบไปด้วยอะไรบ้าง อีกทั้งวิเคราะห์ภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำให้ทราบว่าในชื่อหมู่บ้านจัดสรรมีภาษาอะไรบ้าง รวมไปถึงวิเคราะห์ความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำให้เข้าใจระบบคิด และค่านิยม รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคม

VACANA JOURNAL

และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น เพื่อเผยให้เห็นว่าชื่อหมู่บ้านจัดสรรต่างๆ มีความสัมพันธ์กับสังคมไทยในปัจจุบันอย่างไรบ้าง

4. ผู้วิจัยเรียบเรียงผลการวิจัย

5. ผู้วิจัยสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. โครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นทั้งหมด 261 ชื่อ พบว่า หมู่บ้านจัดสรรมีโครงสร้างที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อทั้งหมด 2 โครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างเดี่ยว และโครงสร้างขยาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 โครงสร้างเดี่ยว

โครงสร้างเดี่ยว หมายถึง ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่มีหน่วยศัพท์เพียงหน่วยเดียว ซึ่งไม่มีหน่วยศัพท์อื่นๆ ประกอบ และปรากฏชื่อแบรนด์เท่านั้น พบจำนวน 64 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.52 สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) โครงสร้างที่ 1 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์

ตัวอย่างที่ (1) เดอะคลาม

ตัวอย่างที่ (2) เดอะไบซ

ตัวอย่างที่ (3) ดีโฮม

ตัวอย่างที่ (1) (2) และ (3) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์เท่านั้น คือ “เดอะคลาม” “เดอะไบซ” และ “ดีโฮม” ตามลำดับ

VACANA JOURNAL

1.2 โครงสร้างขยาย

โครงสร้างขยาย หมายถึง ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่มีหน่วยศัพท์มากกว่า 1 หน่วย ซึ่งมีหน่วยศัพท์อื่นๆ ประกอบ และอาจจะปรากฏชื่อแบรนด์ ชื่อทั่วไป ชื่อภูมินาม ชื่อพิกัดสำคัญ และลำดับที่ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) โครงสร้างที่ 1 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อภูมินาม พบจำนวน 81 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 31.03

ตัวอย่างที่ (4) สไมล์โฮม + ขอนแก่น

ตัวอย่างที่ (5) เดอะเน็กซ์ + ชุมแพ

ตัวอย่างที่ (6) โชคดี + ดอนบม

ตัวอย่างที่ (4) (5) และ (6) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ คือ “สไมล์โฮม” “เดอะเน็กซ์” และ “โชคดี” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อภูมินาม คือ “ขอนแก่น (ชื่อจังหวัด)” “ชุมแพ (ชื่ออำเภอ)” และ “ดอนบม (ชื่อบ้าน)” ตามลำดับ

2) โครงสร้างที่ 2 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป พบจำนวน 69 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 26.44

ตัวอย่างที่ (7) ชลพฤกษ์ + พาร์ควิลล์

ตัวอย่างที่ (8) แก่นสุข + วิลเลจ

ตัวอย่างที่ (9) วราสิริ + แฟร์ฟอร์ด

ตัวอย่างที่ (7) (8) และ (9) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ คือ “ชลพฤกษ์” “แก่นสุข” และ “วราสิริ” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป คือ “พาร์ควิลล์” “วิลเลจ” และ “แฟร์ฟอร์ด” ตามลำดับ

3) โครงสร้างที่ 3 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป + ส่วนที่บอกลำดับที่

VACANA JOURNAL

พบจำนวน 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.58

ตัวอย่างที่ (10) พารากอน + วิลล่า + 2

ตัวอย่างที่ (11) ศุภาลัย + รอยัลริเวอร์ + 2

ตัวอย่างที่ (12) ไอคอน + วิลล่า + 9

ตัวอย่างที่ (10) (11) และ (12) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ คือ “พารากอน” “ศุภาลัย” และ “ไอคอน” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป คือ “วิลล่า” “รอยัลริเวอร์” และ “วิลล่า” และประกอบกับส่วนที่บอกลำดับที่ คือ “2” “2” และ “9” ตามลำดับ

4) โครงสร้างที่ 4 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ
พบจำนวน 20 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.66

ตัวอย่างที่ (13) เออเบิน นารา + แอร์พอร์ต-บายพาส

ตัวอย่างที่ (14) เบตต้าเฮ้าส์ + วงแหวนใต้

ตัวอย่างที่ (15) เดอะบียอนด์ + บึงทุ่งสร้าง

ตัวอย่างที่ (13) (14) และ (15) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ คือ “เออเบิน นารา” “เบตต้าเฮ้าส์” และ “เดอะบียอนด์” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ คือ “แอร์พอร์ต-บายพาส” “วงแหวนใต้” และ “บึงทุ่งสร้าง” ตามลำดับ

5) โครงสร้างที่ 5 ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ + ส่วนที่เป็นการบอกชื่อภูมินาม
พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.77

ตัวอย่างที่ (16) วี + วิลเลจ + สนามบิน + ขอนแก่น

ตัวอย่างที่ (17) คิริน + วอเตอร์ฟรอนท์ + แก่งน้ำต้อน + บ้านสะอาด

VACANA JOURNAL

ตัวอย่างข้างต้น อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นด้วยส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์ คือ “วี (ย่อมาจากชื่อบริษัท วี พร็อพเพอร์ตี้ 2012 จำกัด)” และ “คิริน (นำมาจากชื่อบริษัทคิริน)” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป คือ “วิลเลจ” และ “วอเตอร์ฟรอนท์” ประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ คือ “สนามบิน” และ “แก่งน้ำต้อน” และประกอบกับส่วนที่เป็นการบอกชื่อภูมินาม คือ “ขอนแก่น” และ “บ้านสะอาด” ตามลำดับ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างกับมโนทัศน์

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างกับมโนทัศน์ หมายถึง ระบบความคิด หรือวิธีคิดของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่สะท้อนให้เห็นจากโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) ให้ความสำคัญกับองค์กร

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการนำเอาชื่อแบรนด์มาวางไว้ในตำแหน่งแรกสุดของโครงสร้างทุกโครงสร้าง เช่น “*ศุภาลัย*รอยัลริเวอร์ขอนแก่น” คำว่า “ศุภาลัย” (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์) เป็นแบรนด์ต่างถิ่นจากบริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน) หรือ “*เป็นสุข*เลควิว” คำว่า “เป็นสุข” (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์) เป็นแบรนด์ท้องถิ่นจากห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นสุขแลนด์ กล่าวได้ว่าการนำเอาชื่อแบรนด์มาวางไว้ในตำแหน่งแรกสุดเช่นนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับตำแหน่งแรกสุดของโครงสร้างชื่อหมู่บ้านจัดสรร จึงนำชื่อแบรนด์วางไว้ตำแหน่งแรกสุด สะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้ความสำคัญกับองค์กรซึ่งจะต้องมาก่อนสิ่งอื่นใด

การนำเอาชื่อแบรนด์มาวางไว้ในตำแหน่งแรกสุดของโครงสร้างทุกโครงสร้าง เนื่องจากชื่อแบรนด์ สามารถบ่งบอกถึงความน่าเชื่อถือขององค์กรได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นโครงสร้างที่มีการวางชื่อแบรนด์ในตำแหน่งแรกสุดของโครงสร้างทุกโครงสร้าง จึงสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือขององค์กรเป็นอย่างมาก จึงนำชื่อแบรนด์วางไว้ตำแหน่งแรกสุด เป็นที่น่าสังเกตว่าชื่อแบรนด์จะไม่ปรากฏในตำแหน่งท้ายสุด เนื่องจากตำแหน่งท้ายสุดของโครงสร้างแสดงถึงความสำคัญต่อองค์กรน้อยกว่าตำแหน่งแรกสุด จึงมักจะปรากฏส่วนที่บอกลำดับที่มากกว่า

2) ให้ความสำคัญกับภูมินาม หรือสถานที่ตั้งสาขาย่อย

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการจะนำเอาชื่อภูมินาม ซึ่งก็คือ จังหวัดขอนแก่น ในคำว่า “ขอนแก่น” มาวางไว้ในตำแหน่งต่อจากชื่อแบรนด์ หรือชื่อทั่วไป ในบางกรณี

VACANA JOURNAL

อาจจะปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดก็ได้ เช่น วี (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์) + วิลเลจ (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป) + สนามบิน (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ) + ขอนแก่น (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อภูมินาม) การนำเอาชื่อภูมินาม “ขอนแก่น” มาวางไว้ในตำแหน่งต่อจากชื่อแบรนด์ ชื่อทั่วไป หรือชื่อพิกัดสำคัญ เนื่องจากผู้ประกอบการต้องการระบุให้ทราบว่าหมู่บ้านจัดสรรของตนเองมีสถานที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น สะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้ความสำคัญกับภูมินาม เนื่องจากภูมินามชี้ให้เห็นสถานที่ตั้งสำคัญของหมู่บ้านได้ชัดเจน

อีกทั้งผู้ประกอบการจะนำเอาหมายเลขมาไว้ในตำแหน่งท้ายสุดของโครงสร้างชื่อหมู่บ้านจัดสรร เช่น พารากอน (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อแบรนด์) + วิลล่า (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป) + 2 (ส่วนที่บอกลำดับที่) กล่าวได้ว่า หมู่บ้านจัดสรรชื่อ “พารากอนวิลล่า” มีสาขาย่อยลำดับที่ “2” ตั้งอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น ส่วนที่บอกลำดับที่จึงสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งสาขาย่อย เนื่องจากสถานที่ตั้งสาขาย่อยก็มีความสำคัญเทียบเท่ากับสถานที่ตั้งสาขาหลักเช่นเดียวกัน

3) ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวก

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการจะนำเอาชื่อที่เป็นพิกัดสำคัญมาวางไว้ในตำแหน่งต่อจากชื่อแบรนด์ หรือชื่อทั่วไป เช่น เออเบิน นารา (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อทั่วไป) + แอร์พอร์ต-บายพาส (ส่วนที่เป็นการบอกชื่อพิกัดสำคัญ) เนื่องจากพิกัดสำคัญสามารถแสดงให้เห็นความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ใกล้หมู่บ้านจัดสรร ในคำว่า “แอร์พอร์ต-บายพาส” แสดงให้เห็นว่าหมู่บ้านจัดสรร “เออเบิน นารา” มีสถานที่ตั้งอยู่ใกล้กับสนามบินและทางเลี่ยงเมือง ซึ่งพิกัดสำคัญเหล่านี้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้อยู่อาศัย

ดังนั้นการนำชื่อที่เป็นพิกัดสำคัญมาวางไว้ในตำแหน่งต่อจากชื่อแบรนด์ หรือชื่อทั่วไป จึงสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ใกล้หมู่บ้านจัดสรรของตนเอง เนื่องจากเล็งเห็นว่าคนในสังคมไทยปรารถนาสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน หากใช้ส่วนที่เป็นการบอกพิกัดสำคัญมาตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรร ก็จะทำให้ผู้ซื้อพิจารณาเลือกซื้อหมู่บ้านจัดสรรของตนเอง

2. ภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นทั้งหมด 261 ชื่อ พบว่าหมู่บ้านจัดสรรมีภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อทั้งหมด 6 ภาษา ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในตารางแทนภาษาดังกล่าว

VACANA JOURNAL

คือ (ท.) แทนภาษาไทย (อ.) แทนภาษาอังกฤษ (ป.,ส.) แทนภาษาบาลีสันสกฤต (ฝ.) แทนภาษาฝรั่งเศส (ข.) แทนภาษาเขมร และ (ญ.) แทนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งสามารถจำแนกภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้ภาษาเดียว และชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้หลายภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้ภาษาเดียว

ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้ภาษาเดียวหมายถึง ผู้ประกอบการนำภาษาต่างๆ มาใช้ในชื่อหมู่บ้านด้วย 1 ภาษาเท่านั้น สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ภาษา	ชื่อหมู่บ้านจัดสรร	จำนวน	ร้อยละ
1) ภาษาอังกฤษ	ตัวอย่างที่ (18) เวลล์วิลล่า (อ.)	45	17.25
2) ภาษาบาลีสันสกฤต	ตัวอย่างที่ (19) สิทธาสิริ (ป.,ส.)	27	10.35
3) ภาษาฝรั่งเศส	ตัวอย่างที่ (20) เลอนีโอ (ฝ.)	1	0.38

ตัวอย่างข้างต้น อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นด้วย 1 ภาษา โดยภาษาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ เช่น “เวลล์วิลล่า” ภาษาบาลีสันสกฤต เช่น “สิทธาสิริ” และภาษาฝรั่งเศส เช่น “เลอนีโอ” ตามลำดับดังตารางข้างต้น

2.2 ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้หลายภาษา

ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่ใช้หลายภาษา หมายถึง ผู้ประกอบการนำภาษาต่างๆ มาใช้ในชื่อหมู่บ้านตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ภาษา	ชื่อหมู่บ้านจัดสรร	จำนวน	ร้อยละ
1) ภาษาบาลีสันสกฤตกับภาษาอังกฤษ	ตัวอย่างที่ (21) ราชพฤกษ์กรีนวิว ราชพฤกษ์ (ป.,ส.) + กรีนวิว (อ.)	76	29.12
2) ภาษาอังกฤษกับภาษาไทย	ตัวอย่างที่ (22) เดอะเกรซ 2 ขอนแก่น เดอะเกรซ (อ.) 2 + ขอนแก่น (ท.)	48	18.39
3) ภาษาไทยกับภาษาบาลีสันสกฤต	ตัวอย่างที่ (23) บ้านสุขทวี บ้าน (ท.) + สุขทวี (ป.,ส.)	35	13.41

VACANA JOURNAL

ภาษา	ชื่อหมู่บ้านจัดสรร	จำนวน	ร้อยละ
4) ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย	ตัวอย่างที่ (24) อภิทาวน์ขอนแก่น อภิ (ป., ส.) + ทาวน์ (อ.) + ขอนแก่น (ท.)	21	8.05
5) ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส	ตัวอย่างที่ (25) ธนาแกรนด์วิลล์ ธนา (ป.,ส.) + แกรนด์ (อ.) + วิลล์ (ฝ.)	3	1.15
6) ภาษาไทยกับภาษาเขมร	ตัวอย่างที่ (26) บ้านของเรา สำราญ บ้านของเรา (ท.) + สำราญ (ข.)	1	0.38
7) ภาษาบาลีสันสกฤตกับภาษาญี่ปุ่น	ตัวอย่างที่ (27) พิมานชลโคะอิ พิมานชล (ป.,ส.) + โคะอิ (ญ.)	1	0.38
8) ภาษาอังกฤษกับภาษาเขมร	ตัวอย่างที่ (28) ฟูลเฮาส์สำราญ ฟูลเฮาส์ (อ.) + สำราญ (ข.)	1	0.38
9) ภาษาเขมร ภาษาบาลีสันสกฤต	ตัวอย่างที่ (29) สราญรมย์ สราญ (ข.) + รมย์ (ป.,ส.)	1	0.38
10) ภาษาไทย ภาษาเขมร และภาษาบาลีสันสกฤต	ตัวอย่างที่ (30) บ้านเจริญสิริ บ้าน (ท.) + เจริญ (ข.) + สิริ (ป.,ส.)	1	0.38

VACANA JOURNAL

ตัวอย่างข้างต้น อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป โดยภาษาที่พบมากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ ภาษาบาลีสันสกฤตกับภาษาอังกฤษ เช่น “ราชพฤกษ์กรีนวิว” ภาษาอังกฤษกับภาษาไทย เช่น “เดอะเกรซ 2 ขอนแก่น” ภาษาไทยกับภาษาบาลีสันสกฤต เช่น “บ้านสุขทวี” ภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย เช่น “อภิทาวน์ขอนแก่น” และภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส เช่น “ธนาแกรนด์วิลล์” ตามลำดับดังตารางข้างต้น

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อกับทัศนคติ

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อกับทัศนคติ หมายถึง ทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างๆ ของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรแต่ละบริษัท ส่งผลให้ผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรแต่ละบริษัทนั้นนำภาษาต่างๆ มาตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่าง ๆ ที่นำมาตั้งชื่อ

เนื่องจากสถานการณ์ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และระดับโลกมีบทบาทมากขึ้นในสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเลือกใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทยอาจเกิดจากคุณค่าที่สังคมให้แก่ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ในสังคมไทยให้ภาษาอังกฤษเป็นสัญลักษณ์ของความเป็น “สมัยใหม่” (ภาวดี สายสุวรรณ, 2561) การใช้ภาษาอังกฤษจึงมีส่วนช่วยเสริมให้สิ่งต่างๆ นั้น “ดูทันสมัย” และ “เป็นสากล” มากขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของสิ่งต่างๆ โดยทั่วไป ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชื่อหมู่บ้านจัดสรรของตนเองจำนวนมาก เพื่อให้หมู่บ้านจัดสรรของตนเองมีความทันสมัย และเป็นสากล

ทั้งนี้คนไทยได้นับถือพระพุทธศาสนามาอย่างยาวนาน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีปฏิบัติของคนไทยจึงแนบแน่นกับพระพุทธศาสนาในแทบทุกมิติตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น การตั้งชื่อ-นามสกุล การตั้งชื่ออาคารสถานที่ ฯลฯ (พระมหาธีรวัฒน์ ถิรจิตฺโต และวุฒิภัทร มูลศรี, 2564) ดังนั้นคนไทยจึงมีทัศนคติต่อภาษาบาลีสันสกฤตว่าเป็น “ภาษาสถานะสูง” “ภาษามงคล” และ “ภาษาศักดิ์สิทธิ์” เนื่องจากเป็นภาษาในคัมภีร์ทางศาสนา และเป็นภาษาของผู้มีการศึกษาอยู่แล้ว อนึ่งการใช้ภาษาบาลีสันสกฤตในชื่อหมู่บ้านจัดสรรนั้นผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรอาจจะต้องการให้หมู่บ้านของตนเองมีความสิริมงคล อีกทั้งความสิริมงคลอาจจะส่งผลให้หมู่บ้านจัดสรรของตนเองเจริญรุ่งเรืองในอนาคตได้

อีกทั้งแพรวโพยม บุณยะผลึก (2547) แสดงทรรศนะต่อภาษาฝรั่งเศสไว้ว่า การตั้งชื่อเฉพาะของร้านค้าประเภทร้านอาหาร สถาบันเสริมความงาม อาคารชุด เป็นภาษาฝรั่งเศสเพื่อสร้างบรรยากาศ “หรูหรา” “ชั้นสูง” และ “ราคาแพง” พบจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร เช่น ลาแมร์ ซาโตว์ กาโตว์ ดังนั้นเมื่อมีการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรรมายังภาคตะวันออกของประเทศไทย แทนที่จะมีเพียงแค่ภาษาไทยในชื่อหมู่บ้านจัดสรรเท่านั้น แต่ผู้ประกอบการกับเลือกใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสด้วย เนื่องจากผู้ประกอบการอาจจะมีทัศนคติต่อภาษาฝรั่งเศสที่ว่าภาษาฝรั่งเศสสามารถสร้างบรรยากาศหรูหรา ชั้นสูง และราคาแพง ซึ่งอาจจะส่งผลให้หมู่บ้านจัดสรรของตนเองมีราคาสูงขึ้น

VACANA JOURNAL

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรแต่ละบริษัทมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างๆ ทั้งในเรื่องของ “ความทันสมัย” “ความมงคล” หรือ “ความหรูหรา” จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการแต่ละบริษัทนั้นนำภาษาต่างๆ เหล่านี้ มาตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นของตนเองจำนวนมาก

3 ความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นทั้งหมด 261 ชื่อ พบว่า หมู่บ้านจัดสรรมีกลุ่มความหมายที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 กลุ่มความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร

กลุ่มความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร หมายถึง ชื่อหมู่บ้านจัดสรรที่มีหน่วยศัพท์แสดงถึงสรรพสิ่งต่างๆ จัดเป็นกลุ่มความหมายได้ 4 กลุ่ม ทั้งนี้หากชื่อหมู่บ้านจัดสรรมีหลายกลุ่มความหมาย ผู้วิจัยพิจารณาหน่วยศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏในชื่อหมู่บ้านจัดสรร แล้วจึงจัดกลุ่มความหมายอย่างเป็นระบบ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) กลุ่มความหมายแสดงถึงคุณสมบัติ

ความหมายแสดงถึงคุณสมบัติ หมายถึง หน่วยศัพท์ที่แสดงถึงขนาด ความหรูหรา ความสุข และความสะดวกสบาย พบจำนวน 129 หน่วยศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 33.59 เป็นต้น

ตัวอย่างที่ (31) ฉัตรเพชรการ์เด้นวิลล์*ลักซ์ชัวรี่*

ตัวอย่างที่ (32) บ้าน*สุขทวี*

ตัวอย่างที่ (33) บ้าน*รื่นรมย์*ขอนแก่น

ตัวอย่างที่ (31) (32) และ (33) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยหน่วยศัพท์ที่แสดงถึงคุณสมบัติความหรูหรา คือ “ลักซ์ชัวรี่ (Luxury)” หมายถึง ความหรูหรา หน่วยศัพท์ที่แสดงถึงคุณสมบัติความสุข คือ “สุขทวี” หมายถึง ความสุขที่เพิ่มขึ้น และหน่วยศัพท์ที่แสดงถึงคุณสมบัติความสุขสบาย คือ “รื่นรมย์” หมายถึง ความสุขสบายกายสบายใจ ตามลำดับ

VACANA JOURNAL

2) กลุ่มความหมายแสดงถึงความเป็นสิริมงคล

ความหมายแสดงถึงความเป็นสิริมงคล หมายถึง หน่วยศัพท์ที่แสดงถึงความดีงาม และความเจริญรุ่งเรือง พบจำนวน 113 คิดเป็นร้อยละ 29.43 เป็นต้น

ตัวอย่างที่ (34) *สุณภัทร*พร็อพเพอร์ตี้

ตัวอย่างที่ (35) *มงคลเลิศ*ธานี 2

ตัวอย่างที่ (36) *ประเสริฐ*กรีนวิว

ตัวอย่างที่ (34) (35) และ (36) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยหน่วยศัพท์ที่แสดงถึงความเป็นสิริมงคล และความเจริญรุ่งเรือง คือ “สุณภัทร” หมายถึง ความมงคลดีงาม “มงคลเลิศ” หมายถึง ความเจริญที่ดีที่สุด และ “ประเสริฐ” หมายถึง ดีที่สุด ตามลำดับ

3) กลุ่มความหมายแสดงถึงสถานะทางการเงิน

ความหมายแสดงถึงสถานะทางการเงิน หมายถึง หน่วยศัพท์ที่แสดงถึงสถานภาพความร่ำรวยและทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก พบจำนวน 84 คิดเป็นร้อยละ 21.88 เป็นต้น

ตัวอย่างที่ (37) *เดอะริช*โฮม

ตัวอย่างที่ (38) *พันล้าน*วิลล์

ตัวอย่างที่ (39) *ทรัพย์ไพศาล*ลิฟวิงโฮม

ตัวอย่างที่ (37) (38) และ (39) อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ด้วยหน่วยศัพท์ที่แสดงถึงสถานภาพความร่ำรวย และทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก คือ “เดอะริช (The Rich)” หมายถึง ความร่ำรวย “พันล้าน” หมายถึง เงินจำนวน 1 ล้านบาท และ “ทรัพย์ไพศาล” หมายถึง เงินจำนวนมาก

4) กลุ่มความหมายแสดงถึงธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

ความหมายแสดงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง หน่วยศัพท์ที่แสดงถึงสภาพแวดล้อม ภูมิประเทศ และพืชพันธุ์ พบจำนวน 58 คิดเป็นร้อยละ 15.10 เป็นต้น

ตัวอย่างที่ (40) *เลค*นครา

VACANA JOURNAL

ตัวอย่างที่ (41) *โอโซน*ไพรเวท

ตัวอย่างที่ (42) บ้าน*นภา*โฮมหนองกุง

จากตัวอย่างข้างต้น อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการมีการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นด้วยหน่วยศัพท์ที่แสดงถึงธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม คือ “เลค (Lake)” หมายถึง ทะเลสาบหรือบึงใหญ่ “โอโซน” หมายถึง ก๊าซที่ทำให้อากาศบริสุทธิ์ และ “นภา” หมายถึง ท้องฟ้า

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความหมายกับค่านิยม

ความสัมพันธ์ระหว่างความหมายกับค่านิยม หมายถึง ค่านิยมของผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรที่สะท้อนให้เห็นจากความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) ค่านิยมเกี่ยวกับความดีงาม

ความดีงาม หมายถึง สิ่งที่น่าปรารถนาชวนให้พึงใจ เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงสิ่งที่เป็นมงคล ความงาม และโชคลาภ มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงความดีงาม เช่น “*สุ*วิมานวิว” คำว่า “สุ” หมายถึง ดี เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความดีงามที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยยึดถือเรื่องความเป็นสิริมงคล โดยเชื่อว่าชื่อที่ประกอบด้วยคำที่มีความหมายสื่อถึงความดีงามจะส่งผลให้สิ่งนั้นเป็นมงคลแก่บ้านและผู้พักอาศัยด้วยเช่นกัน

2) ค่านิยมเกี่ยวกับความร่ำรวย

ความร่ำรวยเป็นค่านิยมที่บุคคลอยากจะมี หรืออยากจะให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง ครอบครัว วงศ์ตระกูล ทั้งนี้ก็เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงความร่ำรวย มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงความร่ำรวย เช่น “*รวยทรัพย์*กรีนวิว” คำว่า “รวยทรัพย์” หมายถึง ความร่ำรวย หรือสถานะภาพทางการเงินสูง เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความร่ำรวยที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยยึดถือเรื่องความร่ำรวย เนื่องจากความร่ำรวยเป็นค่านิยมที่บุคคลอยากจะมี หรืออยากจะให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง ครอบครัว วงศ์ตระกูล

VACANA JOURNAL

3) ค่านิยมเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรือง

ทุกคนปรารถนาให้ตนเองมีชีวิตที่เจริญในหน้าที่การงาน ด้วยการมุ่งมั่นทำงานเพื่อพัฒนาอาชีพของตนเองให้ดีขึ้น มีตำแหน่งการงานที่สูงขึ้น ความเจริญรุ่งเรืองจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงความเจริญรุ่งเรือง มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงความเจริญรุ่งเรือง เช่น “บ้าน*เจริญ*สิริ” คำว่า “เจริญ” หมายถึง รุ่งเรือง เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรืองที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยยึดถือเรื่องความเจริญรุ่งเรือง เนื่องจากความเจริญรุ่งเรืองเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา

4) ค่านิยมเกี่ยวกับความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ คลอง บึง หรือป่า กล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น “*ธารา*แกรนด์ขอนแก่น” คำว่า “ธารา” หมายถึง สายน้ำ เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความใกล้ชิดสิ่งแวดล้อมที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงทำให้คนไทยนำธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรของตนเอง อีกทั้งธรรมชาติแวดล้อมย่อมเป็นสิ่งที่ผู้อยู่อาศัย หรือกลุ่มเป้าหมายต้องการ เช่น อาจจะต้องการอากาศที่บริสุทธิ์จึงตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในคำว่า “*โอโซน*ไพรเวท” เพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

5) ค่านิยมเกี่ยวกับความสุขสบาย

จุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตมนุษย์ คือ ความสุขสบาย ความสุขสบายจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงความสุขสบาย มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่า ผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงความสุขสบาย เช่น “บ้าน*รื่นรมย์*ขอนแก่น” คำว่า “รื่นรมย์” หมายถึง ความสุขสบายกายสบายใจ เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความสุขสบายที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยยึดถือเรื่องความสุขสบายกายสบายใจ เนื่องจากความสุขสบายเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตมนุษย์

VACANA JOURNAL

6) ค่านิยมเกี่ยวกับความหรูหรา

ในปัจจุบันคนไทยนิยมครอบครองสินค้าที่มีความหรูหรา เนื่องจากมีรสนิยม หรือความชื่นชอบในความหรูหรา ดังนั้นการนำคำที่มีความหมายถึงความหรูหรา มาใช้ในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เมื่อพิจารณาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรร พบว่าผู้ประกอบการเลือกใช้คำที่มีความหมายสื่อถึงความหรูหรา เช่น “ฉัตรเพชรการ์เด้นวิลล์*ลักซ์ชัวรี่* Chatphet Garden Ville Luxury” คำว่า “ลักซ์ชัวรี่ (Luxury)” หมายถึง ความหรูหรา เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับความหรูหราที่สะท้อนผ่านการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคนไทยยึดถือเรื่องความหรูหรา เนื่องจากความหรูหราเป็นคุณสมบัติที่คนไทยส่วนใหญ่ให้ความสนใจ

4 ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาความหมายของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นทั้งหมด 261 ชื่อ พบว่า หมู่บ้านจัดสรรมีปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรร 2 ลักษณะ ได้แก่ การกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และการจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ในปัจจุบันธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้กระจายตัวไปทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดขอนแก่น มีการกระจายตัวของโครงการหมู่บ้านจัดสรรจำนวนมาก ซึ่งการกระจายตัวเข้ามาในจังหวัดขอนแก่นนั้น มักจะเป็นแบรนด์ที่ได้รับความนิยม เช่น “สีวลี” “*ศุภาลัย*” “พฤกษา” “แสนสิริ” หรือ “พารากอน” เช่น “*ศุภาลัย*รอยัลริเวอร์” โดยนำคำว่า “*ศุภาลัย*” มาจากบริษัท *ศุภาลัย* จำกัด (มหาชน) แบรนด์ที่ได้รับความนิยมดังกล่าวมักจะใช้ชื่อแบรนด์ตรงตามตัวเป็นชื่อหลัก ชื่อเหล่านี้จึงแฝงไปด้วยความน่าเชื่อถือ และความมั่นคงต่อลูกค้า อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือ และความมั่นคงต่อลูกค้าที่โดดเด่นทั้งในเรื่องความเชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัย หรือระยะเวลาที่ก่อตั้งบริษัทอันยาวนาน ดังข้อความต่อไปนี้ “บริษัท *ศุภาลัย* จำกัด (มหาชน) มีนโยบายที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัย ด้วยประสบการณ์ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ทั้งบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้าส์ อาคารชุด อาคารสำนักงาน รีสอร์ท และโรงแรม มานานกว่า 19 ปี โดยเน้นทำเลที่เป็นแหล่งธุรกิจการค้า ดังนั้นลูกค้าที่เป็นนักธุรกิจหรือบุคคลธรรมดาจึงไว้วางใจสำหรับการเป็นสมาชิกในหมู่บ้านได้อย่างไม่ต้องกังวล (*ศุภาลัย*, 2565)”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับความนิยม เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากเมื่อไรที่มีการกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่

VACANA JOURNAL

ได้รับความนิยมมายังภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย คือ จังหวัดขอนแก่น ผู้ประกอบจะใช้ชื่อแบรนด์เป็นชื่อหลักในการตั้งชื่อ แล้วอาจจะตามมาด้วยชื่อภูมินาม ชื่อพิกัดสำคัญ หรือลำดับที่ อีกทั้งชื่อแบรนด์เหล่านี้ยังมีนัยทางความหมายที่สัมพันธ์ไปกับความน่าเชื่อถือ และความมั่นคง เป็นต้น

4.2 การจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่น

ในปัจจุบันผู้ประกอบการในท้องถิ่นของจังหวัดขอนแก่นจำนวนหนึ่งมีการจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นขึ้น เช่น ห้างหุ่นส่วนจำกัด เป็นสุขแลนด์ มีวิสัยทัศน์ที่จะมุ่งสร้างความสุขที่ยั่งยืน เพื่อให้ผู้อาศัยมีความเป็นอยู่ที่ดีและเปี่ยมสุข โดยมีสโลแกนที่ว่า “หมู่บ้านเป็นสุข ความสุข ความอบอุ่น บนความประหยัด” วิสัยทัศน์ที่จะสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและเปี่ยมสุขนั้น จึงส่งผลมาสู่การตั้งชื่อแบรนด์ของหมู่บ้านจัดสรร เช่น “*เป็นสุข*สีหราช” หรือ “*เป็นสุข*เลควิว” นอกจากนี้ยังมีบริษัทเก่าแก่ เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกรียงศักดิ์ แลนด์ แอนด์เฮ้าส์ 2003 ดำเนินกิจการยาวนานกว่า 20 ปี มีโครงการอสังหาริมทรัพย์รวมกว่า 15 โครงการ บริหารงานโดย คุณวุฒิชัย ฉัตรชัยพลรัตน์ จบการศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีสโลแกนที่ว่า "ทุกหลังคุณภาพยื่นหนึ่ง ดูแลด้วยใจ" อีกทั้งปัจจุบันมีการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ให้มีความหรูหรา ทันสมัยมากขึ้น จึงส่งผลมาสู่การตั้งชื่อแบรนด์ของหมู่บ้านจัดสรร เช่น “ฉัตรเพชรการ์เด้นวิลล์*ลักซ์ชัวรี่*”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่น เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาบางประการชี้ให้เห็นว่า เมื่อไรที่มีการจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นของตนเอง ในบางกรณีผู้ประกอบการจะใช้ชื่อที่สัมพันธ์กับวิสัยทัศน์ของบริษัทเพื่อนำมาตั้งชื่อแบรนด์หมู่บ้านจัดสรรของตนเอง ดังนั้นชื่อต่างๆ จึงมีความหมายที่สอดคล้องไปกับวิสัยทัศน์ ซึ่งแตกต่างไปจากชื่อแบรนด์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับความนิยม จะมีนัยทางความหมายที่สัมพันธ์ไปกับความน่าเชื่อถือ และความมั่นคงมากกว่า เป็นต้น

สรุปผลและอภิปรายผล

เมื่อผู้วิจัยศึกษาชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นมี 2 โครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างเดี่ยว และโครงสร้างขยาย ลักษณะของโครงสร้างในการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นแตกต่างไปจากโครงสร้างของหมู่บ้านดั้งเดิมอย่างชัดเจน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมจากสังคมเกษตรกรรมที่สัมพันธ์กับธรรมชาติเป็นสังคมเมืองที่สัมพันธ์กับธุรกิจ ดังนั้นผลการศึกษานี้จะสะท้อนให้เห็นข้อแตกต่างบางประการระหว่างชื่อหมู่บ้านดั้งเดิม และชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ กล่าวคือ งานวิจัยของโอฬาร รัตนภักดี และวิมลศิริ กลิ่นบุบผา (2550) และ (2551) เรื่อง *“ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำพูน”*

VACANA JOURNAL

และ *"ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำปาง"* ตามลำดับ ที่ค้นพบว่า ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำปางและลำพูน จะมีส่วนหลักเป็นลักษณะทางภูมิศาสตร์ อาทิ พื้นที่ป่า ในชื่อหมู่บ้านว่า "ดงหลวง" เนื่องจากจังหวัดลำพูนและลำปางมีความอุดมสมบูรณ์และพื้นที่ใกล้ชิดกับป่าจำนวนมาก การตั้งชื่อหมู่บ้านจึงให้ความสำคัญกับพื้นที่ป่า สำหรับผลการศึกษานี้ พบว่า ทุกโครงสร้างของชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น จะมีส่วนหลักเป็นชื่อแบรนด์ เช่น "*ศุภาลัย* รอยัลริเวอร์ ขอนแก่น" เนื่องจากผู้ประกอบให้ความสำคัญกับองค์กรของตนเองและยังสะท้อนให้เห็นว่าการตั้งชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากการตั้งชื่อหมู่บ้านดั้งเดิมอย่างชัดเจน

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศอื่นๆ เข้ามามีอิทธิผลอย่างมากต่อภาษาไทย อีกทั้งในภาษาไทยยังมีการผสมผสานระหว่างภาษาต่างประเทศอื่นๆ จำนวนมาก การผสมผสานระหว่างภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในภาษาไทย เนื่องจากคนในสังคมไทยมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศเหล่านี้ หลักฐานสำคัญที่จะสนับสนุนคำกล่าวข้างต้น คือ ผลการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผลการศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่ใช้สำหรับการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ร่วมกับภาษาบาลีสันสกฤตในการตั้งชื่อบ้านจัดสรรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.12 ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของพรวิภา ไชยสมคุณ (2560) เรื่อง *"การตั้งชื่อโครงการหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่"* และงานวิจัยของเสาวลักษณ์ แซ่ลี้ (2564) เรื่อง *"การตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดกรุงเทพมหานคร"* ที่ค้นพบว่า บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่ มีการนำภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวมาใช้ในการตั้งชื่อบ้านจัดสรรมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องในเรื่องที่เกี่ยวกับความนิยมใช้คำหน้านามในภาษาอังกฤษ คือ Article เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาครั้งนี้เผยให้เห็นว่า คำนำหน้านามจะเป็นชื่อแบรนด์และวางในตำแหน่งแรกเสมอ เช่นคำว่า *เดอะ*ริชโฮม (The Rich Home) *เดอะ*เกรซขอนแก่น (The Grace Khon Kaen) *เดอะ*เน็กซ์ชุมแพ (The Next Chumphae) เป็นต้น อีกทั้งการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชื่อหมู่บ้านจัดสรรมากที่สุด เนื่องจากผู้ประกอบการหมู่บ้านจัดสรรมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความทันสมัย และเป็นสากล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวดี สายสุวรรณ (2561) เรื่อง *"การเลือกภาษาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อนิตยสารของไทย"* ที่ค้นพบว่า การเลือกภาษาในสื่อต่างๆ ในสังคมไทย เช่น สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อนิตยสาร ซึ่งสื่อเหล่านี้มีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย เนื่องจากสังคมไทยให้ภาษาอังกฤษเป็นสัญลักษณ์ของความเป็น "สมัยใหม่"

ทั้งนี้ผลการวิจัยยังพบความแตกต่างที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นระหว่างชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่กับชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น กล่าวคือ งานวิจัยของพรวิภา ไชยสมคุณ (2560) ได้ค้นพบว่า ชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่มีหน่วยศัพท์ที่สัมพันธ์กับกลุ่มความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่เป็น "ภูเขา" ในคำว่า "*เมาท์เท่น*วิว" อนึ่งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่นจะไม่ปรากฏ

VACANA JOURNAL

หน่วยศัพท์ที่สัมพันธ์กับกลุ่มความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมที่เป็น “ภูเขา” เนื่องจากธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมของจังหวัดขอนแก่นเป็นที่ราบลุ่ม จึงไม่ปรากฏหน่วยศัพท์ดังกล่าว ดังนั้น ชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น จึงมีหน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น “เลค” ในคำว่า “เป็นสุข*เลค*วิว” “นภา” ในคำว่า “บ้าน*นภา*โฮมหนองกุง” หรือ “ธารา” ในคำว่า “*ธารา*แกรนด์ขอนแก่น” เป็นต้น จากผลการศึกษาของพรวิภา ไชยสมคุณ (2560) เกี่ยวกับชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่ อาจจะกล่าวได้ว่ากลุ่มเป้าหมายไม่ได้มีความต้องการอากาศบริสุทธ์ เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่มีภูเขาล้อมรอบ และมีธรรมชาติจำนวนมาก จึงทำให้ผู้ประกอบการไม่นำหน่วยศัพท์ที่สื่อถึงสิ่งที่ทำให้อากาศบริสุทธิ์ ในขณะเดียวกันชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น อาจจะกล่าวได้ว่ากลุ่มเป้าหมายต้องการอากาศบริสุทธ์ เนื่องจากภูมิศาสตร์ของจังหวัดขอนแก่นไม่มีภูเขาล้อมรอบ และธรรมชาติมีไม่มาก ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายจึงต้องการอากาศบริสุทธิ์ จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรให้สัมพันธ์ไปกับหน่วยศัพท์ที่สื่อถึงสิ่งที่ทำให้อากาศบริสุทธิ์ เช่น โอโซน ในคำว่า “*โอโซน*ไพรเวท”

ข้อสังเกตประการสำคัญของงานวิจัยนี้ คือ ชื่อแบรนด์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับความนิยม เช่น “สีวลี” “ศุภาลัย” “พฤกษา” “แสนสิริ” หรือ “พารากอน” เป็นชื่อแบรนด์ที่นำมาจากชื่อของบริษัท ซึ่งชื่อเหล่านี้แฝงไปด้วยความน่าเชื่อถือ และความมั่นคงต่อลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hillenbrand et al. (2013) เรื่อง *“Better Branding: Brand Names Can Influence Consumer Choice”* ที่ค้นพบว่า ชื่อแบรนด์ที่ดีมักจะมาจากชื่อผลิตภัณฑ์ เนื่องจากชื่อผลิตภัณฑ์สามารถแฝงนัยสื่อถึงประโยชน์หลักของผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้ จึงส่งผลให้ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าของแบรนด์นั้นๆ นอกจากนี้ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการกระจายตัวเข้ามาในพื้นที่ท้องถิ่นของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับความนิยมดังกล่าวมีการประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ต่างๆ อันโดดเด่นแตกต่างกันออกไป ถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategies) อย่างหนึ่ง ที่จะทำให้ผู้ซื้อพิจารณาเลือกซื้อหมู่บ้านจัดสรรของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัสฬ์เดช มาเจริญ และวชรภูมิ เบญจโอฬาร (2556) เรื่อง *“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อบ้านจัดสรรของผู้บริโภคในจังหวัดขอนแก่น”* ที่อธิบายว่า พฤติกรรมของผู้บริโภคจะมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด รวมทั้งเป้าหมายของการตลาดในปัจจุบัน คือ การเข้าถึงและการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับลูกค้า ดังนั้นคำตอบที่จะสามารถช่วยได้ คือ การจัดกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategies) ที่ตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งโครงการบ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น ต่างแข่งขันแย่งชิงตลาด หวังแย่งชิงความเป็นผู้นำ ซึ่งเห็นได้จากการผลิตสร้างวิสัยทัศน์ต่างๆ ที่แต่ละบริษัทนำออกมาสื่อสารเพื่อเป็นกลยุทธ์ทางการตลาด

VACANA JOURNAL

งานวิจัยเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ซึ่งชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันจังหวัดขอนแก่น มีการกระจายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และการจัดตั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในท้องถิ่นจำนวนมาก อีกทั้งยังเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมจากสังคมเกษตรกรรมที่สัมพันธ์กับธรรมชาติเป็นสังคมเมืองที่สัมพันธ์กับธุรกิจ จึงทำให้ชื่อหมู่บ้านสมัยใหม่ (หมู่บ้านจัดสรร) มีการเปลี่ยนแปลงไปจากชื่อหมู่บ้านดั้งเดิม รวมทั้งแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบัน คนในสังคมไทยมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศอื่นๆ จำนวนมากในภาษาไทย อนึ่งการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดขอนแก่น จะทำให้สามารถเข้าใจในระบบความคิด มโนทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

ขอนแก่นน่าอยู่. (2565). *โครงการบ้านใหม่.* เข้าถึงได้จาก https://nayoo.co/khonkaen

น้องนุช มณีอินทร์. (2543). *การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บัวพันธ์ พรหมพักพิง. (2564). *กรณีการขยายตัวเมืองขอนแก่น.* เข้าถึงได้จาก http://www.tei.or.th/thaicityclimate/public/work-18.pdf

พรเพ็ญ เหล็กดีเศษ. (2559). *การตั้งชื่อเรือยาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พรวิภา ไชยสมคุณ. (2560). การตั้งชื่อโครงการหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 6*(1), 35-58.

พระมหาธีรวัฒน์ ถิรจิตฺโต, และวุฒิภัทร มูลศรี. (2564). *การศึกษาภาษาบาลีกับการดำรงอยู่แห่งพระพุทธศาสนา.* ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 "วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวทัศน์เชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่"* (1139-1147). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน.

แพรวโพยม บุณยะผลึก. (2547). ภาษาฝรั่งเศสในภาษาไทย. *วารสารอักษรศาสตร์, 33*(1), 140-154.

ภัฐฟเดช มาเจริญ, และวชรภูมิ เบญจโอฬาร. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อบ้านจัดสรรของผู้บริโภคในจังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการ วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ., 6*(2), 22-34.

ภาวดี สายสุวรรณ. (2561). การเลือกภาษาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อนิตยสารของไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์, 25*(2), 232-257.

วราลี รุ่งบานจิต, วรทา รุ่งบานจิต, วรนาถ แซ่เซ่น, วราการ แซ่พุ่น, และภากร นพฤทธิ์. (2562). *สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

VACANA JOURNAL

ศุภาลัย. (2565). *ภาพรวมในการประกอบธุรกิจของบริษัทหลักและบริษัทย่อย*. เข้าถึงได้จาก https://www.supalai.com/about/history

สมิทธ์ชาต์ พุมมา. (2563). การนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่นและกลวิธีการตั้งชื่อชุดประจำชาติของมิสแกรนด์ไทยแลนด์ปี 2018. *วารสารสุทธิปริทัศน์, 34*(112), 61-77.

สุเมตตา ประสาทแก้ว, จริญญา ธรรมโชโต, และอนันต์ อารีย์พงศ์. (2561). การตั้งชื่อเรือประมงพื้นบ้านกลุ่มคนมาลายูชายฝั่งทะเลตะวันออกภาคใต้ตอนล่าง. ใน *การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 56* (น. 758-765). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวลักษณ์ แซ่ลี้. (2564). การตั้งชื่อหมู่บ้านจัดสรรในจังหวัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริทัศน์, 9*(1), 99-109.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2549). *กว่าจะเป็นนักภาษาศาสตร์*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพินท์ ศิริพงษ์. (2538). *ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อัญชลิน ปานทอง. (2560). *การตั้งชื่อคลองในพื้นที่ฝั่งธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โอฬาร รัตนภักดี, และวิมลศิริ กลิ่นบุบผา. (2550). *ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำพูน* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____. (2551). *ภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำปาง* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Dobric, N. (2010). Theory of Names and Cognitive Linguistics-The Case of the Metaphor. *Filozifija i drustvo, 21*(1), 139-143.

Hillenbrand, P., Alcauter, S., Cervantes, J., & Barrios, F. (2013). Better Branding: Brand Names Can Influence Consumer Choice. *Journal of Product & Brand Management, 22*(4), 300-308.

VACANA JOURNAL

แนวทางการแต่งแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ: การศึกษาเปรียบเทียบกับแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ[1]

Strategies Used in Writing the Thai Reading and Writing Kor Khor Darunsuksa Textbook: A Comparative Study with the Munlabot Bunphakit Textbook

เกียรติ เทพช่วยสุข[2]

Received 31 March 2022

Revised 16 May 2022

Published 1 June 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวทางการแต่งแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ แบบเรียนเล่มแรกในแบบเรียนชุดดรุณศึกษา แต่งโดย ฟ.ฮีแลร์ นักบวชชาวฝรั่งเศสที่เคยสอนที่โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ และเปรียบเทียบกับมูลบทบรรพกิจ แบบเรียนเล่มแรกในแบบเรียนหลวงชุดมูลบทบรรพกิจ แต่งโดยพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ผู้วิจัยพบว่า ฟ.ฮีแลร์ มีแนวทางหลายประการในสอนการอ่านและเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ (1) การวางโครงสร้างของหนังสือ (2) การใช้ภาษาและคำศัพท์ (3) การทบทวนความรู้ที่เรียนแล้ว (4) ทิศทางและวิธีการอ่าน และ (5) การเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีข้อจำกัดในการสอนอ่านเขียนภาษาไทยเมื่อเปรียบเทียบกับมูลบทบรรพกิจ คือ (1) การขาดสัมพันธภาพและการประมวลองค์ความรู้ในภาพรวม (2) การขาดการสำเหนียกรู้ระบบเสียง และ (3) การขาดคำอธิบายทางไวยากรณ์

คำสำคัญ: แบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทย ดรุณศึกษา มูลบทบรรพกิจ ฟ.ฮีแลร์

---

[1] บทความวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยสำหรับพัฒนาอาจารย์ใหม่/นักวิจัยใหม่ กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 หมายเลขโครงการ DNS 64_016_22_004_1

[2] อาจารย์ประจำศูนย์ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย kiat.t@chula.ac.th

Abstract

This research work aims to analyze and compare strategies used in writing two textbooks for reading and writing Thai, namely, the Kor Khor Darunsuksa textbook, and the Munlabot Bunphakit textbook. The former is the first textbook of the Darunsuksa textbook set and was written by F. Hilaire, a French missionary priest who used to be a teacher at the Bangkok Assumption School. The latter is the first textbook of the Munlabot Banphakit textbook set, which was written by Phraya Srisoonthornwoharn (Noy Acharayangkoon). It is found that F. Hilaire used many strategies to effectively teach students how to read and write Thai. Those strategies include (1) the systematic ordering of the lessons (2) use of language and lexical items (3) reviewing knowledge learned in previous lessons (4) direction and methods of reading and (5) spacing and use of punctuation marks. However, there are limitations in teaching reading and writing Thai by using the Kor Khor Darunsuksa textbook comparing to Munlabot Bunphakit, namely (1) lack of relationship between lessons and lack of holistic view of knowledge (2) lack of phonological awareness and (3) lack of grammatical and linguistic explanations

Keywords: Thai reading and writing textbook, Darunsuksa, Munlabot Banphakit, F. Hilaire

VACANA JOURNAL

1. บทนำ

ดรุณศึกษาเป็นแบบเรียนการอ่านการเขียนภาษาไทยชุดแรกและชุดเดียวที่แต่งโดยชาวต่างชาติคือ ฟ.ฮีแลร์ นักบวชชาวฝรั่งเศส แบบเรียนนี้คงความเป็นมายาวนานเป็นร้อยปี และยังคงใช้เป็นแบบเรียนหลักในโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เช่น โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก อัสสัมชัญ สมุทรปราการ โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เชียงใหม่ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม สาทร เป็นต้น อีกทั้งในโรงเรียนคาทอลิก เช่น โรงเรียนในเครือสารสาสน์ ที่เปิดสอนปฐมวัยและประถมศึกษา ก็หันมาใช้ดรุณศึกษาเป็นหนังสือเรียนภาษาไทยเช่นกัน เนื่องจากผู้วิจัยสนใจศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและเป็นผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการแต่งแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ซึ่งเป็นแบบเรียนเล่มแรกในแบบเรียนชุดดรุณศึกษา และข้อจำกัดในการใช้แบบเรียนดรุณศึกษาตอน กอ ขอ เพื่อสอนการอ่านเขียนภาษาไทย โดยเปรียบเทียบกับแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ ผลการวิเคราะห์ที่ได้จะสะท้อนมุมมองของชาวต่างชาติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและอาจนำไปประยุกต์ใช้ในการแต่งแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในอนาคตได้

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (documentary research) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยมีขั้นตอนคือการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงค้นหาแนวคิดและประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายโดยจัดการแบ่งข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากการจัดการมาตอบคำถามของการวิจัยโดยกำหนดประเด็นหลักและประเด็นรองที่ใช้วิเคราะห์ จากนั้นจึงให้คำจำกัดความหรือนิยามของแต่ละหมวดหมู่ ในการวิเคราะห์จะอาศัยการตีความจากองค์ความรู้ของผู้วิจัยแล้วจึงเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis) ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาส่วนที่เป็นการสอนกฎการอ่านเขียนภาษาไทยในแบบเรียน 2 เล่ม ได้แก่ แบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ และแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ แบบเรียนทั้งสองเล่มมีเนื้อหาเกี่ยวกับพื้นฐานการอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้นและกฎการประสมคำ ใช้กันอย่างแพร่หลายในโรงเรียนต่างๆ รวมถึงโรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพในช่วงที่ ฟ.ฮีแลร์ ได้แต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษา ที่สำคัญคือ ฟ.ฮีแลร์ มีเป้าหมายหนึ่งว่าจะแต่งดรุณศึกษาเป็นตำราใช้แทนมูลบทบรรพกิจด้วย (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2541)

เพื่อให้ทราบความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอภูมิหลังของแบบเรียนชุดดรุณศึกษาและแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ และจะทบทวนแนวทางการแต่งแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยใน

VACANA JOURNAL

อดีต จากนั้นจะนำเสนอผลการวิเคราะห์แนวทางการแต่งแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ เปรียบเทียบกับแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ รวมทั้งข้อจำกัดในการใช้แบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ในการสอนอ่านเขียนภาษาไทย แล้วจึงจะสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ในประเด็นเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ใช้ในการแต่งแบบเรียนการอ่านเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

2. ภูมิหลังของแบบเรียนชุดดรุณศึกษา

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประวัติผู้แต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษา เหตุผลในการแต่งพร้อมทั้งประวัติการแต่งและตีพิมพ์แบบเรียนชุดดรุณศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของแบบเรียนชุดนี้และวัตถุประสงค์การนำแบบเรียนไปใช้

2.1 ประวัติเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์ ผู้แต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษา

ฟ.ฮีแลร์ (F.Hilaire) เป็นศาสนนามของ ฟรังซัว ตูเวอเนท์ ฮีแลร์ (François Touvenet Hilaire) ซึ่ง ฟ. ไม่ได้ย่อมาจากชื่อฟรังซัว แต่ย่อมาจากคำในภาษาฝรั่งเศสว่า Frère ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Brother ซึ่งบัญญัติเป็นภาษาไทยว่า เจษฎาจารย์ หรือ ภราดา (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, 2512)

ภาพ 1 ภาพถ่ายเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์ (สุริยะ ฉายะเจริญ, 2558)

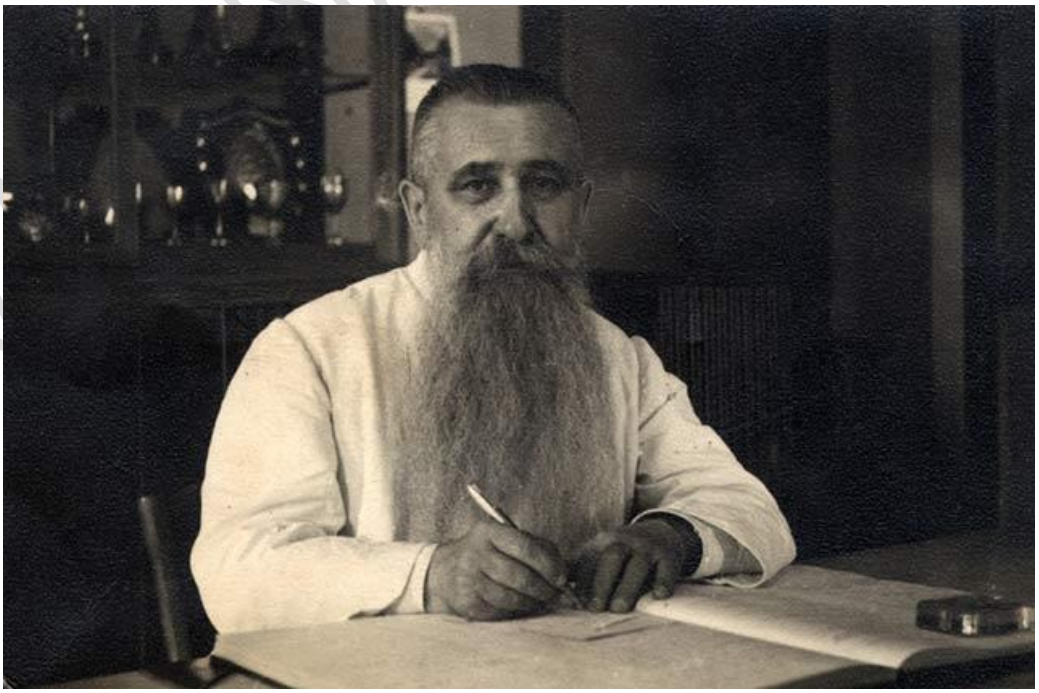

ฟ.ฮีแลร์ เป็นชาวฝรั่งเศสซึ่งต้องการถวายตนเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้า จึงได้เข้าอบรมในยุวนิสิตสถาน (noviciate) เพื่อเรียนวิชาทางศาสนา วิชาครู และวิชาอื่นๆ และในปี พ.ศ. 2444 ได้บรรพชาเป็นภราดาในคณะนักบวชเซนต์คาเบรียลเมื่ออายุ 20 ปี คณะนักบวชเซนต์คาเบรียลมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การศึกษาทั้งความรู้ทางโลกและทางธรรมแก่เยาวชนของชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กยากจน

นักบวชคณะนี้ได้เดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ.2444 ตามคำเชิญของบาทหลวงเอมิล ออกุสต์ กอลมเบต์ (Emile August Colombet) ผู้ก่อตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญในกรุงเทพ ขณะนั้นบาทหลวงกอลมเบต์ได้เดินทางกลับไปบ้านเกิดที่ฝรั่งเศสเพื่อพักรักษาอาการป่วย และเพื่อเสาะหาคณะอาจารย์มารับหน้าที่งานบริหารและการสอนที่โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ ทางคณะเซนต์คาเบรียลจึงได้มอบให้เจษฎาจารย์ผู้มีความสามารถในการสอน 5 ท่านเดินทางมารับภารกิจนี้ ได้แก่ เจษฎาธิการ มาร์ติน เดอตูรส์ เจษฎาจารย์ อาแบล เจษฎาจารย์ ออกุสต์ เจษฎาจารย์ คาเบรียล เฟร์เรต์ตี และเจษฎาจารย์ ฟรังซัว ฮีแลร์ ซึ่งในขณะนั้นเพิ่งจะรับศีลบวชเป็นเจษฎาจารย์เมื่อต้นปี

เมื่อ ฟ.ฮีแลร์ มาทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ ได้รับมอบหมายให้สอนภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ท่านไม่รู้ภาษาไทยมาก่อน จึงได้ศึกษาภาษาไทยควบคู่กับการสอนภาษาต่างประเทศ ท่านมีอาจารย์สอนภาษาไทยคนแรกคือ ท่านมหาทิม ซึ่งเป็นครูที่โรงเรียนอัสสัมชัญอยู่ก่อนแล้ว นอกจากความรู้ภาษาไทย ท่านมหาทิมยังสอนขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมไทยต่างๆ ให้ท่านด้วย นอกจากมหาทิมแล้ว ยังมีครูวัน (ภายหลังได้เป็นพระยาวารสิริ) มหาศุภ ศุภศิริ และครูฟุ้ง เจริญวิทย์ที่เป็นผู้สอนจนท่านสามารถเข้าใจภาษาไทยได้ (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, 2512)

ฟ.ฮีแลร์ เรียนรู้ภาษาไทยได้รวดเร็วมาก พระยามไหศวรรย์ หนึ่งในศิษย์ของท่านเคยเขียนถึงท่านว่า "*สำหรับข้าพเจ้าคาดว่าครูฮีแลร์เห็นจะเรียนหนังสือไทยภายหลังข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่อยากพูดถึงการเรียนของเด็กพวกเรานั้นจะมีมานะหมั่นเพียรเทียบกับครูฮีแลร์ได้อย่างไร ท่านเรียนไม่เท่าไร เกิดเป็นครูสอนภาษาขึ้นมาอีก*" (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ก, น.3)

เมื่ออ่านเขียนภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว ท่านจึงศึกษาแบบเรียนภาษาไทยชื่อ "มูลบทบรรพกิจ" แบบเรียนหลวงที่นักเรียนไทยขณะนั้นใช้เรียนกันอยู่อย่างละเอียด ท่านคิดว่าแบบเรียนมูลบทบรรพกิจมีแนวทางการสอนอ่านเขียนภาษาไทยไม่ตรงกับความคิดของท่าน ท่านต้องการที่จะแต่งแบบเรียนใหม่ที่ดีกว่าเพื่อให้นักเรียนไทยได้ใช้เรียนกัน จึงได้เริ่มต้นแต่งแบบเรียนดรุณศึกษาเล่มแรกในปี พ.ศ. 2453

VAJANA JOURNAL

หลังจากดูแลกิจการของโรงเรียนอัสสัมชัญได้เพียง 9 ปี มีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านช่วยตรวจแก้ ผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งในนั้นคือสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพซึ่งได้ประทานคำแนะนำในการแต่งหนังสือ อีกทั้งยังทรงแก้ไขให้ด้วยพระองค์เองอีกด้วย

แบบเรียนชุดดรุณศึกษาทั้งหมดมี 5 เล่ม ฟ.ฮีแลร์ ใช้เวลานานถึง 11 ปีในการแต่งแบบเรียนชุดนี้ตั้งแต่เล่มแรกจนถึงเล่มสุดท้าย เนื่องจากในปี พ.ศ. 2457 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 รัฐบาลฝรั่งเศสเรียกท่านกลับไปประจำการในหน่วยเสนารักษ์ เมื่อเสร็จภารกิจ ท่านเดินทางกลับเมืองไทยเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2459 และสานต่องานแต่งแบบเรียนอีกครั้ง ก่อนการตีพิมพ์แบบเรียนชุดดรุณศึกษาเล่มสุดท้าย กระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ชำระอักขรบัญญัติขึ้นใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงตัวสะกด พยัญชนะ การันต์ คำศัพท์ต่างๆ ทำให้ท่านต้องใช้เวลาในการแก้ไขอักขรวิธีในแบบเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ด้วยความมุมานะ ฟ.ฮีแลร์ สามารถแต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษาจนครบ 5 เล่มเพื่อใช้สอนนักเรียนตั้งแต่ชั้นมูลศึกษา[3] จนถึงประถม 4 แบบเรียนชุดดรุณศึกษาได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เป็นแบบเรียนภาษาไทยในโรงเรียนอัสสัมชัญและโรงเรียนทุกแห่งในประเทศไทยที่อยู่ภายใต้การบริหารของคณะภราดาเซนต์คาเบรียลมาจนถึงทุกวันนี้ ด้วยเหตุนี้ จึงถือว่า ฟ. ฮีแลร์ เป็นชาวต่างชาติคนแรกและคนเดียวที่ได้แต่งแบบเรียนภาษาไทยขั้นพื้นฐานสำหรับสอนนักเรียนไทยในประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้น แบบเรียนดรุณศึกษาเล่มแรก ตอน กอ ขอ ยังได้รับการคัดเลือกให้พิมพ์เป็นหนังสือที่ระลึกในงานพระบรมศพของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 อีกด้วย (เอนก นาวิกมูล, 2538)

นอกจากแบบเรียนชุดดรุณศึกษาแล้ว ฟ.ฮีแลร์ ยังได้แต่งวรรณกรรมภาษาไทยและส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอีกมาก เช่น การออกหนังสือโรงเรียนราย 3 เดือนชื่อ “อัสสัมชัญอุโฆษสมัย” โดยท่านรับเป็นบรรณาธิการและได้สนับสนุนให้นักเรียนเขียนบทความ บทร้อยแก้ว ร้อยกรอง เพื่อลงในหนังสือ ท่านเองก็ได้มีโอกาสใช้ความรู้ภาษาไทยในการเขียนบทความ นิทาน โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ที่มีคติสอนใจ ลงในหนังสืออัสสัมชัญอุโฆษสมัยอย่างสม่ำเสมอ ในภายหลังมีการนำข้อเขียนภาษาไทยของท่านมารวบรวมพิมพ์เป็นหนังสือหลายเล่ม นอกจากนี้ ท่านยังเป็นผู้เขียนอนุสารอุโฆษสารที่บันทึกความเป็นไปของประวัติศาสตร์

[3] ตามการจัดระดับระบบการศึกษาในโรงเรียนหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ชั้นเรียนระดับมูลศึกษาคือชั้นเรียนก่อนระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาสำหรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (อายุ 5-7 ปี) เทียบเท่าได้กับระดับอนุบาลในปัจจุบัน

VACANA JOURNAL

เศรษฐกิจ และการเมืองไทย อีกทั้งยังส่งบทร้อยกรองเข้าประกวดในหัวข้อที่สามัคยาจารย์สมาคมจัดขึ้นในโอกาสต่างๆ และได้รับรางวัลเป็นประจำ

ในงานบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ในปี พ.ศ. 2468 ฟ.ฮีแลร์ ได้รับเลือกเป็นผู้ประพันธ์และอ่านคำถวายพระพรชัยมงคลในนามมิสซังโรมันคาทอลิก[4] ความสามารถในการเขียนภาษาไทยทำให้ท่านได้รับการยกย่องจากนักปราชญ์และกวีไทยในสมัยนั้นว่าเป็นผู้ศึกษาภาษาไทยและใช้ภาษาไทยได้อย่างแตกฉาน เมื่อมีการจัดตั้งสมาคมวรรณคดี[5] สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงเชิญ ฟ. ฮีแลร์ เป็นกรรมการด้วย ฟ.ฮีแลร์ จึงเป็นชาวต่างชาติคนแรกและคนเดียวที่ได้เป็นกรรมการของสมาคมแห่งนี้

ฟ.ฮีแลร์ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2511 สิริอายุได้ 87 ปี ตลอดระยะเวลา 67 ปี ที่ท่านทำงานเป็นครูอยู่ในประเทศไทย ท่านได้ผลิตบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในแขนงต่างๆ จำนวนมาก ลูกศิษย์ที่มีชื่อเสียง เช่น พระยามโนปกรณ์นิติธาดา นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศไทย พันตรี ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 4 หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีคนที่ 6 ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรีคนที่ 12 ศาสตราจารย์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ศาสตราจารย์สุกิจ นิมมานเหมินท์ อดีตราชบัณฑิตและอดีตรองนายกรัฐมนตรี และอาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ นักวิชาการ นักเขียน นักปรัชญา เจ้าของนามปากกา ส.ศิวรักษ์ เป็นต้น

2.2 เหตุผลในการแต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษา

ในช่วงแรกที่เข้ามายังประเทศไทย ฟ.ฮีแลร์ ไม่มีความรู้ภาษาไทยมาก่อน จากบันทึกการสัมภาษณ์ของสุลักษณ์ ศิวลักษ์ เมื่อ ฟ.ฮีแลร์ สอนภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสให้แก่นักเรียนไทยในโรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ ท่านมักเงี่ยหูฟังว่าห้องถัดไปสอนภาษาไทยอย่างไร (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, 2512) ซึ่งแสดงว่าท่านสนใจและต้องการศึกษาภาษาไทยอย่างยิ่ง ในขณะนั้นแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนภาษาไทยที่โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพคือแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจซึ่งประพันธ์โดยพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)

[4] สำนักงานของบาทหลวงผู้เผยแผ่ศาสนาคริสต์ (missionary) นิกายโรมันคาทอลิก

[5] สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงก่อตั้งสมาคมวรรณคดีเมื่อ พ.ศ. 2474 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตและเพื่อร่วมกันวินิจฉัยและวิจารณ์ปัญหาด้านภาษาและวรรณคดีไทย

VACANA JOURNAL

ภาพ 2 หน้าปกแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ (มูลบทบรรพกิจ, 2565)

ด้วยเหตุที่ ฟ.ฮีแลร์ ได้ยินนักเรียนท่องแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจอย่างมีจังหวะจะโคนที่ไพเราะ ท่านจึงมีแรงบันดาลใจที่จะมุมานะในการศึกษาคำศัพท์ภาษาไทยในแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจอย่างละเอียด เมื่อท่านแตกฉานภาษาไทยจากการอ่านมูลบทบรรพกิจและจากการศึกษากับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแล้ว ท่านจึงดำริที่จะแต่งแบบเรียนดรุณศึกษาเพื่อใช้แทนแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจโดยมุ่งหวังให้เป็นแบบเรียนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพในการใช้สอนการอ่านเขียนในโรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ ท่านเห็นว่าแบบเรียนมูลบทบรรพกิจมีบทอัศจรรย์เป็นบทสอนอ่านซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับเด็กนักเรียนทั้งในแง่ศีลธรรมและจริยธรรม เช่น การนำกาพย์พระไชยสุริยามาเป็นตัวอย่างในบทอ่าน ดังนี้

อยู่มาหมู่ข้าเฝ้า ก็หาเยาวะนารี
ที่หน้าตาดีดี ทำมะโหรีที่เคหา
ค่ำเช้าเฝ้าสีซอ เข้าแต่หอฟ่อกามา
หาได้ให้ภริยา โลโภพาให้บ้าใจ

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 20)

พวกผีที่ปั้นลูก ติดจมูกลูกตาพลัน
ชิกชิกระริกกัน ปั้นไม่ทันมันเดือดใจ
สององค์ทรงสังวาศ โลกธาตุหวาดหวั่นไหว
ตื่นนอนอ่อนอกใจ เดินไม่ได้ให้อาดูร

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 49)

VACANA JOURNAL

กล่าวได้ว่าแบบเรียนชุดดรุณศึกษาที่ ฟ.ฮีแลร์ แต่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแบบเรียนภาษาไทยที่มีประสิทธิผลในการใช้สอนการอ่านเขียนในโรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพแทนแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ และเพื่อต้องการให้มีความเหมาะสมมากขึ้นในเชิงเนื้อหา

2.3 ประวัติการแต่งและตีพิมพ์แบบเรียนชุดดรุณศึกษา

แบบเรียนชุดดรุณศึกษาตีพิมพ์ครั้งแรกที่โรงพิมพ์อัสสัมชัญ ใช้ชื่อว่า “อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา” เล่มแรกพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2453 ใช้ชื่อว่า “อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ” จากนั้นจึงพิมพ์อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอนกลางเมื่อ พ.ศ. 2463 และอัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอนปลายเมื่อ พ.ศ. 2464

ภาพ 3 หน้าปกดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (วรธาร ทัดแก้ว, 2557)

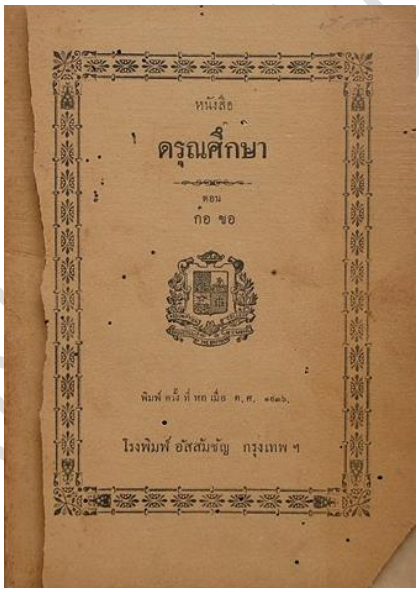

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่ ฟ.ฮีแลร์มีไปถึงสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ลงวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2453 พบว่า ฟ.ฮีแลร์ได้แต่งแบบเรียนอัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอนกลาง และ อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอนปลาย ไว้ตั้งแต่ก่อนตีพิมพ์อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ อีกทั้งสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ยังเป็นผู้ประทานคำแนะนำและทรงแก้ไขแบบเรียนอัสสัมชัญ ดรุณศึกษาให้ด้วย ดังความในจดหมายดังนี้

VACANT JOURNAL

"อนึ่ง ข้าพระเจ้ามีความยินดีที่จะทูลให้ทรงทราบว่าหนังสือดรุณศึกษาที่พระองค์ทรงโปรดแก้ไขนั้น บัดนี้ได้ลงมือพิมพ์แล้ว สิ้นศกนี้ คงแล้วเล่มต้นเปนแน่ แต่เล่มสองนั้นจะตัดแก้ไขอีกมาก ตามความที่ปรากฏในพงศาวดารต่าง ๆ ซึ่งพระองค์ทรงพระเมตตาพระราชทาน"[6]

ในฉบับตีพิมพ์ครั้งที่ 4 เมื่อปี พ.ศ. 2463 แบบเรียนอัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ แบ่งพิมพ์เป็น 2 เล่ม ได้แก่ อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ และ อัสสัมชัญ ดรุณศึกษา ตอนต้น เนื่องจากขนาดรูปเล่มเดิมหนาเกินไปสำหรับผู้เรียนซึ่งเป็นเด็ก หนังสืออาจชำรุดเสียหายเมื่อเรียนจบเล่ม (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2541, น.129) ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2464 นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญจึงมีแบบเรียนอัสสัมชัญ ดรุณศึกษาทั้งหมด 4 เล่ม ปัจจุบันแบบเรียนชุดนี้เป็นลิขสิทธิ์ของบริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด จัดพิมพ์ในชื่อ “ดรุณศึกษา” โดยตัดคำว่า “อัสสัมชัญ” ออก และแบ่งพิมพ์เป็นหนังสือ 5 เล่มเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในสมัยต่อมา คือ

1) ดรุณศึกษา ปฐมวัย
2) ดรุณศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3) ดรุณศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4) ดรุณศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5) ดรุณศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาพ 4 หน้าปกแบบเรียนชุดดรุณศึกษาฉบับพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด (บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2558)

แบบเรียนชุดดรุณศึกษาตั้งแต่เริ่มตีพิมพ์ได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งในส่วนของรูปเล่ม ภาพประกอบบทเรียน และข้อความบางตอน แต่ยังคงรักษาเนื้อหาสาระเดิมของ

[6] คัดลอกจาก หอจดหมายเหตุแห่งชาติ. สบ.2.50/616 เอฟ ฮิลแลร์ (F.Hilaire) (21 กุมภาพันธ์ 2461 – 6 ตุลาคม 2473), หน้า 11

CANA JOURNAL

ฟ.ฮีแลร์ ไว้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงการใช้ภาษาไทยให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน พร้อมจัดทำเชิงอรรถอธิบายความหมาย ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระความหมายของคำทั้งในบริบทเดิมและบริบทปัจจุบันได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (นันทพร บรรลือสินธุ์, 2544)

3. ภูมิหลังของแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ

มูลบทบรรพกิจเป็นแบบเรียนภาษาไทยที่ประพันธ์โดยพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ใช้กันอย่างแพร่หลายในสมัยรัชกาลที่ 5 ในฐานะแบบเรียนหลวงเล่มแรกของโรงเรียนหลวง กล่าวคือ เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงปฏิรูปการศึกษาโดยทรงตั้งโรงเรียนอย่างเป็นทางการในพระบรมมหาราชวัง เรียกว่า “โรงเรียนหลวง” เพื่อรับบุตรหลานของพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการเข้าศึกษาเล่าเรียน ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาศรีสุนทรโวหารซึ่งในขณะนั้นเป็นหลวงสารประเสริฐ ปลัดกรมอาลักษณ์ เป็นอาจารย์ใหญ่คนแรกของโรงเรียนหลวงและแต่งแบบเรียนภาษาไทยเพื่อใช้ในโรงเรียนหลวง พระยาศรีสุนทรโวหารจึงได้แต่งแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจขึ้น ประกอบด้วยแบบเรียน 5 เล่ม ได้แก่ 1) มูลบทบรรพกิจ 2) วาหนิติ์นิกร 3) อักษรประโยค 4) สังโยคพิธาน และ 5) พิศาลการันต์ และภายหลังแต่งเพิ่มอีก 1 เล่มคือ ไวพจน์พิจารณ์ รวมทั้งสิ้น 6 เล่ม ทั้ง 6 เล่มเป็นแบบเรียนการอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้น โดยมูลบทบรรพกิจสอนการประสมคำพื้นฐาน จากนั้นจึงสอนเนื้อหาเฉพาะเรื่องอื่นๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในเล่มอื่นๆ ได้แก่ วาหนิติ์นิกร เป็นหนังสือที่ว่าด้วยอักษรนำ อักษรประโยคเป็นหนังสือที่ว่าด้วย อักษรควบกล้ำ สังโยคพิธาน เป็นหนังสือว่าด้วยพยัญชนะสะกดในแม่กน กก กด กบ โดยประมวลคำที่ใช้ในมาตราเหล่านี้ทั้งคำไทยและคำภาษาอื่นที่ไทยนำมาใช้แบบพยัญชนะสะกดไม่ตรงตามมาตรา ไวพจน์พิจารณ์และพิศาลการันต์สอนคำพ้องเสียงและคำที่ใช้ตัวการันต์ตามลำดับ

เมื่อพระเจ้าราชวรวงศ์เธอ กรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ (พระอิสริยยศในขณะนั้นคือ พระเจ้าราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นอักษรสาสนโสภณ) ได้นำต้นฉบับแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตีพิมพ์ที่โรงพิมพ์หลวงในพระบรมมหาราชวังจำนวน 2,000 ฉบับ เมื่อ พ.ศ. 2414 (ธวัช ปุณโณทก, 2555)

แบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจแต่งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์คือ “*เพื่อไว้สำหรับเป็นแบบให้กุลบุตรศึกษาเรียนหนังสือไทย เป็นเครื่องเรืองปัญญา ให้ได้ความฉลาด รู้ใช้อักษรแลไม้เอกโท ให้ถูกถ้วนชำนาญชัดเจน*

VACANA JOURNAL

กว้างขวางเป็นคุณแก่ราชการสืบไป"(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 1) นอกจากจะเป็นแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นอย่างเป็นทางการที่กำหนดให้ใช้อย่างแพร่หลายในโรงเรียนหลวงแล้ว แบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจยังเป็นแบบเรียนทางการที่มีการกำหนดให้ศึกษาเพื่อสอบไล่หนังสือไทยครั้งแรกในปี พ.ศ. 2427 ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ของนักเรียนว่ามีความรู้เข้ามาตรฐานเพียงใด ดังในเอกสารเรื่องการจัดการศึกษาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า

> *ข้าพระพุทธเจ้าได้ปฤกษาพร้อมกัน เลือกคัดความในหนังสือแบบวิธีเรียนตั้งแต่มูลบทบรรพกิจจนจบพิศาลการันต์ มาจัดเปนคำถาม แบ่งเปนข้อๆ ลงพิมพ์เปนใบไล่วิชา แล้วแบ่งคำเทียบในหนังสือมูลบทบรรพกิจ แลหมวดศัพทในไวพจน์พิจารณ์ แลพิศาลการันต์ทำเปนประโยคจับฉลากแบบสำหรับไล่วิชาเหล่านี้ ได้จัดแบ่งสำหรับที่จะไล่เปนชั้นๆ ตามคุณวิเศษของนักเรียน*[7]

แบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจใช้เป็นแบบเรียนหลวงระหว่างปี พ.ศ. 2414 - พ.ศ. 2431 เมื่อจำนวนโรงเรียนในประเทศเพิ่มมากขึ้นและเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าศึกษาอย่างกว้างขวาง กรมศึกษาธิการเห็นว่านักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้วิทยาการสาขาอื่นๆ อีกมาก การเรียนภาษาไทยจากแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจจนจบทั้ง 6 เล่มซึ่งใช้เวลาไม่น้อยกว่า 3 ปีจึงนานเกินไป สมเด็จฯ พระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงเห็นว่าควรมีแบบเรียนให้เด็กเรียนจบได้ภายใน 6 เดือน จึงแต่งแบบเรียนเร็วขึ้น และเมื่อนำแบบเรียนเร็วชุดนี้ทูลเกล้าฯ ถวาย ก็ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้ในโรงเรียนแทนแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ (เบ็ญจวรรณ สุนทรากูล, 2525)

4. แนวทางการแต่งแบบเรียนการสอนอ่านเขียนภาษาไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน

เพื่อศึกษาแนวทางการแต่งแบบเรียนดรุณศึกษาตอน กอ ขอ และข้อจำกัดของการใช้แบบเรียนดังกล่าวในการสอนอ่านเขียนภาษาไทยโดยเปรียบเทียบกับแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยในอดีตจนถึงปัจจุบันโดยมุ่งเน้นประเด็นแนวทางการแต่ง

นับแต่มีการประดิษฐ์อักษรไทยในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชในปี พ.ศ. 1826 ผ่านหลักฐานศิลาจารึก ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่ามีแบบเรียนไทย (เบ็ญจวรรณ สุนทรากูล, 2550) การสอนภาษาไทยในสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนต้นล้วนเกิดขึ้นที่สำนักราชบัณฑิตและสำนักเรียนต่างๆ ที่วัด ราชบัณฑิตและพระภิกษุ

[7] คัดลอกจาก คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ 100 ปี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2511, น. 15

VACANA JOURNAL

ประจำวัดต่างๆ จะเป็นผู้สอนอ่านเขียนภาษาไทยให้ลูกศิษย์ เป็นการฝึกหัดอ่านและเขียน สระ พยัญชนะ แจกแม่ ตัวสะกด สอนโดยเขียนบนกระดานแล้วให้นักเรียนจำ เรียกว่า เรียน “นโม ก.ข.” (พระยาปริยัติธรรมธาดา, 2502)

ส่วนแบบเรียนภาษาไทยมาตรฐานเล่มแรกที่มีหลักฐานบันทึกไว้คือ “จินดามณี” ซึ่งแต่งในสมัยอยุธยาตอนปลายในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช แต่งโดยพระโหราธิบดี เป็นตำราเรียนอ่านเขียนสำหรับผู้ที่จะถวายตัวเข้ารับราชการ เนื้อหาเป็นพื้นฐานความรู้ด้านอักขรวิทยา เช่น ตัวอักษร การสะกดคำ การแจกลูก การผันวรรณยุกต์ ไปจนถึงความหมายของคำศัพท์ที่ยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต และการแต่งคำประพันธ์ แบบเรียนจินดามณีนี้เองที่เป็นต้นแบบของแบบเรียนการอ่านเขียนภาษาไทยในสมัยต่อมา และทำให้แนวทางการสอนอ่านเขียนแบบ “แจกลูกสะกดคำ” เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในแบบเรียนสมัยหลัง เช่น แบบเรียนจินดามณีฉบับพระเจ้าบรมโกศ แบบเรียนจินดามณีฉบับกรมหลวงวงษาธิราชสนิท แบบเรียนอักษรนิติ แบบเรียนประถม ก กา เป็นต้น

วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำคือกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกดมาประสมเป็นเสียงหรือคำต่างๆ สามารถแบ่งการสอนได้เป็น 2 แบบคือ “การแจกลูก” และ “การสะกดคำ” (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2546, น. 133) การแจกลูก หมายถึง วิธีการสอนอ่านเขียนโดยการเทียบเสียง เริ่มจากการสอนให้จำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จากนั้นจึงนำรูปคำซึ่งเปรียบเสมือนแม่มากระจายหรือแจกลูกโดยการเปลี่ยนสระ พยัญชนะต้น หรือพยัญชนะท้าย ดังในตัวอย่างแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 1 การอ่านแจกลูกโดยยึดสระเป็นแม่ แจกไปยังลูกที่เป็นพยัญชนะ

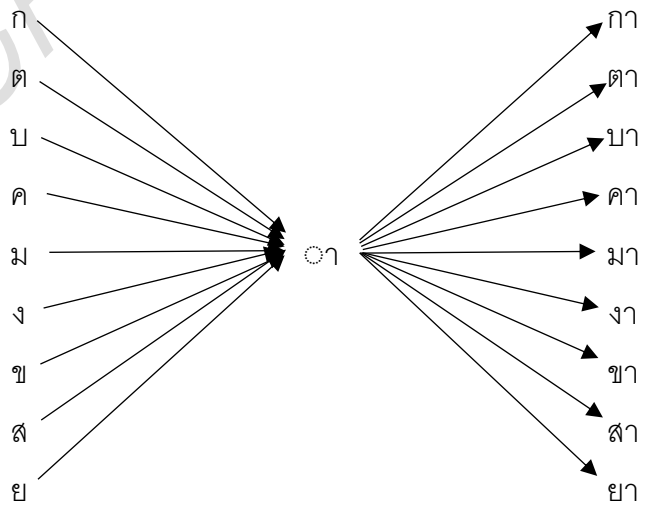

(สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 93)

VACANA JOURNAL

ส่วนการสะกดคำหมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การสะกดคำเป็นเครื่องมืออ่านคำใหม่ ซึ่งต้องให้ผู้เรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่านหรือเขียนไปด้วย เมื่อผู้เรียนสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้น ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้ผู้เรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2546, น. 135) ตัวอย่างการอ่านแบบสะกดคำมีดังต่อไปนี้

ตา สะกดว่า ตอ – อา ⟶ ตา

บ้าน สะกดว่า บอ – อา – นอ ⟶ บาน – ไม้โท ⟶ บ้าน

เรื่อง สะกดว่า รอ – เอือ – งอ ⟶ เรือง – ไม้เอก ⟶ เรื่อง

(สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 10)

ดังนั้น การสอนอ่านเขียนภาษาไทยในแบบเรียนต่างๆ จึงมักสอนทั้งการแจกลูกและการสะกดคำไปด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักเกณฑ์และพัฒนาทักษะทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกันอย่างกลมกลืน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2546, น. 133)

จากการศึกษารูปแบบการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำจากแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้เป็นแบบเรียนหลักตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2564) พบรูปแบบการสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ 1) การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำที่เน้นแจกลูกทุกคำ 2) การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำที่เน้นแจกลูกบางคำ และ 3) การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำที่บูรณาการกับการสอนอ่านแบบอื่น

แบบเรียนมูลบทบรรพกิจเป็นแบบเรียนในสมัยรัชกาลที่ 5 เพียงเล่มเดียวที่มีการสอนอ่านเขียนโดยใช้วิธีแจกลูกสะกดคำที่เน้นแจกลูกทุกคำ โดยแจกลูกพยัญชนะและสระทุกตัวที่มีในภาษาออกเป็นพยางค์ที่เป็นไปได้และถูกต้องตามสัทสัมผัส (phonotactics) หรือกฎในการสร้างพยางค์ของภาษาไทย แม้ว่าพยางค์นั้นจะมีหรือไม่มีความหมายก็ตาม เมื่อพิจารณารูปแบบของการสอนอ่านเขียนแบบแจกลูกตามตัวอักษรที่ยึดเป็นหลัก (แม่) และตัวอักษรที่มีการแจกลูก ผู้วิจัยพบว่าวิธีการแจกลูกที่แบบเรียนมูลบทบรรพกิจใช้คือวิธียึดพยัญชนะเป็นหลัก แล้วแจกลูกโดยการเปลี่ยนรูปสระ เมื่อแจกลูกในแม่ ก กา ก็จะยึดพยัญชนะต้นเป็นหลักแล้วเปลี่ยนรูปสระทั้งหมด 15 ตัว ดังในตัวอย่างแผนภูมิต่อไปนี้

VACANA JOURNAL

แผนภูมิ 2 ตัวอย่างการแจกลูก แม่ ก กา โดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก แจกไปยังลูกที่เป็นสระ

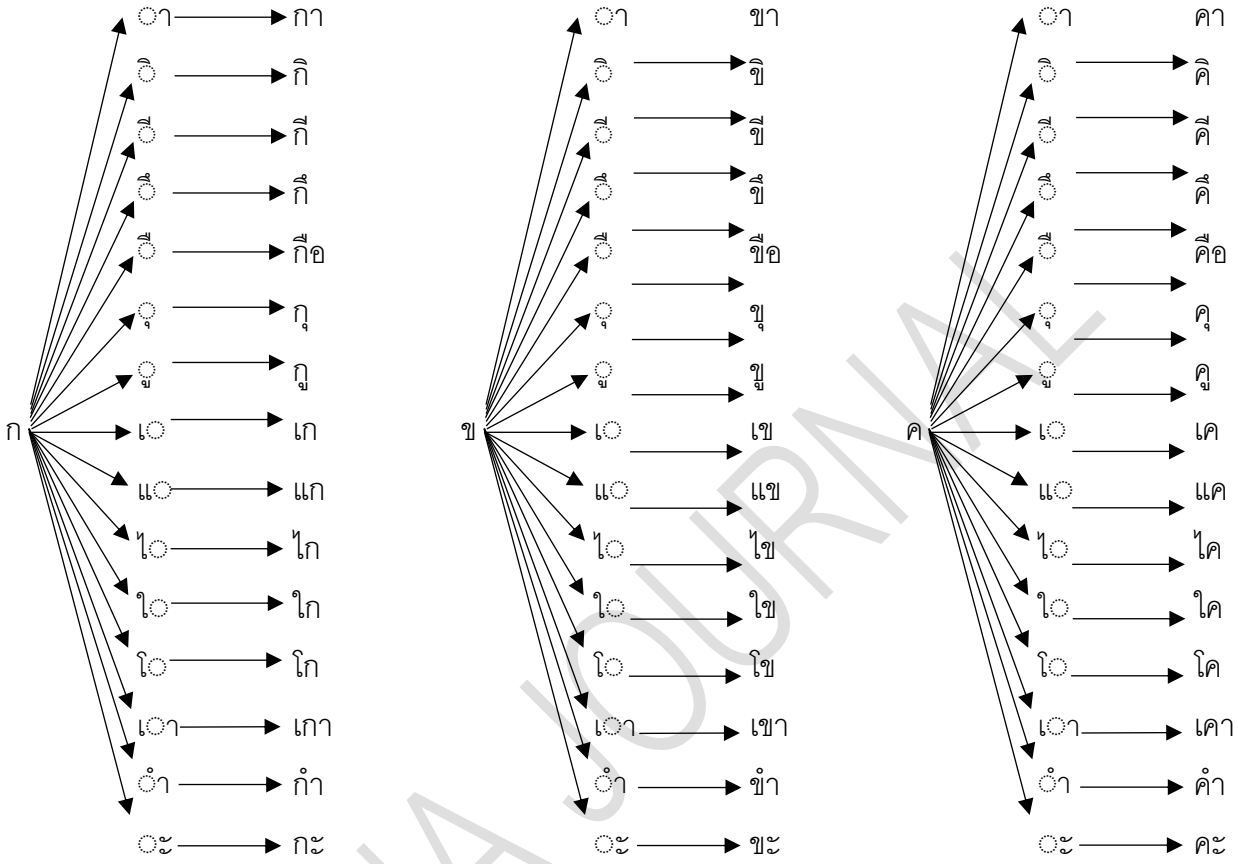

จากนั้นเมื่อสอนการอ่านเขียนคำที่ประกอบด้วยตัวสะกดในมาตราต่างๆ ก็จะใช้วิธียึดพยัญชนะต้นและตัวสะกด (พยัญชนะท้าย) เป็นหลักแล้วแจกลูกโดยการเปลี่ยนสระทั้งหมด 18 เสียง ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

VACANA JOURNAL

แผนภูมิ 3 ตัวอย่างการแจกลูกแม่กน โดยยึดพยัญชนะต้นและตัวสะกดเป็นหลัก แจกไปยังลูกที่เป็นสระ

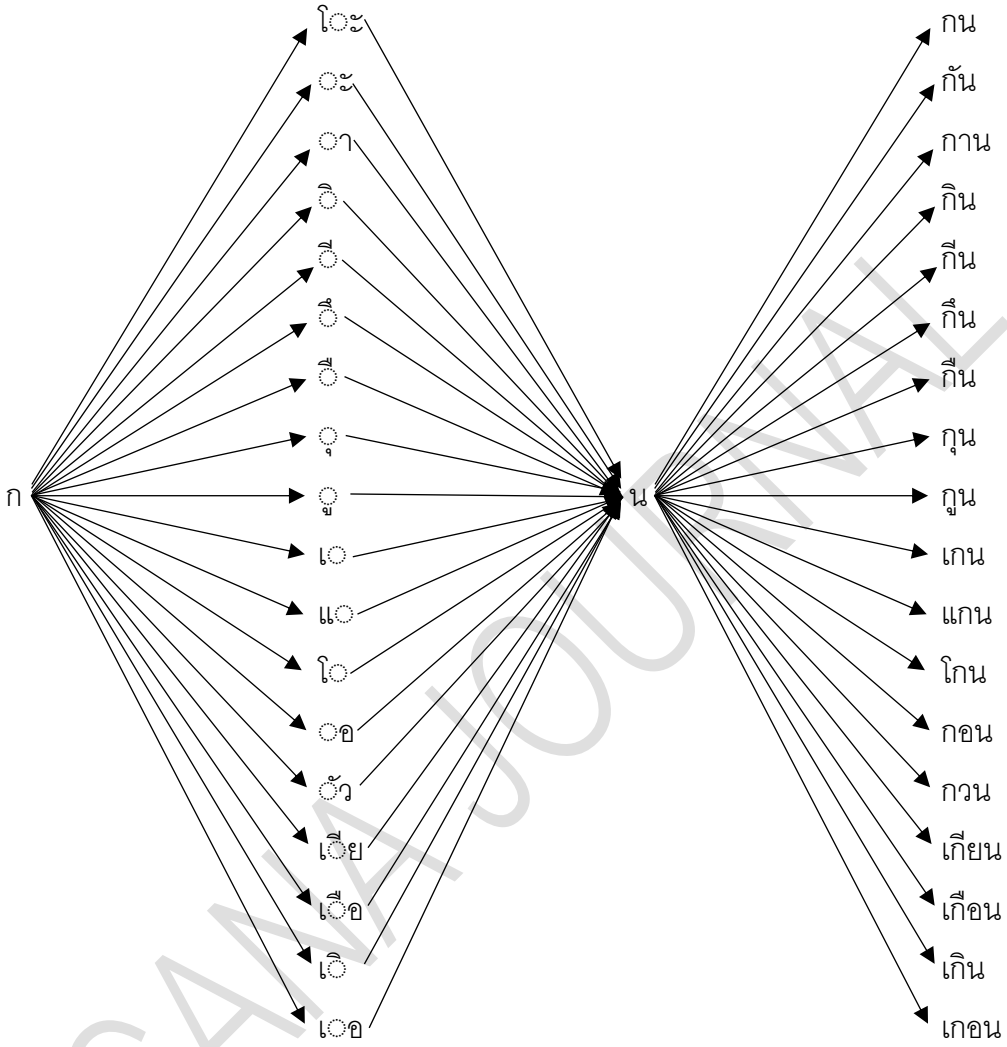

จากนั้นจึงนำคำที่แจกลูกทั้งหมดมาผันวรรณยุกต์ตามกฎของอักษรแต่ละหมู่จนครบทุกเสียง (ดังจะเห็นต่อไปในภาพที่ 10 - 12)

ส่วนแบบเรียนที่สอนโดยใช้วิธีแจกลูกสะกดคำที่เน้นแจกลูกบางคำ ได้แก่ 1) แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1-3 ของสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ โดยมีพระยาวิสุทธิสุริยศักดิ์ช่วยเรียบเรียง 2) แบบหัดอ่านหนังสือไทยเล่มต้น-ปลาย ป.1 ของอำมาตย์โท พระวิภาชน์วิทยาสิทธิ์ (สังข์ พุกกะเวส) 3) แบบเรียนใหม่ ของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี 4) แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1 ตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย ของหลวงดรุณกิจวิทูร โดยมีนายฉันท์ ขำวิไล ช่วยเรียบเรียงตอนต้น แบบเรียนเหล่านี้สอนการอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ

VACANA JOURNAL

ซึ่งเน้นแจกลูกพยัญชนะและสระบางตัว โดยคัดเลือกคำที่มีความหมายและใช้บ่อยมาใช้สอน และมีการจัดลำดับ แบ่งหมวดหมู่และวิธีการนำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและใช้เวลาเรียนน้อยลง

ส่วนวิธีที่ 3 เป็นวิธีการสอนอ่านเขียนที่ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2564) พบว่าเกิดขึ้นในช่วง 50 – 60 ปีที่ผ่านมา เป็นวิธีที่ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร ได้แก่ การพูดและการฟังด้วย วิธีนี้เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลและการสนับสนุนจากต่างประเทศในด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษา เช่น การสอนอ่านเป็นคำหรืออ่านเป็นประโยค การอธิบายหลักภาษาด้วยความรู้ทางไวยากรณ์หรือความรู้ทางภาษาศาสตร์ ดังนั้น จึงทำให้การเรียนการสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำแบบดั้งเดิมมีลักษณะเป็นการบูรณาการกับการสอนแบบใหม่

แบบเรียนที่ใช้วิธีการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำโดยบูรณาการกับการสอนอ่านแบบอื่นๆ คือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการได้แก่แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2503 แบบเรียนภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ชุดมานะ - มานี) แบบเรียนภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 หรือชุดแก้ว - กล้า) หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2544 (ชุดพื้นฐานภาษา ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีลำนำ) หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พ.ศ.2551 (ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีลำนำ)

ในแง่ของการสอนภาษาไทยที่ได้รับอิทธิพลจากต่างชาติ นิตยา กาญจนะวรรณ (2554) ให้ข้อสังเกตว่าการเรียนการสอนภาษาไทยแบบดั้งเดิมแบ่งได้เป็น 2 ยุค คือ ยุคแรกตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แบบเรียนภาษาไทยยังไม่ได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตกหรือได้รับน้อยมาก เน้นสอนอ่านเขียนเป็นหลัก ส่วนในยุคที่สองตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเริ่มมีอิทธิพลจากชาติตะวันบ้าง มีความพยายามในการสอนไวยากรณ์โดยเลียนแบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและกล่าวถึงการแบ่งหมวดคำและประโยค

ผู้วิจัยนำประเด็นต่างๆ ที่ได้กล่าวมาในหัวข้อนี้มาวิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวทางการแต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษาและแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ ทั้งด้านแนวทางการแจกลูกสะกดคำแบบต่างๆ และพัฒนาการของการแต่งแบบเรียนตามอิทธิพลจากต่างชาติ

VACANA JOURNAL

5. แนวทางการแต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษาเปรียบเทียบกับแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจ

แบบเรียนชุดดรุณศึกษาของ ฟ.ฮีแลร์ ได้รับอิทธิพลจากแบบเรียนเร็วของสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพในเรื่องของแนวคิดการสร้างแบบเรียนภาษาไทยให้เรียนรู้ได้ง่ายและเร็ว (นิยะดา เหล่าสุนทร, 2552) ท่านจึงใช้วิธีการสอนสะกดคำผสมผสานกับการสอนอ่านเป็นคำหรือเป็นประโยคโดยไม่ได้สอนการแจกลูกหรือผันวรรณยุกต์อย่างวิธีดั้งเดิมหรืออย่างในมูลบทบรรพกิจ นอกจากนี้ แบบเรียนชุดดรุณศึกษายังมีความพิเศษในด้านแนวทางการแต่งและแนวคิดในการสอนภาษาไทยด้านอื่นๆ แทรกอยู่ในเนื้อหาของบทเรียน เพราะเป็นการแต่งจากมุมมองของชาวต่างชาติซึ่งเป็นทั้งผู้ใช้และผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

เนื่องจากบทความวิจัยนี้ให้ความสนใจการสอนอ่านและเขียนไทยจากมุมมองของชาวต่างชาติ ผู้วิจัยจึงมุ่งวิเคราะห์เฉพาะเนื้อหาของแบบเรียนชุดดรุณศึกษาเล่มแรก ตอน กอ ขอ เท่านั้น เพราะเป็นเล่มที่สอนพื้นฐานการอ่านเขียนและกฎการประสมคำ โดยจะเปรียบเทียบความแตกต่างกับแบบเรียนเล่มแรกของชุดมูลบทบรรพกิจซึ่งใช้ในหลักสูตรของโรงเรียนอัสสัมชัญมาก่อน และจะชี้ให้เห็นว่าแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีการปรับการสอนอ่านเขียนจากแบบเรียนมูลบทบรรพกิจให้ง่ายขึ้นและเหมาะสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้นอย่างไร

จากการวิเคราะห์แนวทางการแต่งแบบเรียนของ ฟ.ฮีแลร์ พบว่าผู้แต่งมีแนวทางการแต่งแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยที่หลากหลาย ทั้งการเรียบเรียงลำดับและจัดระบบเนื้อหา การใช้ระดับความยากง่ายของภาษาและคำศัพท์ที่เหมาะสม มีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเพิ่มเติมความรู้ใหม่ รวมถึงการใช้กลวิธีอื่นๆ ช่วยทำให้การเรียนอ่านเขียนง่ายขึ้น ได้แก่ การปรับเปลี่ยนทิศทางและวิธีในการอ่าน การเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนช่วยในการอ่าน ดังมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การเรียบเรียงลำดับและจัดระบบเนื้อหา

เนื้อหาของแบบเรียนชุดดรุณศึกษามีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และมีการจัดระบบเนื้อหาเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบกับแบบเรียนมูลบทบรรพกิจในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1.1 ตัวอักษร (พยัญชนะ)

ตัวอักษรของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจมีการนำเสนอโดยเรียงลำดับตาม ก ถึง ฮ โดยแบ่งกลุ่มตัวอักษรออกเป็น 6 ตอน ตามการแบ่งพยัญชนะออกเป็นวรรคในภาษาบาลีและสันสกฤต พระยาศรีสุนทรโวหารไม่ได้

VACANA JOURNAL

กล่าวถึงเหตุผลเบื้องหลังการแบ่งพยัญชนะเช่นนี้ว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างไร การนำเสนอพยัญชนะไทยในมูลบทบรรพกิจตามหลักการแบ่งวรรคแบบบาลีสันสกฤตอาจเป็นเพราะท่านเคยบรรพชาเป็นสามเณรอยู่ 8 ปี จึงเชี่ยวชาญภาษาบาลีจากการศึกษาคัมภีร์พุทธศาสนากับพระอาจารย์สำนักต่างๆ จึงนำความรู้เหล่านั้นมาใช้กับหนังสือที่ท่านประพันธ์

อย่างไรก็ตาม การจัดกลุ่มและนำเสนอตามหลักการแบ่งพยัญชนะตามวรรคแบบบาลีสันสกฤตเป็นการจัดกลุ่มตามฐานที่เกิดเสียง ได้แก่ 1) ตอน ก 7 ตัว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีฐานอยู่ที่คอ (หรือเพดานอ่อน) ประกอบด้วย *ก ข ฃ ค ฅ ฆ ง* 2) ตอน จ 6 ตัว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีฐานอยู่ที่เพดานแข็ง ประกอบด้วย จ ฉ ช ซ *ฌ ญ* ตอน 3) ฏ 6 ตัว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีฐานอยู่ที่ปุ่มเหงือก ประกอบด้วย *ฏ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ* 4) ตอน ด 6 ตัว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีฐานอยู่ที่ฟัน ประกอบด้วย *ด ต ถ ท ธ น* 5) ตอน บ 8 ตัว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีฐานอยู่ที่ริมฝีปาก ได้แก่ *บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม* และ 6) ตอน ย 11 ตัว ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะที่มีตำแหน่งการเกิดพิเศษ กล่าวคือ *ห อ ฮ* มีตำแหน่งการเกิดที่เส้นเสียง *ย ว* เป็นเสียงกึ่งสระ *ล ฬ* เป็นเสียงข้างลิ้น *ศ ษ ส* เป็นเสียงเสียดแทรก และ *ร* เป็นเสียงรัวลิ้น จึงถูกจัดอยู่ในกลุ่มสุดท้าย (ตามการแบ่งแบบภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตเรียกว่า เศษวรรค) จากนั้นเมื่อสอนประสมพยัญชนะกับสระและวรรณยุกต์ พระยาศรีสุนทรโวหารได้แบ่งและจัดเรียงลำดับตัวอักษรใหม่แบบไตรยางค์ โดยแบ่งอักษรออกเป็น 3 หมู่ ได้แก่ อักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ตามพื้นเสียงที่ต่างกัน

สำหรับแบบเรียนดรุณศึกษา ฟ.ฮีแลร์ ไม่ได้เริ่มโดยการแนะนำตัวอักษรทั้งหมดให้ผู้เรียนท่องจำตั้งแต่ ก ข ฃ ค ฅ ฆ ง ไปจนถึง ฮ อย่างที่สอนกันในตำราทั่วไป แต่ใช้การจัดกลุ่มพยัญชนะออกเป็นหมวดหมู่ตามกฎการผันวรรณยุกต์ที่และเสนอลำดับของบทเรียนไปตามหมวดหมู่ตัวอักษร คือเริ่มจากการนำเสนออักษรกลาง 9 ตัว ได้แก่ *ก จ ด ฎ ต ฏ บ ป อ* และสอนกฎการประสมกับสระและวรรณยุกต์ จากนั้นจึงเป็นอักษรสูง 11 ตัว ได้แก่ *ข ฃ ฉ ถ ฐ ผ ฝ ศ ษ ส ห* และตามด้วยอักษรต่ำ 24 ตัว (แบ่งออกเป็นชุดแรก 14 ตัว ได้แก่ *ค ง ช ซ ฑ น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ* และชุดที่ 2 ที่เป็นอักษรต่ำที่มีเสียงพ้องกับชุดแรกอีก 10 ตัว ได้แก่ *ฅ ฆ ฌ ณ ญ ฒ ฑ ธ ภ ฬ*)

VACANA JOURNAL

ภาพ 5-8 การนำเสนอตัวอักษร (พยัญชนะ) ของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น.4, 12, 20, 28)

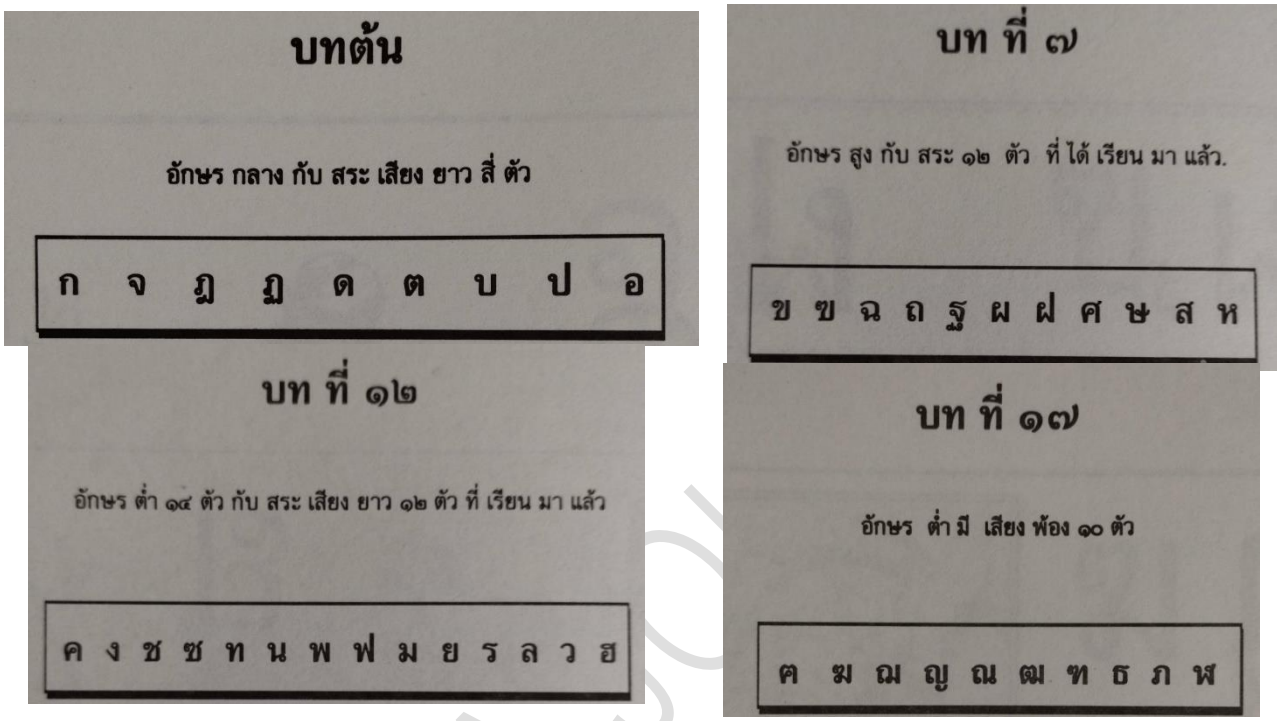

การที่ ฟ.ฮีแลร์ เริ่มต้นการสอนอ่านเขียนโดยจัดกลุ่มพยัญชนะตามความแตกต่างของกฎการผันวรรณยุกต์ และแบ่งบทเรียนเพื่อสอนประสมพยัญชนะทีละกลุ่มเข้ากับสระและวรรณยุกต์เช่นนี้แสดงให้เห็นว่าท่านให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกฎการผันวรรณยุกต์ของพยัญชนะกลุ่มต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนท่องจำ ก ถึง ฮ ให้ได้เสียก่อนแล้วจึงเริ่มเรียนกฎต่างๆ และเชื่อว่าการจัดระบบตัวอักษรและเรียบเรียงเนื้อหาเช่นนี้จะนำไปสู่ความเข้าใจกฎและการพัฒนาการอ่านที่เร็วขึ้นของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม ในบทที่ 21 ฟ.ฮีแลร์ ได้นำเสนอลำดับของตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระตามลำดับเดิมที่ใช้กันทั่วไปในแบบเรียนภาษาไทย โดยเสนอไปพร้อมกับเลขไทยและวรรณยุกต์[8]บางตัว ดังภาพด้านล่างนี้

[8] วรรณยุกต์ในบทนี้ ฟ.ฮีแลร์ หมายถึง ตัวการันต์และเครื่องหมายวรรคตอนได้แก่ไม้ยมก (ๆ) และไปยาลใหญ่ (ฯลฯ)

ภาพ 9 การนำเสนอตัวอักษรของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ตามลำดับเดิม
(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น.33)

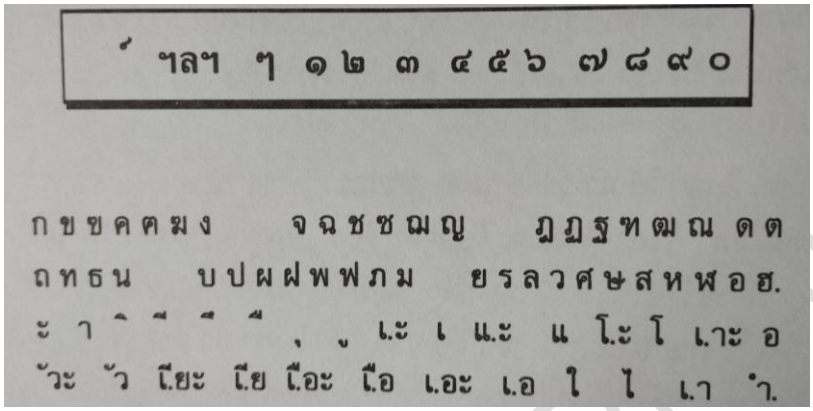

ทั้งนี้ ฟ.ฮีแลร์ไม่ได้อธิบายเพิ่มเติมให้ชัดเจนในแบบเรียนเช่นเดียวกันกับพระยาศรีสุนทรโวหารว่าการแบ่งพยัญชนะแต่ละกลุ่มดังภาพที่ 9 เป็นการแบ่งตามตำแหน่งการเกิดของเสียงที่ต่างกัน จึงอาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนจะไม่เข้าใจเหตุผลเบื้องหลังการแบ่งวรรคพยัญชนะหากไม่มีครูผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าการแบ่งสอนพยัญชนะแบบนี้เป็นประโยชน์ในการศึกษาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีข้อสังเกตที่พบในแบบเรียนประถม ก กา ฉบับชำระโดยกรมศิลปากรซึ่งเบ็ญจวรรณ สุนทรากูล (2550) สันนิษฐานว่าผู้ที่แต่งข้อความนี้ได้แต่งขึ้นภายหลังจากที่มีชาวตะวันตกเข้ามาอยู่ในเมืองไทยและสนใจศึกษาภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ข้อความที่กล่าวถึงการแบ่งพยัญชนะดังกล่าวดังนี้

> ⊙ *อันแบ่งอักษรเปนห้าจำพวกเช่นว่ามานี้ ไม่สู้เปนสำคัญนักแก่กุลบุตรที่เปนไทย แต่จำพวกคนมาแต่นอก ผู้เปนนักปราชชอบเรียนภาษาไทยละเอียด เขาเห็นสมควรจะแบ่งอักษรไทยเช่นว่านี้ เราจึ่งได้แบ่งออกตามใจเขา จะได้เปนประโยชน์แก่ฝรั่งบ้าง ฯะ*
>
> (กรมศิลปากร, 2513, น. 57)

5.1.2 สระ

การสอนสระของมูลบทบรรพกิจเริ่มด้วยการให้ผู้เรียนรู้จักสระทั้ง 15 ตัว[9] พร้อมทั้งชื่อเรียกสระแต่ละตัว เช่น สระ ◌า เรียกว่า ลากข้าง และสระ เ◌ เรียกว่า ไม้นำอันหนึ่ง เป็นต้น จากนั้นจึงสอนประสมสระทั้งหมดกับอักษร 3 หมู่ในคราวเดียว หรือที่เรียกว่าการแจกลูกดังได้กล่าวแล้ว

[9] สระในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจมี 15 รูปเท่านั้น คือ า ิ ี ึ ื ุ ู เ แ ไ ใ โ –า –ำ –ะ ส่วนสระ เ–ะ แ–ะ เ–าะ –อ เ◌ือ รวมอยู่ในแม่เกย

VACANA JOURNAL

ในทางกลับกัน การสอนสระของดรุณศึกษาเริ่มต้นด้วยการแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักสระทีละชุดผ่านการสอนประสมพยัญชนะเข้ากับสระเหล่านั้น โดยเริ่มจากสระเสียงยาว 8 ตัว ได้แก่ ◌า ◌ี ◌ื ◌ู เ◌ แ◌ โ◌ ◌อ (แบ่งสอนเป็น 2 บท บทละ 4 ตัว) และสระพิเศษ 4 ตัว ได้แก่ ◌ำ ไ◌ ใ◌ เ◌า (ฟ.ฮีแลร์ เรียกว่าสระเสียงยาว แต่ในทางสัทศาสตร์เป็นเสียงสระ ◌ะ ตามด้วยเสียงพยัญชนะท้าย *ม ย ว*) จากนั้นตามด้วยสระเสียงสั้น 8 ตัว ได้แก่ ◌ะ ◌ิ ◌ึ ◌ุ เ◌ะ แ◌ะ โ◌ะ เ◌าะ แล้วต่อด้วยสระที่เหลือ ได้แก่ สระ ◌ัว เ◌ีย เ◌ือ เ◌อะ เ◌อ การแบ่งและเรียงลำดับแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์และเห็นความแตกต่างระหว่างสระที่เรียนอยู่กับสระที่เรียนไปแล้วได้ อีกทั้งยังเป็นการเรียงลำดับตามความซับซ้อนของรูปสระ โดยที่ ฟ.ฮีแลร์นำสระที่มีรูปจำง่ายมาสอนก่อน นั่นคือสระที่ปรากฏด้านบน ด้านล่าง ด้านหน้า หรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่ง ตามด้วยสระที่มีรูปจำยากมาสอนทีหลัง นั่นคือ สระที่มีการเขียนล้อมรอบตัวพยัญชนะ

5.1.3 วรรณยุกต์

แบบเรียนมูลบทบรรพกิจกล่าวถึงวรรณยุกต์ว่ามี 13 รูป แต่ที่ใช้สำหรับผันอักษร 3 หมู่ มี 4 รูป ได้แก่ ไม้เอก (◌่) ไม้โท (◌้) ไม้ตรี (◌๊) ไม้จัตวา หรือกากบาท หรือตีนกา (◌๋) ที่เหลืออีก 9 รูป ได้แก่ ฝนทอง (◌̃) ฟองมันหรือตาไก่ (◌๐) วิสัญชนีหรือนมนางทั้งคู่ (◌ะ) ทัณฑฆาฏหรือหางกระแต (◌์) ไม้ไต่คู้หรือเลข ๘ (◌็) นิคหิตหรือนฤคหิต หรือหยาดน้ำค้าง (◌ำ) โคมูตร (◌็) มุสิกทันต์หรือฟันหนู (◌็) หางกังหันหรือหันอากาศหรือไม้ผัด (◌ั) วรรณยุกต์อีกทั้ง 9 รูปนี้ปัจจุบันจัดเป็นเครื่องหมายวรรคตอนหรือส่วนประกอบของรูปสระ จึงจะขอกล่าวถึงเฉพาะวรรณยุกต์ที่ใช้ผันอักษร 3 หมู่ออกเป็นเสียงสูงต่ำที่ต่างกัน

วิธีการสอนการผันวรรณยุกต์ในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจจะสอนหลังจากการแจกลูกอักษร 3 หมู่กับสระและตัวสะกดในมาตราต่างๆ โดยเริ่มจากแม่ ก กา อักษรสูงผันได้ 3 เสียงด้วยไม้เอกและไม้โท ยกเว้นคำตาย 4 ตัวคือ *ขิ ขึ ขุ ขะ* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพ 10 การสอนผันวรรณยุกต์อักษรสูงในคำแม่ ก กา ของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ
(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น.7)

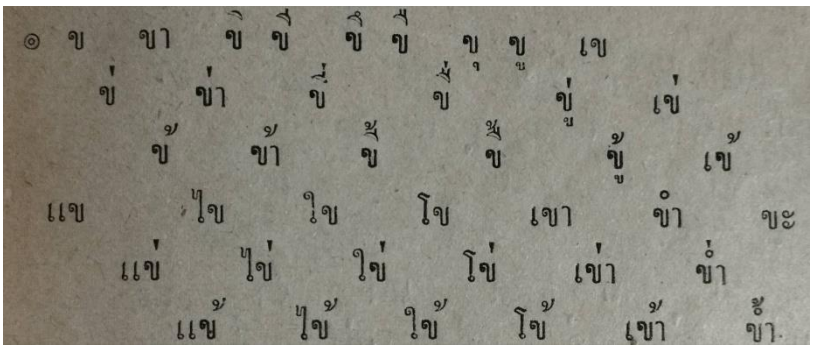

VACANA JOURNAL

อักษรกลางผันได้ 5 เสียงด้วยวรรณยุกต์ทุกตัวได้แก่ ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี และไม้จัตวา คำตายที่ไม่สามารถผันได้ได้แก่ *กิ กึ กุ กะ* ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพ 11 การสอนผันวรรณยุกต์อักษรกลางในคำแม่ ก กา ของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น.10)

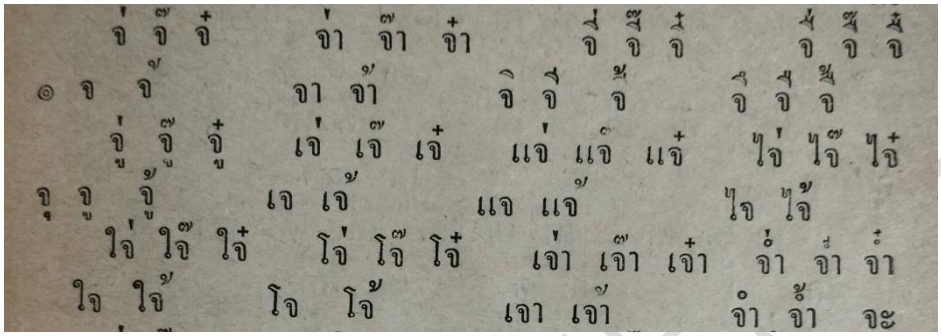

ส่วนอักษรต่ำสามารถผันได้ 3 เสียงด้วยไม้เอกและไม้โท ยกเว้นคำตาย 4 ตัวที่ไม่สามารถผันได้คือ *คิ คึ คุ คะ* ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพ 12 การสอนผันวรรณยุกต์อักษรต่ำในคำแม่ ก กา ของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น.14)

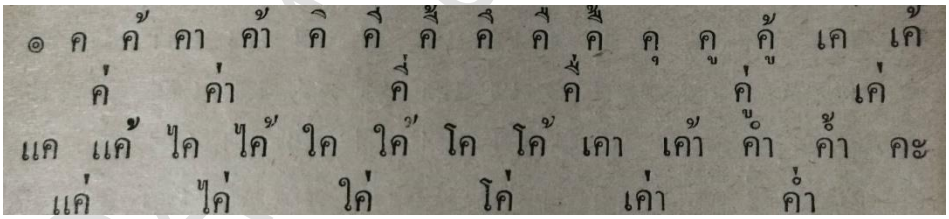

ในการสอนการผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา พระยาศรีสุนทรโวหารแสดงการผันวรรณยุกต์กับอักษรทีละหมู่ แต่ละหมู่จะแสดงการผันกับพยัญชนะและสระจนครบทุกตัว ยกเว้นสระเสียงสั้นซึ่งเป็นคำตาย เมื่อสอนผันวรรณยุกต์กับอักษร 3 หมู่ในแม่ ก กา เสร็จแล้ว จะสอนผันวรรณยุกต์อีกครั้งหลังจากแจกลูกอักษร 3 หมู่ในมาตราตัวสะกดแต่ละมาตรา

แม้พระยาศรีสุนทรโวหารจะแสดงการผันวรรณยุกต์กับสระทุกตัวในการแสดงการผันวรรณยุกต์กับอักษร 3 หมู่ในมาตราตัวสะกดต่างๆ แต่จะแสดงตัวอย่างด้วยพยัญชนะเพียงตัวเดียวเท่านั้น เช่น ในอักษรสูงแสดงการผันวรรณยุกต์ด้วยตัวอย่างคำที่เขียนด้วย *ข* เป็นพยัญชนะต้นและอธิบายว่ายังมีอีก 10 อักษรที่ผันอย่างนี้ ในอักษรกลาง แสดงการผันวรรณยุกต์ด้วยตัวอย่างคำที่เขียนด้วย *ก* เป็นพยัญชนะต้น

และอธิบายว่ายังมีอีก 8 อักษรที่ผันอย่างนี้เหมือนกัน และในอักษรต่ำ จะแสดงการผันวรรณยุกต์ด้วยตัวอย่างคำที่เขียนด้วย *ค* เป็นพยัญชนะต้นและอธิบายว่ายังมีอีก 23 อักษรที่ผันเช่นเดียวกันนี้

นอกจากจะแสดงตัวอย่างคำที่มีการผันวรรณยุกต์ให้ผู้เรียนเห็น ยังมีการสอนโดยใช้คำอธิบายว่าในแม่ กน กง กม สามารถผันได้เหมือนแม่ ก กา ส่วนแม่กก แม่กด และแม่กบ ผันด้วยไม้เอกและไม้โทไม่ได้เพราะเป็นคำตาย และได้อธิบายว่าคำตายในมาตราตัวสะกดแม่กก แม่กด และแม่กบในอักษร 3 หมู่จะมีเสียงต่างกัน พร้อมทั้งยกตัวอย่างเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงวรรณยุกต์ของคำตายอักษรสูงกับคำตายอักษรต่ำดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างเสียงวรรณยุกต์ของคำตายอักษรสูงกับคำตายอักษรต่ำ

	อักษรสูง (เสียงต่ำ)	อักษรต่ำ (เสียงสูง)
มาตราแม่กก	*ถ่มขาก*	*หัวเราะคาก*
มาตราแม่กด	*เชือกขด*	*ไม้คด*
มาตราแม่กบ	*งูขบ*	*จุดคบ*

หลังจากยกตัวอย่างเปรียบเทียบความต่างระหว่างเสียงวรรณยุกต์ของคำตายของอักษรทั้ง 3 หมู่ ผู้เขียนจึงยกตัวอย่างคำตายที่สะกดด้วยมาตราต่างๆ ที่ใช้ไม้ตรี ตัวอย่างเช่น

สามก๊ก เสื้อกั๊ก กุกกี๊ เก๊ก แก๊ก จิ๊ก จ๊อก เสื่อสะก๊อด คนซื่ออ๊อด ดังเอี๊ยด หอยจุ๊บแจง ไก่เจี๊ยบ ดอกไม้ปิ๊บป๊าบ ร้องอ๊อบ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าตัวอย่างคำตายที่ใช้ไม้ตรีมีเฉพาะในคำอักษรกลางเท่านั้นและส่วนใหญ่เป็นคำภาษาต่างประเทศ คำอุทาน หรือคำเลียนเสียงธรรมชาติซึ่งผู้แต่งหนังสือไม่ได้อธิบายประเด็นนี้ไว้ในแบบเรียน

เมื่อสอนการผันวรรณยุกต์ในคำตายแล้วจึงยกตัวอย่างข้อยกเว้นเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจหลักการออกเสียงวรรณยุกต์ดังนี้

1) คำอักษรต่ำที่มีตัว ห นำ เช่น *ผมหงอก กำหมัด เข็ดหลาบ* เป็นต้น
2) คำอักษรต่ำที่ไม่มี ห นำ แต่อ่านเหมือนมี ห นำ เช่น *กนก ดิลก ประโยค ประมาท* เป็นต้น
3) คำที่แผลงมาโดยมีอักษรสูงอยู่พยางค์ข้างหน้า แต่อ่านพยางค์ข้างหลังเหมือนมี ห นำ เช่น *สำเร็จ* (แผลงมาจาก *เสร็จ*) *สำรวจ* (แผลงมาจาก *สวด*) เป็นต้น

VACANA JOURNAL

4) คำที่แผลงมาโดยมีอักษรกลางอยู่พยางค์ข้างหน้า แต่อ่านพยางค์ข้างหลังเหมือนมี ห นำ เช่น *กำเนิด* (แผลงมาจาก *เกิด*) ตำรวจ (แผลงมาจาก ตรวจ) เป็นต้น

5) คำที่แผลงมาโดยมีอักษรกลางอยู่พยางค์ข้างหน้า แต่ไม่อ่านอักษรต่ำในพยางค์ข้างหลังเหมือนมี ห นำ เช่น *บำราศ* (แผลงมาจาก *ปราศ*) *อำนาจ* (แผลงมาจาก *อาจ*) เป็นต้น

สำหรับแบบเรียนดรุณศึกษา การสอนวรรณยุกต์จะประสมกับพยัญชนะและสระ เป็นคำที่มีการใช้จริง หลังสอนการประสมพยัญชนะกับสระตามอักษร 3 หมู่ได้จำนวนหนึ่งแล้วก็จะสอนคำที่ปรากฏอักษรกลุ่มนั้นๆ กับไม้เอก ไม้โท และไม้ไต่คู้ (ฟ.ฮีแลร์ ใช้ว่า เลขแปด) จนครบทั้ง 3 หมู่แล้วจึงสอนการใช้อักษรกลางและอักษรต่ำที่ปรากฏกับไม้ตรี และไม้จัตวา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพ 13 การสอนอักษรกลางกับไม้เอกของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ
(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น.8)

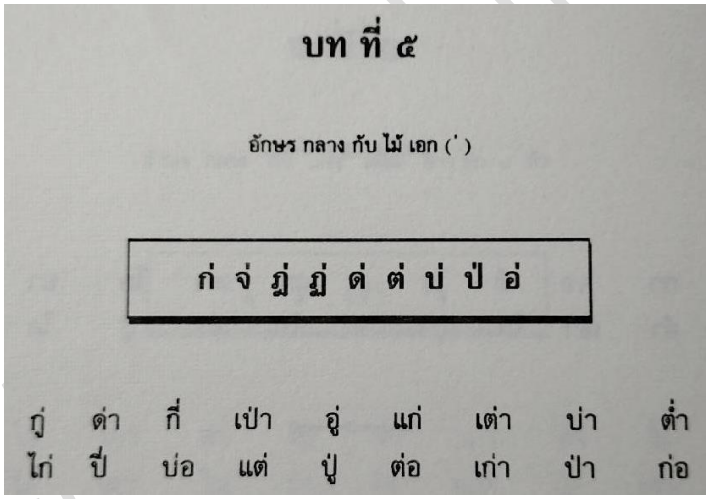

บท ที่ ๕

อักษร กลาง กับ ไม้ เอก (่)

ก่ จ่ ฎ่ ฏ่ ด่ ต่ บ่ ป่ อ่

กู่	ด่า	กี่	เป่า	อู่	แก่	เต่า	บ่า	ต่ำ
ไก่	ปี่	บ่อ	แต่	ปู่	ต่อ	เก่า	ป่า	ก่อ

ภาพ 14 การสอนอักษรกลางกับไม้โทและไม้ไต่คู้ของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ
(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น.9)

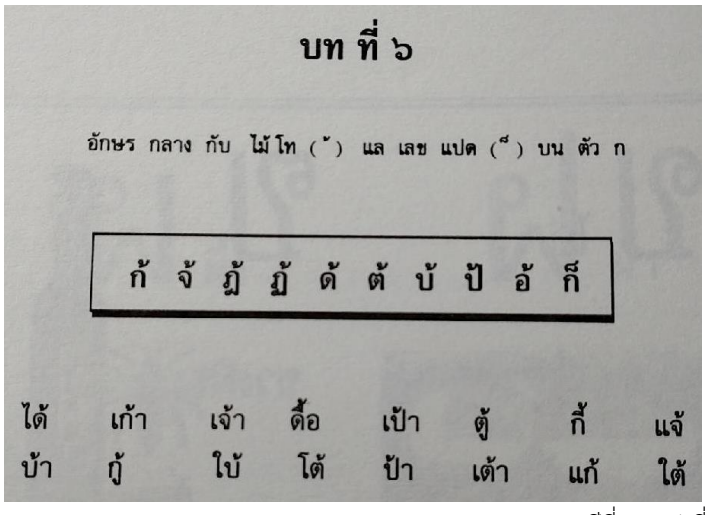

บท ที่ ๖

อักษร กลาง กับ ไม้โท (้) และ เลข แปด (็) บน ตัว ก

ก้ จ้ ฎ้ ฏ้ ด้ ต้ บ้ ป้ อ้ ก็

ได้	เก้า	เจ้า	ดื้อ	เป้า	ตู้	กี้	แจ้
บ้า	กู้	ใบ้	โต้	ป้า	เต้า	แก้	ใต้

ภาพ 15 การสอนคำที่ปรากฏการใช้กับไม้ตรีและไม้จัตวาของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น.46)

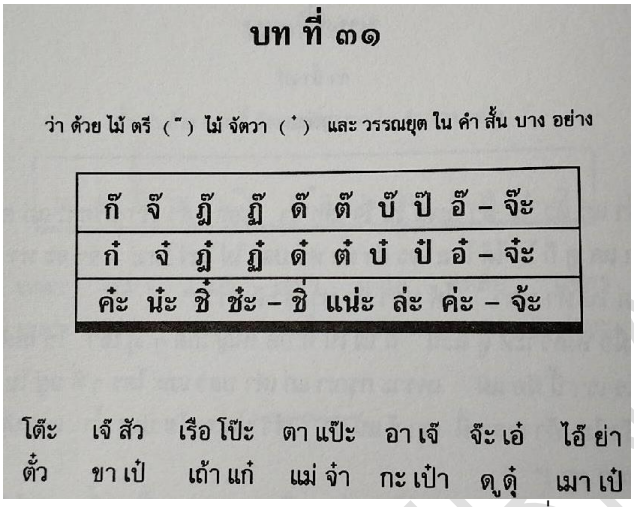

บท ที่ ๓๑

ว่า ด้วย ไม้ ตรี (๊) ไม้ จัตวา (๋) และ วรรณยุต ใน คำ สั้น บาง อย่าง

ก๊	จ๊	ฎ๊	ฏ๊	ด๊	ต๊	บ๊	ป๊	อ๊	– จ๊ะ
ก๋	จ๋	ฎ๋	ฏ๋	ด๋	ต๋	บ๋	ป๋	อ๋	– จ๋ะ
ค่ะ	น่ะ	ชิ่	ช่ะ	– ชิ่	แน่ะ	ล่ะ	ค่ะ	– จ้ะ	

โต๊ะ เจ๊ สัว เรือ โป๊ะ ตา แป๊ะ อา เจ๊ จ๊ะ เอ๋ ไอ๊ ย่า
ตั๋ว ขา เป๋ เถ้า แก่ แม่ จ๋า กะ เป๋า ดู ดู่ เมา เป๋

การที่แบบเรียนดรุณศึกษาสอนวรรณยุกต์โดยให้ผู้เรียนอ่านคำที่ปรากฏร่วมกับวรรณยุกต์ทีละรูปแทนที่จะสอนผันเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นไปได้ทั้งระบบดังที่มูลบทบรรพกิจทำ มีข้อดีคือทำให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำต่างๆ ได้เร็วเนื่องจากเสียงวรรณยุกต์ในคำที่ผู้เรียนฝึกอ่านจะเป็นเสียงเดียวกันหมดทุกคำ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า ฟ.ฮีแลร์มีวิธีการจัดระบบการสอนวรรณยุกต์วิธีหนึ่งที่ไม่เหมือนในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ นั่นคือ การจัดกลุ่มและนำเสนอความเหมือนกันของรูปแบบของเสียงวรรณยุกต์ระหว่างอักษรกลุ่มต่างๆ กล่าวคือ เมื่อพบกลุ่มอักษรที่มีรูปแบบการผันวรรณยุกต์แบบเดียวกัน ฟ.ฮีแลร์ จะรวมเข้าไว้ในบทเดียว ทำให้ผู้เรียนเห็นความเหมือนของการผันวรรณยุกต์ระหว่างอักษรทั้ง 2 กลุ่มได้ เช่น ในบทที่ 10 ฟ.ฮีแลร์รวมการประสมอักษรสูงและอักษรกลางกับสระเสียงสั้นไว้ในบทเดียวกัน เนื่องจากอักษรทั้ง 2 กลุ่มเมื่อปรากฏกับสระเสียงสั้น จะอ่านเป็นเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน นั่นคือ เสียงเอก ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

เสาะ ผุ แกะ กะ แฉะ เตะ สุ ติ เจาะ ดุ เกาะ สิ เหาะ ปะ จุ จะ

(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 15)

5.1.4 โครงสร้างพยางค์

สำหรับการเรียงลำดับบทเรียนในแง่โครงสร้างพยางค์นั้น พบว่าทั้งมูลบทบรรพกิจและดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีการวางโครงสร้างบทเรียนเหมือนกันตรงที่เริ่มจากสอนการประสมเสียงพยัญชนะต้นจากอักษรทั้ง 3 กลุ่ม (สำหรับดรุณศึกษาได้รวมถึงอักษรนำและตัวควบกล้ำด้วย) กับสระและวรรณยุกต์จนครบทุกตัว โดยไม่มีตัวสะกด (แม่ ก กา) จากนั้นตามด้วยการสอนประสมพยัญชนะและสระเข้ากับตัวสะกด

VACANA JOURNAL

อย่างไรก็ตาม การสอนคำที่มีตัวสะกดของหนังสือทั้ง 2 เล่มมีความแตกต่างกันเล็กน้อย แบบเรียนมูลบทบรรพกิจสอนประสมคำกับตัวสะกดทีละแม่ ได้แก่ แม่กน แม่กง แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กม และแม่เกย (พระยาศรีสุนทรโวหารรวมคำที่สะกดด้วยเสียง *ว* ไว้ในแม่เกย) และแจกลูกโดยใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราเป็นตัวอย่าง เช่น *ขด ขัด ขาด ขิด ขีด ขึด ขืด ขุด ขูด เขด แขด โขด ขอด ขวด เขียด เขือด เขิด เขอด* เมื่อแจกลูกจนครบทุกตัวอักษรในกลุ่มนั้นๆ แล้วจึงให้ข้อมูลว่า ตัวอักษรที่ใช้เป็นตัวสะกดในมาตรานั้นๆ ได้มีอะไรบ้าง เช่น ในแม่กด ตัวอักษรที่ใช้เป็นตัวสะกดได้ มี 18 ตัว ได้แก่ *จ ฉ ข ช ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ ษ ศ ส* แต่พระยาศรีสุนทรโวหารไม่ได้ยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยตัวอักษรเหล่านี้ไว้

สำหรับการสอนประสมคำกับตัวสะกดของแบบเรียนดรุณศึกษา ฟ.ฮีแลร์ แบ่งตัวสะกดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สะกดด้วย *ง น ม ย ว* และกลุ่มที่สะกดด้วย *ก บ ด* อนึ่ง การแบ่งตัวสะกดเป็น 2 กลุ่มเช่นนี้เป็นการแบ่งอย่างเป็นระบบเนื่องจากตัวสะกดทั้งสองกลุ่มมาจากกลุ่มเสียงที่ต่างกัน นั่นคือ *ง น ม ย ว* เป็นเสียงพยัญชนะกลุ่มเสียงเปิด (sonorant consonants) กล่าวคือ เป็นเสียงที่มีลมผ่านตลอดเมื่อผู้พูดผลิตเสียง ส่วน *ก บ ด* เป็นเสียงพยัญชนะกลุ่มเสียงปิด (obstruent consonants) กล่าวคือ เป็นเสียงที่มีการสกัดกั้นลมระหว่างการผลิตเสียง อีกทั้งการสะกดด้วยพยัญชนะกลุ่มที่ต่างกันจะทำให้เกิดโครงสร้างพยางค์ที่ต่างกันคือพยางค์เป็นและพยางค์ตาย ซึ่งนำไปสู่รูปแบบการผันวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันด้วย โดย ฟ.ฮีแลร์ จะสอนการสะกดคำด้วยตัวสะกดแบบตรงตามมาตราก่อน แล้วตามด้วยตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นการเรียงลำดับตามการอ่านคำจากง่ายไปยาก

5.1.5 การเป็นไปตามกฎและการมีข้อยกเว้น

การเรียงลำดับบทเรียนของทั้งแบบเรียนมูลบทบรรพกิจและดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีความเหมือนกัน คือคำนึงถึงความยากง่ายของบทเรียน หนังสือทั้งสองเรียงลำดับจากรูปแบบที่เป็นไปตามกฎ (regularity) ไปสู่ข้อยกเว้น (irregularity) ดังที่พระยาศรีสุนทรโวหารได้นำกฎการประสมคำและการผันวรรณยุกต์ซึ่งเป็นกฎพื้นฐานที่มีรูปแบบสม่ำเสมอมารวมสอนไว้ในหนังสือมูลบทบรรพกิจเล่มแรก หากผู้เรียนอ่านมูลบทบรรพกิจเล่มแรกจบจะสามารถสะกดคำทั่วไปได้ ส่วนรูปแบบที่ผิดปกติและมีข้อยกเว้นจะถูกนำไปไว้ในหนังสือเสริมความรู้เฉพาะเรื่อง เช่น วาหนิติ์นิกร เป็นหนังสือที่ว่าด้วยอักษรนำ อักษรประโยคเป็นหนังสือที่ว่าด้วย อักษรควบกล้ำ สังโยคพิธาน เป็นหนังสือว่าด้วยพยัญชนะสะกดในแม่กน กก กด กบ โดยประมวลคำที่ใช้ในมาตราเหล่านี้ทั้งคำไทยและคำภาษาอื่นที่ไทยนำมาใช้แบบพยัญชนะสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น คำภาษาไทยแม่กนสะกดด้วย น ส่วนคำจากภาษาบาลี เช่น *อุบล* สะกดด้วย *ล* แต่ออกเสียงแม่กนเหมือนสะกด *น* เป็นต้น

VACANA JOURNAL

นอกจากนี้ยังมีหนังสือชื่อไวพจน์พิจารณ์และพิศาลการันต์ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับคำพ้องเสียง และคำที่ใช้ตัวการันต์ ตามลำดับ

สำหรับแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ฟ.ฮีแลร์คำนึงถึงการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก และจากรูปแบบที่เป็นไปตามกฎไปสู่ความซับซ้อนหรือข้อยกเว้น จากตัวสะกดตรงตามมาตราแล้วตามด้วยตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นอกจากนี้ หลังจากสอนการประสมพยัญชนะ สระ และตัวสะกดทั้งหมดแล้ว นับตั้งแต่บทที่ 78 เป็นต้นไป ฟ.ฮีแลร์ จึงเริ่มนำเสนอบทเรียนเกี่ยวกับคำที่เป็นข้อยกเว้น ได้แก่

1) คำที่ไม่มีสระ ◌ะ แต่อ่านเหมือนมีสระ ◌ะ เช่น *ชนิด กลาสี ทหาร* เป็นต้น
2) คำที่ไม่มีตัว อ อ่านเหมือนมีตัว อ เช่น *ละคร บริบูรณ์ มรดก* เป็นต้น
3) คำที่มีตัว รร อ่านออกเสียง อะ หรือ อัน เช่น *ธรรม วรรค บรรทุก* เป็นต้น
4) คำที่มีตัว ทร อ่านออกเสียง ซ เช่น *ทรง ทราย กระทรวง* เป็นต้น
5) คำที่มีตัว ฑ อ่านออกเสียง ด เช่น *มณฑป บัณฑิต* เป็นต้น
6) คำที่มีตัว ฤ ฤๅ ฦ ฦๅ เช่น *หฤทัย พระฤาษี อังกฤษ ระฦก เล่าฦๅ* เป็นต้น
7) คำที่มีรูปปรากฏแต่ไม่อ่านออกเสียงและไม่มีไม้ทัณฑฆาต เช่น *ไทย เหตุ ชาติ* เป็นต้น
8) คำที่มีตัวหนังสือตัวเดียวแต่อ่านเหมือนมี 2 ตัว เช่น *นมัสการ รัฐบาล ผลไม้* เป็นต้น
9) คำที่ไม่มีตัว ห นำ แต่อ่านเหมือนมี ห นำ เช่น *ตลาด จมูก สำเร็จ* เป็นต้น

5.2 การใช้ภาษาและคำศัพท์

ในด้านการใช้ภาษาและคำศัพท์ พบว่าแบบเรียนมูลบทบรรพกิจและแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีการเลือกใช้ตัวอย่างคำศัพท์ วลี ประโยค รวมถึงบทอ่านประกอบการฝึกอ่านต่างกัน นอกจากนี้ ฟ.ฮีแลร์ยังออกแบบบทเรียนของดรุณศึกษาโดยกำหนดจำนวนคำศัพท์และระดับความยากง่ายของภาษาดังนี้

5.2.1 การเลือกใช้คำศัพท์

ฟ.ฮีแลร์ ใช้ตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายทุกคำมาประกอบการฝึกอ่าน ส่วนใหญ่เป็นคำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเริ่มจากคำพยางค์เดียวไปสู่คำหลายพยางค์ แล้วจึงเป็นวลีหรือประโยค ดังตัวอย่างจากบทที่ 12 ซึ่งสอนอักษรต่ำ 14 ตัวกับสระเสียงยาว ดังต่อไปนี้

มือ ทำ ไฟ คือ มา ยอ เงา ไพ วา งู นา แพ ใน ทา เมา ลา ซอ ยา เท รู มี คำ

VACANA JOURNAL

เวลา ทำ ไม รา คา โซ เซ เร ไร ตำรา สา มี วา จา งู เห่า กำไร สำลี ใบชา กุลี ลำไย ขอขา รูง

ฝี มือ ดี เข้า สาลี ใบ กา แฟ กะลาสี สี เทา เทา.

บิดา ดุ ก็ ให้ จำ คำ บิดา. เข้า ตู ดี มี โอชา. ผู้ ใจ ดี ก็ ให้ มี วาจา ดี. ถ้า ทำ อะไร แก่ เขา เขาจะ ทำ ให้ แก่ เรา.

(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 20)

เมื่อจบกฎการประสมคำจะคั่นด้วยเรื่องแต่งหรือนิทานสอนใจที่ผู้เขียนแต่งขึ้นใหม่หรือนำนิทานที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลงเข้ากับบริบทของวัฒนธรรมไทยเพื่อใช้เป็นบทฝึกอ่าน เช่น เรื่อง “พ่อสี” “กาน้ำแก่” “เต่ากับกระต่าย” “อึ่งอ่าง” “นกเขาเปล้า” “หมาจิ้งจอก” “มดง่าม” “ราชสีห์” “ยายกะตา” เป็นต้น ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

พ่อ สี บิดา เขา พา ไป หา ป้า แข, ใน เวลา นี้ ป้า แข จะ ไป เฝ้า ไร่ เข้า สาลี ที่ ใน ไร่ แก ก็ ให้ พ่อ สี ไป กะ แก.

ที่ ไร่ ป้า แข ใช่ จะ มี แต่ เข้า สาลี ก็ หา ไม่, ไม้ ตะโก, แค, ลำไย, มะไฟ และ สะเดา ก็ มี.

พ่อ สี แล ไป ดู ลำไย กะมะไฟ ดู มี แต่ ใบ, ก็ ว่า กะ ป้า แข ว่า “ป้า ขา ! ใน ระดู นี้, มะไฟ และ ลำไย ที่ใด ใด ก็ มี ช่อ, แต่ ที่ นี่ ทำไม ไม่ มี เล่า? น่า แคะ เอา เง่า มา เผา ไฟ ก็ จะ ดี !”

ป้า แข ว่า “โอ ! ไม้ นี้ เพาะ ไม่ สู้ ช้า เท่า ไร, จำ จะ รอ ไว้ สี่ ห้า ปี; ถ้า ไม่ มี ช่อ ต่อ ไป, ก็ จะ เอา เผา ไฟ. ดู ซิ ! อายุ เจ้า เก้า ปี เท่า นี้ วิชา อะไร ก็ ไม่ มี แต่ บิดา รู้ ว่า ต่อ ไป เจ้า จะ มี วิชา ใช้ ทำ อะไร ต่อ อะไร ได้, บิดา ก็ ไม่ ละ เจ้า, รอ ไว้ ให้ โต, นี่ ป้า รู้ ว่า ต่อ ไป ลำไย จะ มี ช่อ จะ ให้ ป้า เอา เผา ไฟ กะไร ได้ !”

(โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 24)

ตัวอย่างบทฝึกอ่านของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ต่างกับตัวอย่างบทฝึกอ่านในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ ซึ่งสอนแจกลูกสะกดคำอย่างละเอียดโดยการประสมพยัญชนะอักษรกลาง สูง และต่ำ เข้ากับสระ และนำเสนอการผันกับวรรณยุกต์ทุกตัวที่เป็นไปได้ จากนั้นจึงสอนการปรากฏร่วมกับตัวสะกดแม่ต่างๆ

VACANA JOURNAL

แล้วจึงให้ผู้เรียนฝึกอ่านเสียง (ในมูลบทบรรพกิจใช้ว่า คำ) ที่ประสมจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดเหล่านั้น เสียงเหล่านั้นอาจเป็นคำที่มีความหมายหรือเป็นคำสมมติซึ่งไม่มีความหมายก็ได้ ดังในตัวอย่างจากอักษรกลางที่แจกในแม่กกดังต่อไปนี้

ตก ตัก ตาก ติก ตีก ตึก ตึก ตุก ตูก เตก แตก โตก ตอก ตวก เตียก เตือก เติก เตอก

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 40)

เมื่อถึงบทเรียนที่สอนตัวสะกด มีการนำตัวอย่างจากหนังสือกาพย์พระไชยสุริยาของสุนทรภู่มาให้ผู้เรียนอ่านเพื่อให้เห็นตัวอย่างเพิ่มเติม กาพย์พระไชยสุริยาเป็นหนังสือหัดอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกดสำหรับเด็ก สุนทรภู่แต่งเป็นนิทานด้วยคำประพันธ์ 3 ชนิด คือ กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และกาพย์สุรางคนางค์ 28 ดังในตัวอย่างกาพย์ยานี 11 สำหรับอ่านเทียบในแม่ กก ดังต่อไปนี้

ขึ้นกกตกทุกข์ยาก แสนลำบากจากเวียงไชย
มันเผือกเลือกเผาไฟ กินผลไม้ได้เป็นแรง
รอน ๆ อ่อนอัษฎงค์ พระสุริยงค์เย็นยอแสง
ช่วงดังน้ำครั่งแดง แฝงเมฆเขาเงาเมรุธร
ลิงค่างครางโครกครอก ฝูงจิ้งจอกออกเห่าหอน
ชะนีวิเวกวอน นกหกร่อนนอนรังเรียง
ลูกนกยกปีกป้อง อ้าปากร้องซ้องแซ่เสียง
แม่นกยกปีกเคียง เลี้ยงลูกอ่อนป้อนอาหาร
ภูธรนอนเนินเขา เคียงคลึงเคล้าเยาวมาลย์
ตกยากจากศฤงฆาร สงสารน้องหมองภักตรา
ยากเย็นเห็นหน้าเจ้า สร่างโศกเศร้าเจ้าพี่อา
อยู่วังดังจันทรา มาหม่นหมองลอองนวล
เพื่อนทุกข์สุขโศกเศร้า จะรักเจ้าเฝ้าสงวน
มิ่งขวัญอย่ารันจวน นวลภักตร์น้องจะหมองศรี
ชวนชื่นกลืนกล้ำกลิ่น มิรู้สิ้นกลิ่นมาลี
คลึงเคล้าเย้ายวนยี ที่ทุกข์ร้อนหย่อนเย็นทรวง

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 42 - 43)

VACANA JOURNAL

นอกจากตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายที่ผู้เรียนจะได้เรียนจากกาพย์พระไชยสุริยาแล้ว แบบเรียนมูลบทบรรพกิจแทบไม่ได้ให้ตัวอย่างคำศัพท์ หรือวลี ที่มีความหมายให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านร่วมกับการแจกลูกสะกดคำเลย การให้ตัวอย่างคำที่มีความหมายเมื่อต้องการเปรียบเทียบความต่างระหว่างเสียงวรรณยุกต์ของอักษรสูงกับอักษรต่ำ เช่น ในการประสมคำกับตัวสะกดแม่ กก กด และกบ ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

> *ถ่มขาก หัวเราะคาก ไอขุก คลานคุก ถูกโขก พูนโก ลักฉก ต่อยซก เขียนฉาก ฉุดกระชาก น้ำกระฉอก ซ้ำซอก ทิ้งถก เงื่อนกระทก หวายถัก ถามทัก ช่างถาก ปลิงทาก โคถึก อึกกระทึก*
>
> (พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 45)

5.2.2 จำนวนคำศัพท์และเนื้อหา

แบบเรียนมูลบทบรรพกิจไม่ได้แบ่งเนื้อหาเป็นบทอย่างชัดเจนเช่นแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ฟ.ฮีแลร์ ได้แบ่งบทเรียนของดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ เป็นตอนสั้นๆ จำนวน 90 บท บทที่เป็นการเรียนกฎการประสมคำมีคำศัพท์ประมาณบทละ 20 – 30 คำ และบทที่เป็นบทอ่านส่วนใหญ่มีความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเรียนจบบทได้ภายใน 1 คาบเรียนและมีเวลาสำหรับการจำและทบทวนก่อนเรียนบทถัดไป

5.2.3 ระดับความยากง่ายของภาษา

สำหรับแบบเรียนชุดดรุณศึกษา ผู้แต่งเลือกใช้ตัวอย่างคำ วลี ประโยค และเนื้อหาของบทอ่านได้ง่ายและเหมาะกับผู้เรียนระดับประถมศึกษา ในระดับคำและวลี ฟ.ฮีแลร์ ใช้คำและวลีที่มีโครงสร้างหรือการสร้างคำและวลีที่ไม่ซับซ้อนและไม่ใช้คำยืมจากภาษาอื่นมากนัก ระดับของคำศัพท์ที่ใช้สอนเป็นคำที่ใช้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน และมีบทอ่านซึ่งมักเป็นนิทานเกี่ยวกับสัตว์ สามารถเข้าใจได้ง่ายและไม่ซับซ้อน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนในวัยดังกล่าวสนใจและต้องการเรียนรู้กฎการอ่านเพื่อจะได้อ่านเรื่องต่อไปได้เร็วขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการอ่านกาพย์พระไชยสุริยาของมูลบทบรรพกิจแล้วอาจกล่าวได้ว่าเรื่องกาพย์พระไชยสุริยายากเกินกว่าระดับประถมศึกษาทั้งในด้านการใช้คำและวลีที่มีโครงสร้างซับซ้อน เป็นคำโบราณที่ไม่นิยมใช้แล้วในปัจจุบันและเป็นคำยืมที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นส่วนใหญ่ ในระดับประโยค ดรุณศึกษาใช้ประโยคที่มีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน โดยเป็นประโยคความเดียวที่มีประธานตัวเดียว ภาคแสดงภาคเดียวและมีกริยาหลักในภาคแสดงเพียงตัวเดียว เมื่อเปรียบเทียบกับมูลบรรพกิจซึ่งใช้กาพย์พระไชยสุริยาในการสอนอ่านประโยค โครงสร้างของประโยคที่มีทั้งประโยคความรวมและประโยคความซ้อนจะเข้าใจได้ยากกว่า อีกทั้งเมื่อนำประโยคเหล่านี้มา

VACANA JOURNAL

ประพันธ์เป็นบทกลอน ข้อจำกัดด้านฉันทลักษณ์และจำนวนคำของวรรคทำให้ประโยคหนึ่งอาจถูกแบ่งวรรคออกเป็นหลายวรรค และมักมีการละคำในประโยคอีกด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ขึ้นกมสมเด็จจอมอารย์ เอ็นดูภูบาล ผู้ผ่านพาราสาวถี ซื่อตรงหลงเล่ห์เสนี กลอกกลับอัปรี บุรีจึงล่มจมไป

(พระยาศรีสุนทรโวหาร, 2498, น. 64)

5.3 การทบทวนความรู้เดิม

ในการเรียนบทถัดไปของแบบเรียนดรุณศึกษาทุกบทมีการทบทวนความรู้เดิมแทรกอยู่เสมอก่อนที่จะเพิ่มเติมความรู้หรือกฎการประสมคำใหม่ๆ เช่น ในบทที่มีการเรียนกฎการประสมคำจากอักษรต่ำ อาจมีคำหรือพยางค์จากอักษรกลางหรืออักษรสูงที่ได้เรียนไปแล้วแทรกอยู่ในตัวอย่างด้วย อีกทั้งในบทอ่านยังมีการใช้คำ วลี และประโยคที่เรียนแล้วจากบทที่ผ่านๆ มา ผู้เรียนจึงมีโอกาสได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนแล้วให้แม่นยำมากขึ้น

5.4 ทิศทางและวิธีในการอ่าน

แบบเรียนชุดดรุณศึกษาใช้ทิศทางการอ่านตัวอย่างคำจากซ้ายไปขวาซึ่งเป็นทิศทางการอ่านหนังสือที่เป็นสากล ไม่ทำให้ผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศสับสน เมื่อเทียบกับการอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์ของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจแล้วพบว่ามูลบทบรรพกิจมีความซับซ้อนกว่ามาก เนื่องจากแสดงการผันวรรณยุกต์ที่สัมพันธ์กับระดับเสียง สูง-ต่ำ ตามแบบเรียนจินดามณี ทำให้มีทิศทางและวิธีการอ่านหลายรูปแบบ เช่น ผันรูปหน้าจั่วในอักษรกลาง ผันรูปหางโคในอักษรสูง และผันรูปงากุญชรในอักษรต่ำ ผู้วิจัยเห็นว่าทิศทางการอ่านเสียงวรรณยุกต์เช่นนี้ไม่ตรงกับการออกเสียงในปัจจุบันและไม่สัมพันธ์กับลักษณะทางสัทศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ จึงไม่น่าจะช่วยให้ผู้เรียนในปัจจุบันมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ตัวอย่างวิธีการอ่านคำที่ผันวรรณยุกต์ในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจสามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

1) ทิศทางการผันรูปหน้าจั่ว

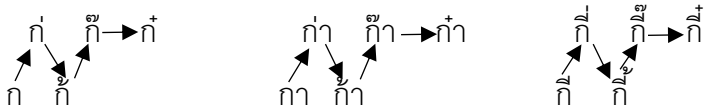

2) ทิศทางการผันรูปหางโค

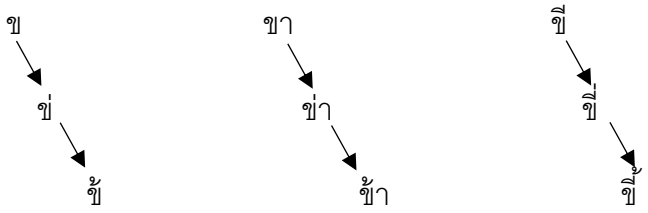

3) ทิศทางการผันรูปงากุญชร

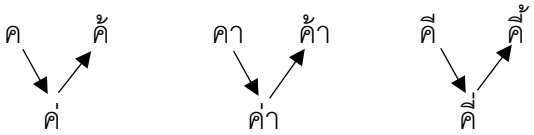

นอกจากนี้ ในการอ่านกาพย์พระไชยสุริยาในหนังสือมูลบทบรรพกิจ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับการอ่านกาพย์ เช่น การแบ่งวรรคตอน การลงสัมผัส การใส่ทำนอง และการใส่อารมณ์ เป็นต้น อีกทั้งฉันทลักษณ์ในคำประพันธ์มีลักษณะที่บังคับการออกเสียงและจังหวะแตกต่างจากการพูดในชีวิตประจำวัน การเรียนภาษาไทยโดยอ่านจากบทกลอนจึงอาจส่งผลต่อการเรียนรู้จังหวะในคำหลายพยางค์หรือในระดับประโยคได้และอาจนำไปสู่จังหวะการพูดในชีวิตประจำวันที่ไม่เป็นธรรมชาติ

5.5 การเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ในขณะที่แบบเรียนมูลบทบรรพกิจปรากฏการใช้เครื่องหมายฟองมัน หรือ ตาไก่ (๏) ซึ่งเป็นเครื่องหมายวรรคตอนใช้เมื่อขึ้นต้นบท ตอน หรือเรื่อง โดยไม่ต้องย่อหน้าหรือขึ้นบรรทัดใหม่ แบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีการเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ เพื่อช่วยให้การฝึกอ่านง่ายขึ้น

ประการแรก ฟ.ฮีแลร์ใช้การเว้นวรรคระหว่างคำทุกคำในบทอ่านเพื่อให้ง่ายต่อการฝึกอ่านสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้น ส่วนคำใดที่มีมากกว่า 1 พยางค์ จะเขียนรวมเข้าไว้ด้วยกันแล้วจึงเว้นวรรคเมื่อจบพยางค์สุดท้ายของคำ ส่วนบทอ่านของแบบเรียนมูลบทบรรพกิจจะเขียนตัวหนังสือติดกันไปจนจบประโยคแล้วจึงจะวรรคหนึ่งครั้ง การเขียนโดยเว้นวรรคระหว่างคำดังที่ ฟ.ฮีแลร์ใช้ช่วยให้ผู้เรียนเห็นขอบเขตของคำได้ชัดเจน ทำให้ฝึกอ่านได้ง่ายและเหมาะสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้น การเว้นวรรคระหว่างคำของแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ มีตัวอย่างดังนี้

VACANA JOURNAL

> *มี แม่ ปลา สวาย ตัว หนึ่ง มา ไข่ อยู่ ที่ คุ้ง น้ำ ใต้ แพ ไม้ ซุง เก่าๆ คุม เฝ้า ไข่ อยู่ กะทั่ง ถึง ไข่ มี ตัว ก็ มิ ได้ พา ไป ใน คุ้ง อื่นๆ เพราะ อุ่น ใจ ว่า ที่ นั้น ดี, กุ้ง ปลา ชุม หา ทำ เหยื่อ กิน ได้ ง่าย, ทั้ง อันตะราย อื่นๆ ก็ ไม่ ใคร่ มี.*
>
> (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 57)

นอกจากนี้ในบทอ่านของแบบเรียนชุดดรุณศึกษายังมีลักษณะพิเศษที่ต่างกับแบบเรียนสอนอ่านเขียนภาษาไทยเล่มอื่นๆ คือมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายมหัพภาค (.) ใช้แสดงการจบประโยค เครื่องหมายจุลภาค (,) แสดงการจบวลี เครื่องหมายอัฒภาค (;) ใช้แยกประโยคเปรียบเทียบ เครื่องหมายวิภัชภาค (:-) ใช้แสดงการแจกแจงรายการ เครื่องหมายปรัศนี (?) ใช้แสดงคำถาม เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ใช้แสดงว่าเป็นการอุทานหรือคำเลียนเสียงธรรมชาติ เครื่องหมายอัญประกาศ (“...”) ใช้แสดงคำพูดหรือข้อความที่ยกมา หรือความนึกคิด เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

> *ตา มะณี แก ถือ ธะนู จะ ไป เฝ้า ไร่ ที่ ภูเขา, พอ มา ที่ ศาลา บ่อ น้ำพุ, ก็ ปะ เจ้า สาระภี, อายุ สี่ ห้า ปี พอ จะ ได้, เข้า ทะเลาะ, เตะ, ตี เจ้า สำเภา; แต่ เจ้า สำเภา หา ได้ ทะเลาะ ตี ด่า ต่อ เจ้า สาระภี ไม่.*
>
> (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 29)

> *วัน หนึ่ง นาย อำเภอ บาง ตะลุง จะ ไป ประเมิน ที่ นา ซึ่ง ขึ้น อยู่ ใน อำเภอ ของ ตน พะเอิน ไป เห็น ตา เชย นั่ง ก้ม หน้า เลี้ยง ควาย เฉย อยู่ ที่ หลัง บ้าน; จึง เดิน แวะ เข้า ไป ถาม ว่า :- “เฮ้ย ! ตา เชย ปี นี้ แก ลง มือ ไถ นา ได้ กี่ ไร่?”*
>
> (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2540ข, น. 75)

การเขียนวลีและประโยคตัวอย่าง รวมถึงบทอ่านโดยใช้เครื่องหมายวรรคตอนน่าจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านและเข้าใจได้เร็วกว่าการเขียนแบบไม่มีวรรคตอน ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่สนับสนุนข้อสรุปนี้จำนวนมาก เช่น พบว่าการอ่านภาษาไทยโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนจะใช้ความเร็วประมาณ 250 คำต่อนาที ส่วนข้อความภาษาไทยที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนจะอ่านได้เร็วถึงนาทีละ 1,000 คำ นอกจากนั้น ในต่างประเทศยังมีการรณรงค์ให้ใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียน เช่น ประเทศญี่ปุ่น และ ประเทศจีน นักวิชาการและนักภาษาศาสตร์ในสมัยหนึ่งก็ใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการแต่งหนังสือให้มีใจความกะทัดรัดและอ่านง่ายขึ้น (บุญ อินทรัมพรรย์, 2545)

VACANA JOURNAL

6. ข้อจำกัดของการใช้แบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ในการสอนอ่านเขียนภาษาไทย

แม้ ฟ.ฮีแลร์จะมีแนวทางต่างๆ ในการแต่งแบบเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนอ่านเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ผู้วิจัยเห็นว่าแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ ยังมีข้อจำกัดในการสอนอ่านเขียนภาษาไทย ได้แก่ การขาดสัมพันธภาพระหว่างเนื้อหาแต่ละส่วนและขาดการประมวลองค์ความรู้ในภาพรวม การขาดการสำเหนียกรู้ระบบเสียง และการขาดคำอธิบายในการสอนประสมคำ

6.1 ขาดสัมพันธภาพและการประมวลองค์ความรู้ในภาพรวม

ฟ.ฮีแลร์ออกแบบเนื้อหาสำหรับการสอนอ่านเขียนโดยแบ่งเป็นบทเพื่อความกระชับและรวดเร็ว และไม่มีบทที่เปรียบเทียบระหว่างวรรณยุกต์ในอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ จึงทำให้บทเรียนต่างๆ ไม่มีสัมพันธภาพและอาจทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความเชื่อมโยงของระบบต่างๆ เช่น เสียงวรรณยุกต์ระหว่างหมวดอักษร ต่างกับมูลบทบรรพกิจที่เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ระหว่างอักษรสูงกับอักษรต่ำ (ดังในตารางที่ 1) หรือเปรียบเทียบระหว่างอักษรต่ำที่มีตัว ห นำ กับอักษรต่ำที่ไม่มีตัว ห นำ ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 2 ความแตกต่างระหว่างอักษรต่ำที่มี ห นำกับอักษรต่ำที่ไม่มี ห นำ

อักษรต่ำ มี ห นำ (เสียงต่ำ)	อักษรต่ำไม่มี ห นำ (เสียงสูง)
ขวาน<u>เหงาะ</u>	*ผล<u>เงาะ</u>*
พูดกระ<u>แหนะ</u>	*นำ<u>แนะ</u>*
น้ำหยด<u>แหมะ</u>	*ไปเที่ยว<u>แมะ</u>*

นอกจากนี้ แบบเรียนภาษาไทยในอดีตที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้นั้นนิยมใช้การสอนแจกลูกสะกดคำและการผันวรรณยุกต์โดยแสดงตัวอย่างคำที่แจกลูกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจที่แจกลูกโดยประสมพยัญชนะกับสระทุกตัวไม่ว่าจะเป็นคำที่มีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ตาม วิธีการสอนเช่นนี้เป็นเหมือนการประมวลองค์ความรู้ในภาพรวมเพื่อให้ผู้เรียนเห็นระบบของสิ่งต่างๆ ในคราวเดียว เช่น รูปสระทั้ง 21 รูป เสียงสระทั้ง 32 เสียง อีกทั้งการสอนผันวรรณยุกต์ทั้งหมดในคราวเดียว ได้แก่ 5 เสียงในอักษรกลาง 3 เสียงในอักษรสูงและอักษรต่ำ ก็ทำให้เห็นภาพรวมของระบบเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 3 หมู่

ส่วนแบบเรียนดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ เนื้อหาเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์จะกระจายอยู่ตามบทเรียนต่างๆ ดังนั้น หากผู้เรียนต้องการเชื่อมโยงระบบการประสมคำ การผันเสียงวรรณยุกต์ของอักษรแต่

VACA IA JOURNAL

ละกลุ่ม อาจต้องประมวลความรู้ ทบทวนเนื้อหาและสรุปสิ่งที่เรียนมาอีกครั้งหลังจากเรียนพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์จนครบทุกเสียงแล้ว

6.2 การขาดการสำเหนียกรู้ระบบเสียง

เมื่อเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยใช้คำที่มีความหมายของดรุณศึกษากับการสอนอ่านคำแบบแจกลูกของมูลบทบรรพกิจ การเลือกตัวอย่างคำ วลี และประโยคที่มีความหมายมาประกอบการฝึกอ่านของแบบเรียนชุดดรุณศึกษานั้นอาจมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่จำนวนมากที่นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและจำคำศัพท์เหล่านั้นได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว แต่อาจมีข้อเสียคือผู้เรียนอาจจดจำคำทั้งคำในรูปแบบภาพมากกว่าจะเข้ากฎเกณฑ์การถอดรหัสทางเสียง เนื่องจากไม่ได้ฝึกอ่านเสียงที่เป็นไปได้ทั้งหมดในภาษาดังในแบบเรียนมูลบรรพกิจ ส่งผลให้ไม่มีการสำเหนียกรู้ระบบเสียง (phonological awareness) และอาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงหรือเขียนสะกดคำที่ไม่เคยพบได้

ในเรื่องการสำเหนียกรู้ระบบเสียง พุทธชาติ โปริบาล รุจิรา เส้งเนตรและอรอินทรา ภู่ประเสริฐ (2559) ได้อธิบายว่า การสำเหนียกรู้ระบบเสียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการสะกดคำ ทำให้ผู้เรียนสังเกตและจดจำวิธีการใช้ตัวอักษรแทนเสียงต่างๆ ในคำได้ หากผู้เรียนสังเกตและจดจำหน่วยเสียงในคำได้ก็จะเข้าใจวิธีการนำตัวอักษรมาใช้แทนหน่วยเสียง ช่วยให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความสอดคล้องกันระหว่างเสียงกับตัวอักษร รู้โครงสร้างคำและสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ที่สำคัญที่สุด การสำเหนียกรู้ระบบเสียงจะช่วยแสดงความเป็นไปได้ของคำในบริบทต่างๆ ถ้าผู้เรียนรู้และแยกแยะได้ว่าเสียงหนึ่งๆ แทนด้วยตัวอักษรใดได้อย่างถูกต้อง ก็จะค้นหาคำศัพท์ที่เริ่มต้นด้วยเสียงนั้นๆ ในบริบทได้อย่างถูกต้อง กล่าวได้ว่าการฝึกอ่านแบบแจกลูกดังในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจจะช่วยให้ผู้เรียนสำเหนียกรู้ระบบเสียงได้มากกว่าการฝึกอ่านจากคำศัพท์ที่มีความหมายจำนวนหนึ่งดังในแบบเรียนชุดดรุณศึกษา อย่างไรก็ตาม การฝึกอ่านแบบแจกลูกให้ครบทุกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์นั้นอาจใช้เวลามากกว่าจะเรียนครบทุกกฎ ดังจะเห็นได้ว่าแบบเรียนชุดมูลบทบรรพกิจถูกแบ่งออกไว้ถึง 6 ตอน

6.3 การขาดคำอธิบายทางไวยากรณ์

ในแบบเรียนมูลบทบรรพกิจรวมถึงแบบเรียนอ่านเขียนภาษาไทยต่างๆ เช่น จินดามณี ประถม ก กา ฯลฯ ส่วนใหญ่ไม่ได้มีเพียงตัวอย่างคำศัพท์และบทอ่านหรือบทกลอน แต่ได้แทรกคำอธิบายทางไวยากรณ์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ หรือบทสรุปที่ช่วยในการสอน เช่น แบบเรียนมูลบทบรรพกิจอธิบายว่าอักษร 3 หมู่แม้

VACANA JOURNAL

จะปรากฏในคำตายเหมือนกันแต่มีเสียงหนักเบาต่างกัน ได้แก่ อักษรสูงและอักษรกลางเมื่อปรากฏในคำตายให้อ่านเสียงต่ำลง เช่น *ขิ ขึ ขุ ขะ* และ *กิ กึ กุ กะ* ส่วนอักษรต่ำคำตายให้อ่านเสียงสูงขึ้น เช่น *คิ คึ คุ คะ* พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำเพื่อให้เห็นความแตกต่าง เช่น *จัก<u>ขุ</u>-ไฟ<u>คุ</u> เขะ<u>ขะ</u>-เจ้า<u>คะ</u> ดาบ<u>ฉะ</u>-น้ำ<u>ซะ</u>* เป็นต้น นอกจากนี้ หลังจากเรียนจบแต่ละตอนมักจะมีบทสรุปเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น เช่น หลังจากสอนแจกลูกคำในแม่กกแล้ว ก็จะสรุปว่านอกจากตัว *ก* แล้ว ยังมีพยัญชนะอื่นที่ปรากฏเป็นตัวสะกดของแม่กกได้อีก ได้แก่ *ข ฃ ค ฅ* และ *ฆ* หรือมีการให้ข้อสังเกตในบางประเด็น เช่น คำที่ไม่มี ห นำ แต่อ่านเหมือนมี ห นำนั้นส่วนมากมาจากคำแผลง เช่น *สำเร็จ* แผลงมาจาก *เสร็จ ดำรัส* แผลงมาจาก *ตรัส* เป็นต้น หรือให้ข้อสังเกตว่าคำที่สะกดด้วยสระ *ไ◌* ไม้มลาย และ *ย* เป็นคำที่มาจากภาษามคธ เช่น *อายุไขย พระภูวไนย จุธาธิปะไตย* เป็นต้น ส่วนคำที่สะกดด้วยสระ *ไ◌* เท่านั้นจึงจะเป็นคำไทย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การให้คำอธิบายทางไวยากรณ์หรือหลักภาษาศาสตร์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประเด็นต่างๆ มากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้แบบเรียนนั้นๆ เป็นคู่มือการสอนภาษาไทยที่ดีสำหรับผู้สอนอีกด้วย แต่ผู้วิจัยไม่พบคำอธิบายทางไวยากรณ์ดังกล่าวในแบบเรียนชุดดรุณศึกษา

7. บทสรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์แนวทางการแต่งแบบเรียนชุดดรุณศึกษาของ ฟ.ฮีแลร์ จะเห็นได้ว่าผู้แต่งมีแนวทางหลากหลายในการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาไทยของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปสู่ยาก การใช้คำตัวอย่างที่มีความหมายช่วยในการฝึกอ่าน การคำนึงถึงความเหมาะสมด้านระดับความยากง่ายภาษาและจำนวนคำและเนื้อหาแต่ละบท รวมถึงแนวคิดต่างๆ ในการสอนภาษาได้แก่ การทบทวนความรู้เดิม การปรับทิศทางการอ่านข้อความและการใช้การเว้นวรรคและเครื่องหมายวรรคตอนช่วยในการฝึกอ่าน การใช้กลวิธีเหล่านี้ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็ว โดยไม่ต้องศึกษากฎทั้งหมด คำศัพท์จำนวนมากที่สามารถนำไปใช้ได้จริง รวมถึงสามารถอ่านเรื่องสั้นได้ ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนและเห็นผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในเวลาอันสั้น

อย่างไรก็ตาม แบบเรียนดรุณศึกษาออกแบบมาเพื่อเน้นผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียนภาษาไทย คือ ใช้เวลาเรียนไม่นานก็สามารถนำไปใช้ได้ทันที จึงทำให้เกิดข้อจำกัดบางประการ ได้แก่ การขาดสัมพันธภาพ

VACANA JOURNAL

ระหว่างเนื้อหาและการประมวลองค์ความรู้ในภาพรวม การขาดการสำเหนียกรู้ระบบเสียง และการขาดคำอธิบายในการประสมคำ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่า หากต้องการแต่งแบบเรียนเพื่อสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิผล สามารถนำแนวทางการแต่งแบบเรียนดรุณศึกษาบางประการที่เป็นข้อดีมาประยุกต์ใช้ได้ เช่น วางโครงสร้างของหนังสืออย่างเป็นระบบจากง่ายไปสู่ยาก แบ่งบทเรียนเป็นบทสั้นๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ กำหนดจำนวนคำศัพท์ของแต่ละบทเรียน เลือกคำศัพท์ที่ใช้บ่อยและระดับความยากง่ายของภาษาให้เหมาะกับผู้เรียนชาวต่างชาติ ทบทวนความรู้เดิมที่ได้เรียนไปแล้ว ปรับทิศทางและวิธีการอ่านให้ง่ายสำหรับผู้เรียนโดยใช้การเว้นวรรคและเครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น นอกจากนี้ หากนำข้อจำกัดที่พบในแบบเรียนดรุณศึกษาไปพัฒนาให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวต่างชาติ ก็จะทำให้แบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ เช่น ใช้คำอธิบายทางไวยากรณ์หรือหลักภาษาศาสตร์ประกอบการสอนโดยอาจเปรียบเทียบกับไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ รวมถึงนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างรูปเขียนกับเสียงเพื่อให้เห็นอย่างเป็นระบบ ตัวอย่างเช่น เสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นสามารถผันได้ 5 เสียง หากเป็นอักษรกลางสามารถผันด้วยรูปวรรณยุกต์ทั้ง 4 ได้ แต่หากเป็นพยัญชนะอักษรสูงและอักษรต่ำ ต้องใช้พยัญชนะอักษรสูงและต่ำร่วมกันกับวรรณยุกต์เอกและโท หรือใช้พยัญชนะ ห นำหน้าอักษรต่ำบางตัวจึงจะสามารถผันได้ครบทั้งระบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 3 ระบบการผันวรรณยุกต์ในพยางค์คำเป็น

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
กา /kaa/	*ก่า* /kàa/	*ก้า* /kâa/	*ก๊า* /káa/	*ก๋า* /kǎa/
คา /khaa/	*ข่า* /khàa/	*ค่า/ข้า* /khâa/	*ค้า* /kháa/	*ขา* /khǎa/
มา /maa/	*หม่า* /màa/	*ม่า/หม้า* /mâa/	*ม้า* /máa/	*หมา* /mǎa/

อีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการอภิปรายคือกลวิธีอย่างหนึ่งในการฝึกอ่านที่ ฟ.ฮีแลร์ นำมาประยุกต์ใช้กับแบบเรียนชุดดรุณศึกษาที่มีความน่าสนใจและไม่พบในแบบเรียนภาษาไทยเล่มอื่นๆ คือการเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแทรกในวลี ประโยคและบทอ่าน เนื่องด้วย ฟ.ฮีแลร์ เป็นชาวต่างชาติและใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ ลักษณะการเขียนของภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษนั้นต่างจากภาษาไทยคือมีการเว้นวรรคระหว่างคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อระบุขอบเขตของประโยคหรือวลี หรือเพื่อช่วยกำกับประเภท

VACANA JOURNAL

ของข้อความ ดังนั้นท่านจึงคิดว่าการนำการเว้นวรรคและเครื่องหมายวรรคตอนมาใช้ในแบบเรียนชุดดรุณศึกษาน่าจะช่วยให้อ่านภาษาไทยง่ายขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นความซับซ้อนของการอ่านภาษาไทยในสายตาของชาวต่างชาติผู้เรียนภาษาไทย หากให้ชาวต่างชาติเริ่มฝึกอ่านวลี ประโยค หรือข้อความภาษาไทยยาวๆ โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนและเขียนอักษรติดกันทั้งประโยค อาจทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้ช้า

อนึ่ง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริและพระราชนิยมเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทยไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2460 ดังมีหลักฐานเป็นพระบรมราชาธิบายเรื่อง "วิธีใหม่สำหรับใช้สระและเขียนหนังสือไทย" ว่าในการเขียนภาษาไทย ไม่ควรเขียนถ้อยคำติดต่อกันไปหมด เพราะ *"ทำให้หนังสือไทยเราเปนหนังสือที่เรียนและเขียนอ่านให้ถูกต้องได้ยากเกินไปกว่าที่ควร หนังสือใดที่เรียนเขียนอ่านได้ยาก ย่อมจะเปนของทำให้ผู้ใช้เสียเปรียบแก่ผู้ที่มีอักษรใช้อย่างที่เรียนเขียนอ่านได้ง่ายๆ"* (บุญ อินทรัมพรรย์, 2545, น. 587)

สิ่งหนึ่งที่ ฟ.ฮีแลร์พยายามทำเสมอคือการปฏิรูปอักษรไทย ท่านเห็นว่าการเขียนคำไทยควรเขียนเป็นคำๆ อย่างภาษาฝรั่ง และควรใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างฝรั่ง ท่านให้เหตุผลว่าการเขียนติดกันทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านต้องคิดถอดคำนั้นออกในใจ ทำให้เสียเวลา ส่วนการวางตำแหน่งของสระและพยัญชนะที่ไม่คงที่หรือการซ้อนวรรณยุกต์ขึ้นไปด้านบนสองชั้นทำให้เสียเนื้อที่และเปลืองตัวพิมพ์ อีกทั้งตัวอักษรขนาดเล็กก็ยังทำให้ตัวพิมพ์หักสลายได้ง่ายขณะตีพิมพ์อยู่ (โรงเรียนอัสสัมชัญ, 2541) นอกจากนี้ ฟ.ฮีแลร์ ได้ชี้ให้เห็นความไม่สัมพันธ์กันระหว่างการเรียนการออกเสียงกับการเขียน โดยได้ยกตัวอย่างจากการออกเสียงคำที่มีสระอยู่ด้านหน้า เช่น คำว่า "*ไป*" ซึ่งเมื่อผู้เรียนเรียนการออกเสียง จะท่องว่า ป สระไอ แต่เขียนด้วยสระขึ้นต้นแล้วจึงตามด้วยพยัญชนะ ดังนั้น ท่านจึงได้เสนอการเขียนแบบใหม่เพื่อให้อ่านง่ายและสะดวกแก่การเรียน โดยเขียนสระไว้หลังพยัญชนะเสมอ ดังตัวอย่างคำประพันธ์ที่ท่านเขียนเทียบไว้ดังนี้

ภาพ 16 ตัวอย่างการเขียนภาษาไทยแบบใหม่เสนอโดย ฟ.ฮีแลร์ (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, 2512)

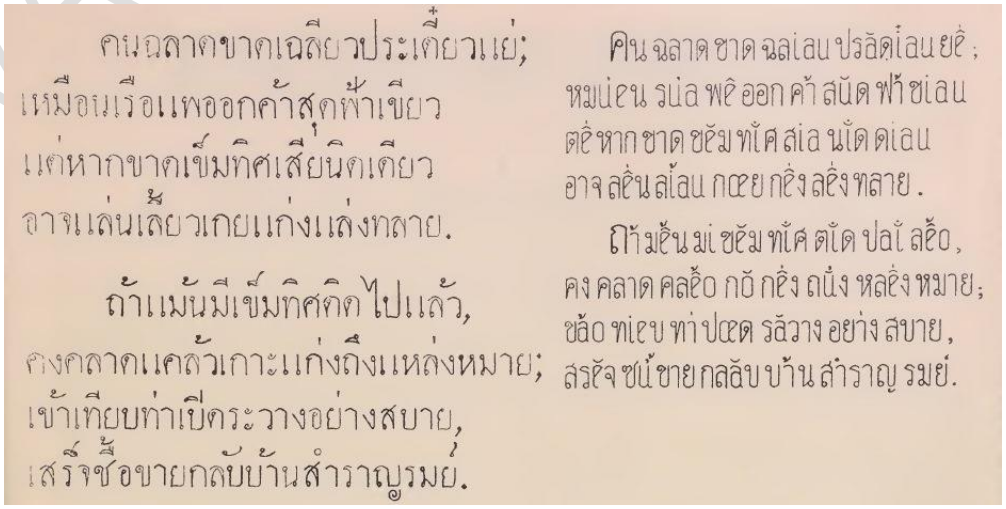

แม้ว่าความพยายามในการปฏิรูปการเขียนภาษาไทยของ ฟ.ฮีแลร์ จะไม่ประสบผลสำเร็จ แต่ก็แสดงให้เห็นว่าในมุมมองของชาวต่างชาติ การอ่านเขียนภาษาไทยมีความซับซ้อนและอาจเป็นอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้ชาวต่างชาติใช้เวลานานกว่าจะทำความเข้าใจและฝึกฝนภาษาไทยจนชำนาญ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าหากนำการเว้นวรรคและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนดังที่ ฟ.ฮีแลร์ ใช้ในแบบเรียนชุดดรุณศึกษามาประยุกต์ใช้ในการแต่งแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ก็น่าจะเป็นกลวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลวิธีการเว้นวรรคในระดับต่างๆ ซึ่งใช้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจเรื่องระบบคำและการสร้างคำ รวมถึงพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของผู้เรียนได้ เช่น หากมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบคำและการสร้างคำให้กับผู้เรียน อาจใช้การเว้นวรรคในระดับหน่วยคำเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างภายในของคำหรือคำประสม เช่น *นาย อำเภอ* หรือ *ลูก เสือ* เป็นต้น แต่หากต้องการเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำหรือเน้นพัฒนาการอ่านและเขียนรูปคำ ควรใช้วิธีเว้นวรรคในระดับหน่วยศัพท์ เช่น *นายอำเภอ ฝึก ลูกเสือ* เป็นต้น

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). **การจัดการสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ 100 ปี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. (2511). **เอกสารเรื่อง จัดการศึกษา ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว**. พระนคร: คุรุสภา.

ธวัช ปุณโณทก. (2555). **วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นันทพร บรรลือสินธุ์. (2544). **ดรุณศึกษา : ตำราเรียนภาษาไทย แต่งโดยครูฝรั่ง**. สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ – กรมศิลปากร. สืบค้นจาก https://www.finearts.go.th/literatureandhistory/view/23846-ดรุณศึกษา---ตำราเรียนภาษาไทย-แต่งโดยครูฝรั่ง

VACANA JOURNAL

นิตยา กาญจนะวรรณ. (2554) . **การสอนภาษาไทยแบบเดิม**. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา THA3102 (LI332) การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย (ANALYSIS OF THAI STRUCTURE). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (อัดสำเนา)

นิยะดา เหล่าสุนทร. (2552). **วัตนาการของแบบเรียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลายคำ.

บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. (2558). **ดรุณศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, จาก http://twp.co.th/ค้นหา-ทุกระบบ-1-ดรุณศึกษา.html

บุญ อินทรัมพรรย์. (2545). การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทย ตามพระราชนิยมในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. **วารสารราชบัณฑิตยสถาน** ปีที่ 27 ฉบับที่ 2 (เม.ย. - มิ.ย. 2545). หน้า 586 – 591.

เบ็ญจวรรณ สุนทรากูล. (2525). **วิเคราะห์แบบเรียนไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

_____. (2550). **วิวัฒนาการแบบเรียนไทย**. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปริยัติธรรมธาดา, พระยา. (2502). **โบราณศึกษาและวิธีการสอนหนังสือ**. พระนคร: โรงพิมพ์การช่างวุฒิศึกษา. (อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นางพวงเพ็ชร เอี่ยมสกุล).

พุทธชาติ โปธิบาล รุจิรา เส้งเนตร และอรอินทรา ภู่ประเสริฐ. (2559). การศึกษาการอ่านคำเทียมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสี่ภูมิภาคของไทย. **วารสารมนุษยศาสตร์** ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2559). หน้า 103 – 121.

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2564). การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน. **วิวิธวรรณสาร** ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2564). หน้า 67 – 84.

มูลบทบรรพกิจ [รูปภาพ]. (2565). วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, จาก https://th.wikipedia.org/wiki/มูลบทบรรพกิจ

วรธาร ทัดแก้ว. (2557). **ดรุณศึกษา... ตำราภาษาไทยข้ามศตวรรษ**. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, จาก https://www.posttoday.com/life/healthy/321250

VACANA JOURNAL

ศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร), พระยา. (2498). **มูลบทบรรพกิจ**. พระนคร : โรงพิมพ์ธนาคารออมสิน. (อนุสรณ์ในการฌาปนกิจหม่อมอั๋น เกษมสันต์ ณ อยุธยา).

ศิลปากร, กรม. (2513). **ประถม ก กา ประถม ก กา หัดอ่าน ปฐมมาลา อักษรนิติ แบบเรียนหนังสือไทย**. พระนคร: ศิลปาบรรณาคาร.

สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุริยะ ฉายะเจริญ. (2558). **ภาพถ่ายเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์**. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565, จาก http://jumpsuri.blogspot.com/2015/07/blog-post_9.html

สุลักษณ์ ศิวรักษ์. (2512). “ประวัติเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์” ใน **อัสสัมชัญอุโฆษสมัย ฉบับที่ระฤกวันมรณภาพครบ 1 ปีของเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์**. พระนคร: บริษัท ประชุมช่าง จำกัด, ไม่ปรากฏเลขหน้า.

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ. **สบ.2.50/616** เอฟ ฮิลแลร์ (F.Hilaire) (21 กุมภาพันธ์ 2461 – 6 ตุลาคม 2473)

เอนก นาวิกมูล. (2538). หนังสืองานพระบรมศพ ร.5 มีกี่เล่ม?. **วารสารศิลปวัฒนธรรม** ปีที่ 16 ฉบับที่ 12 (ตุลาคม พ.ศ. 2538). หน้า 194 – 202.

อัสสัมชัญ, โรงเรียน. (2540ก). **ประวัติเจษฎาจารย์ ฟ.ฮีแลร์** ใน วรรณกรรม ฟ.ฮีแลร์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ, ไม่ปรากฏเลขหน้า.

_____. (2540ข). **ดรุณศึกษา ตอน กอ ขอ** ใน วรรณกรรม ฟ.ฮีแลร์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ , หน้า 1 – 118.

_____. (2541). **อัสสัมชัญประวัติ**. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ.

โครงสร้างวากยสัมพันธ์และระดับทางอรรถศาสตร์ของนามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้าในตัวบทแฟชั่น บทความภาษาศาสตร์ประยุกต์และนวนิยาย

Syntactic Structures and Semantic Classes of Appositive Noun Phrases in Fashion Texts, English Applied Linguistics Articles, and Novels

อภินันท์ วงศ์กิตติพร[1]

Received date 12 April 2022

Revised date 20 June 2022

Published date 8 July 2022

Abstract

This study investigated syntactic structures and semantic classes of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels. While previous studies paid attention to the study of appositive noun phrases in learners of English as a Foreign Language's (EFL) writing and newspapers, this study focuses on appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels. The data of fashion texts were gathered from *The Anatomy of Fashion: Why We Dress the Way We Do* (McDonell, 2013) and *Dior; A New Look, A New Enterprise* (Palmer, 2019) due to their being best-sellers (www.amazon.com). The data of English applied linguistics articles were derived from *Journal of English for Specific Purposes* and *PASAA: A Journal of Language Teaching and Learning* as indexed in Scopus with having high levels of citation. The data of novels were collected from *The Adventures of Huckleberry Finn* (Twain, 1885) and *Alice's Adventures in Wonderland* (Carroll, 2017). They are in the same field of adventure novels. Also, they are best-selling novels and their contents are regarded as being suitable for everyone (www.amazon.com). There are 52 tokens of appositive noun phrases, referring to sentences. The analysis of syntactic structures in appositive noun phrases follows

[1]อาจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

อีเมล: abhinan.w@rsu.ac.th

VACANA JOURNAL

Radford (2016). The interpretations of semantic classes follow Biber and Gray (2013). In regard to data validation, three linguists were asked to validate the data to ensure their accuracy. The results show that the percentages of appositive noun phrases in adjuncts in fashion texts, English applied linguistics articles and the novel are 85.71 percent, 89.47 present and 100 percent, respectively. The semantic classes of appositive noun phrases in fashion texts and English applied linguistics articles are frequently used as the semantic class of exemplification to help the readers to understand texts easily. It is expected that this study will be beneficial to learners of English as a Second Language (ESL) and learners of English as a Foreign Language (EFL) in terms of applying the theory and the practical use of appositive noun phrases accurately and appropriately.

Keywords: syntactic structures, semantic classes, appositive noun phrases

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาโครงสร้างวากยสัมพันธ์และระดับทางอรรถศาสตร์ของนามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้าในตัวบทแฟชั่น บทความภาษาศาสตร์ประยุกต์และนวนิยาย งานวิจัยที่ศึกษานามวลีที่ขยายนามอยู่ข้างหน้าก่อนหน้านี้ให้ความสำคัญกับงานเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและหนังสือพิมพ์ งานวิจัยนี้จึงให้ความสำคัญกับการศึกษานามวลีที่ขยายนามอยู่ข้างหน้าในตัวบทที่แตกต่างออกไปนั่นคือตัวบทแฟชั่น บทความภาษาศาสตร์ประยุกต์และนวนิยาย ชุดข้อมูลเอกสารแฟชั่นเก็บรวบรวมมาจาก *The Anatomy of Fashion: Why We Dress the Way We Do* (McDonell, 2013) และ *Dior* (Palmer, 2019) เนื่องจากเป็นหนังสือแฟชั่นขายดี (www.amazon.com) ชุดข้อมูลบทความภาษาศาสตร์ประยุกต์เก็บรวบรวมมาจาก *Journal of English for Specific Purposes* และ *PASAA: A Journal of Language Teaching and Learning* ซึ่งเป็นบทความที่อยู่ในฐานข้อมูลสกอปัสที่มีความถี่ในการอ้างอิงสูง ชุดข้อมูลนวนิยายเก็บรวบรวมมาจาก *The Adventure of Huckleberry Finn* (Twain, 1885) และ *Alice Adventures in the Wonderland* (2017) ซึ่งเป็นนวนิยายแนวผจญภัยที่ขายดีและมีเนื้อหาเหมาะกับทุกคน (www.amazon.com) คลังข้อมูลประกอบด้วย 52 ตัวอย่างนามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้า การวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ของนามวลีที่ขยายอยู่ข้างหน้าดำเนินการตามแบบของ Radford (2016) การวิเคราะห์ระดับอรรถศาสตร์ทำตามแบบของ Biber และ Gray (2013) นักภาษาศาสตร์จำนวนสามท่านทำการตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้อง ผลการศึกษาในส่วนของวากยสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่าร้อยละ 85.71 ของตัวบทแฟชั่นร้อยละ 89.47 ในบทความภาษาศาสตร์ประยุกต์และร้อยละ 100 ของตัวบทนวนิยายใช้นามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้าเป็นคำเสริมอยู่ในส่วนปลายประโยค ระดับอรรถศาสตร์การใช้นามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้าในตัวบทแฟชั่นและบทความภาษาศาสตร์ประยุกต์นั้นพบมากในความถี่ของการให้ตัวอย่างประกอบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในตัวบทได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

VACHA JOURNAL

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในเชิงทฤษฎีและการใช้นามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้าอย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสำคัญ: โครงสร้างวากยสัมพันธ์ ระดับทางอรรถศาสตร์ นามวลีที่ขยายนามที่อยู่ข้างหน้า

Introduction

To know a language is to know the grammar of a language (Radford, 2016). Knowing the grammar of language could help users build their *grammatical competence*, or capability to use language accurately and fluently (Radford, 2016). One grammatical feature that English language learners have difficulty with is appositive noun phrases. According to Penas (1994), the study of appositive noun phrases is not a new issue; however, a large number of students are encountering problems in using appositive noun phrases. Because of this problem, Lan, Lucas and Sun (2019) collected argumentative essays written by EFL learners to study their use of appositive noun phrases. They found that learners whose English proficiency is lower have a bigger problem of applying this grammatical feature. In addition, Jalilifar, Parviz and Don (2019) compared the use of appositive noun phrases between graduate students and expert writers in the field of English applied linguistics. The results show that the use of appositive noun phrases between expert writers and graduate students are 28.45 percent and 2.42 percent, respectively. Along the same lines, Jitpraneechai (2019) compared the use of appositive noun phrases between Thai EFL learners and English native speakers. The results show that Thai EFL learners produced appositive noun phrases three time less than English native speakers. Accordingly, this study helps encourage EFL and ESL learners to use appositive noun phrases correctly and suitably when applying them to different genres of writing.

Most previous studies selected EFL learners' writing to observe appositive noun phrases. Although these selections of text are considered useful, this study contributed to the view of fashion texts, English applied linguistics articles and novels, to examine both form and meaning of appositive noun phrases at the same time. Most previous studies paying attention to the study of language in fashion texts have focused on the field of vocabulary study (Camiciottoli, 2020). The current study is a pioneer to study grammar in fashion texts, explaining characteristics and features of fashion in different epochs covering styles, materials in use and tailoring. Furthermore, while the forms of appositive noun phrase are generally available in grammar books, their semantic interpretations are inadequately explained. In addition, since appositive noun phrases are basically used to modify technical terms, based upon previous studies, they tend to use their own specific

VACANA JOURNAL

vocabulary (Camiciottoli, 2020). Thus, it is assumed that it could be a good example to use fashion texts to study appositive noun phrases. Concerning the data of English applied linguistics, the investigation of appositive noun phrases in this study could be used as examples for EFL and ESL learners to explain how to apply this structure when writing their academic research papers in this field. In regard to novels, they are reading materials for everyone. They are available in every house. Not only are novels used for entertainment, but they can also be used as an effective source to learn English as outside reading materials. Using different data to compare the use of appositive noun phrases in this way allows ESL/ESL learners and English teachers to select which authentic texts are suitable for them to study appositive noun phrases in English. This is because not everyone knows how to use international corpora, such as British National Corpus (BNC) and Corpus of Contemporary American English (COCA) to study language.

To compare appositive noun phrases in different text varieties, it is believed that form, meaning and use should be studied at the same time. Different forms of grammar are likely to be used differently in different text varieties. To study appositive noun phrases in different text varieties allows us to study the actual use of appositive noun phrases with different frequencies. Learners can select the most appropriate texts with the high frequency of appositive noun phrases to study on their own, with less dependence on their English teachers. With this interest, the research objectives and research questions in this study are given as follows:

Objectives of the Study

To investigate syntactic structures of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels

To investigate semantic classes of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels

Research Questions

What are the syntactic structures of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels?

What are the semantic classes of appositive noun phrases in fashion texts and English applied linguistics articles and novels?

VACANA JOURNAL

Literature Review

Definition and Syntactic Structures of Appositive Noun Phrases

The structure *Appositive noun phrase*, *post modifier*, (Okanlawon & Akande, 2011), refers to a syntactic structure used as a pair of DPs, *determiner phrases* (Holmstedt, 2019; Mpotsiah & Martha, 2019). Mutiara (2019) further explained that *appositive noun phrase*s are modifiers to express additional information. For example, it is a DP followed by a comma and another DP, such as *a carnivorous animal, a dog* (Philips & Riloff, 2002). With this syntactic structure, appositive noun phrases are used in various syntactic functions, as in (1).

(1)

(a) Covid 19, *a viral disease*, is hazardous to human beings' lungs.

(b) Omicron is Covid 19, *a viral disease.*

(c) Tourists bought the newest Covid 19 strain, *Omicron*, to Thailand.

(d) The new Covid 19 strain started arriving here, *Paris*.

In (1a), *a viral disease* is syntactically interpreted as the modification of subject. *A viral disease* in (1b) functions as the modification of subjective complement, or additional information regarding the subject. In (1c), *Omicron* syntactically functions as the modification of the direct object. In (1d), the appositive noun phrase *Paris* is syntactically interpreted as the modification of an adjunct, which is additional information to give more detail or further information (Radford, 2016).

Interpretations of Semantic Classes of Appositive Noun Phrases

Appositive noun phrases are semantically used as hypernym. For example, a *dog* and *a carnivorous animal* are semantically hypernyms. Penas (1994) presents different semantic classes to analyze appositive noun phrases. Different semantic classes of appositive noun phases include *appellation*, *identification* and *paraphrase*, interchangeably known as *reformulation*.

Another semantic class of appositive noun phrases is called *inclusion* where its examples and explanation are given below.

(2) My younger sister likes pets, particularly dogs.

The common noun *dogs* are included in the category of pets. *Paraphrase* as shown in (2) is sometimes known as *reformulation* as in (3).

(3) The unit of language sound, *phoneme*, is put inside slants.

In (3), the technical term *phoneme* is used as the reformulation of *the unit of linguistic sound*. There are many expressions used under this category, such as *in simpler terms, in scientific terminology* and *in more technical terms*.

Pragmatically, appositive noun phrases are used to provide new information, as in (4).

(4) The new neighbor, *Mr. Jackson,* will move into our town next week.

In (4), *Mr. Jackson* is interpreted as the new information pragmatically. In addition to pragmatic discourse of given and new information, the use of appositive noun phrases is to fulfill end-weight principle, referring to providing longer and heavier information at the end of sentences.

(5) Among them was Jack Soames, *an old Estonian who was thirty-two when he arrived in 1920.*

(Penas, 1994, p. 90)

An old Estonian who was thirty-two when he arrived in 1920 is an appositive noun phase that is placed at the end due to its length.

Appositive Noun Phrases and Text Varieties

Text variety refers to different genres of text, such as fashion texts, English applied linguistics articles and novels. With different varieties of texts, it is believed that different genres are likely to use grammar differently. Biber (2003) used British newspapers to study appositive noun phrases and found that appositive noun phrases are commonly used with proper nouns to interpret as appellation, such as (6).

(6) Oliver Gillie, *deputy editor of The Independent Magazine and formally medical editor of the newspapers,* […]

(Biber, 2003, p. 178)

In (6), the appositive noun phrase is *deputy editor of The Independent Magazine and formally medical editor of the newspapers […]* and it is used to introduce the position of the head noun. In addition, Biber (2003) also used academic prose to study different functions of appositive noun phrases. The results show that they are commonly used as acronyms as in IAS (Institute of Advanced Studies).

Furthermore, Biber and Gray (2013) selected academic science writing to examine appositive noun phrases and they found that a semi-colon is used as a symbol to indicate appositive clauses, as in (7).

VACANA JOURNAL

(7) Timing of peak growth coincides with the observed peak growth of our wild parr*; a period when their growth effectiveness (assimilation minus BMR)* was high and the period when their natural food was particularly abundant.

(Biber & Gray, 2013, p. 119)

Example (7) presents appositive noun phrases as extra information used after a semi colon. There are two appositive clauses in this sentence. While the first one is after the semi-colon, the second one is inside the brackets.

Ansarifar, Shahriari and Pishghada (2018) collected data from Persian Ph.D. students and expert writers, referring to international journal reviewers in the field of English applied linguistics to study appositive noun phrases. The results indicated that expert writers are likely to use appositive noun phrases more frequently than Ph.D. students, such as (8).

(8) Grammar-specific language impairment (G-SLI), recognized as a core deficiency in inflectional morpho-syntax, is a sub-group of specific language impairment (SLI).

(Ansarifar, Shahriari & Pishghada, 2018, p. 69)

The use of appositive noun phases in the abstract of English applied linguistics texts often appear as acronyms.

Ushie and Aboh (2013) used English novels to study appositive noun phrases in English. They found that the pattern of noun phrase+noun phrase as in *Abiye, the traditional midwife*, occur frequently in novels at 85.60 percent. Semantically, 46 percent are used for appellation and identification, as in (9).

(9)

(a) Ala, *the earth goddess* […]

(b) That I, *Toundi*, is afraid of failure.

(Ushie & Aboh, 2013, p. 280)

In (9a), *the earth goddess* represents the title of the proper noun *Ala.* In (9b), the appositive noun phrase *Toundi* is semantically classified as *identification*, referring to the pronoun *I.*

Concerning previous studies in fashion texts, Barthes (2013) indicated that fashion has language of their own use. Not only is the study of fashion related to history, it is also relevant to psychology. Camiciottoli (2020) studied hyphenated phrasal expressions in fashion texts with a total 123,180 words. The results show that there are specific words that are used in fashion texts, as in (10).

VACANA JOURNAL

(10)

(a) Kloss dressed in her *model-off-duty* uniform of a Marc Jacobs trench, Rag & Bone jeans, and flat suede Jimmy Choo boots.

(b) Before a heady month of fashion *globe-trotting*, Elisabeth TNT 4 indulges in a spa-and-fitness weekend to recharge and refresh.

(Camiciottoli, 2020, p. 147)

In fashion texts, about 80 percent of expressions are presented via the syntactic category of adjectives as in *it's not black-and-white.* The hyphenated phrasal expression frequently occurs with the coordinate conjunction *and*, such as *gold-and-crystal*, and *rose-and-peony* (Camiciottoli, 2020).

Gestalt Psychology of Specificity

The current study involves the principle of Gestalt Psychology of Specificity concerning the way people construe the scenes and express them through language use (Radden & Dirven 2007). Since it is believed that the terms *language* and *communication* are not synonymous concepts, the way we use grammar is shaped by our experience, education, age and gender. For example, Thailand is a humid country where we never experience snow. The vocabulary to express snow is, therefore, limited. On the other hand, people in European countries created different words to express different kinds of snow. For example, Poland has at least three words for snow, such as *snieg*, *chlapa* and *kaska*. These words are specifically formed by Polish people's experience. Accordingly, language can be expressed as specifically as we want, based upon the users' experience (Dirven & Verspoor 2004). Since grammar is not arbitrary, the concept of *specificity* in Gestalt psychology helps explain our language use. For example, the concept of *meal* can be expressed specifically into *breakfast*, *lunch*, and *brunch*. Instead of using the word *dog*, we can specifically indicate that it is *a Labrador*. Specificity, therefore, can be presented in terms of reformulation and exemplification (Dirven & Verspoor 2004). The information in this section leads to the method of this study.

Method

Data Collection

This study contributes to the field by using fashion texts, English applied linguistics articles and novels to study appositive noun phrases. We applied the same criteria in choosing the texts from the three datasets. The criteria of selecting texts are that they are best-sellers or gain

VACANA JOURNAL

popularity among readers. Regarding fashion texts, one of them is *The Anatomy of Fashion: Why We Dress the Way We Do* (McDowell, 2013) and the other is *Dior; A New Look, A New Enterprise* (Palmer, 2019). They are best-selling fashion texts. (www.amazon.com). In order to gain validity and reliability of data collection in the field of English applied linguistics, 10 articles were randomly selected from 2 international journals as indexed in the databases of Scopus. This includes 5 articles from *Journal of English for Specific Purposes* and 5 articles from *Passa: Journal of Language Teaching and Learning*. These two journals were selected as their citation percentage has been increasing over the last several years (www.scimagojr.com). This could reflect the popularity and reliability of these research articles. Since novels are material that everyone can enjoy reading and they are available in every house, this study also used two novels to investigate appositive noun phrases. The selected novels are *The Adventures of Huckleberry Finn* (Twain, 1885) and *Alice's Adventures in the* Wonderland (2017). Both of them are in the genre of adventure. They are best-selling novels and their contents are suitable for everyone to read (amazon.com). Although the Adventures of Huckleberry was originally written in 1885, the version of the novel that was used in this study was written in Present-Day English. Both of them are regarded as world literary classic reading materials that are appropriately used as outside reading materials for all English language learners. The data collection was gathered for the whole sentence to be analyzed whereby one sentence with the occurrence of appositive noun phrase is counted as one token.

For the data of English applied linguistics articles, the dataset of *Journal of English for Specific Purposes* and *Journal of PASSA: A Journal of Language Teaching and Learning* were randomly collected as per the sources below.

Table 1 ***Journal of English for Specific Purposes***

Authors & Years	Articles
Mortenson (2022)	Integrating social justice-oriented content into English for Academic Purposes (EAP) instruction: A case study
Fritz, Dormer, Sumi, & Kudo (2022)	The acquisition of formulaic sequences in EFL email writing
Dixon (2022)	Proscribed informality features in published research: A corpus analysis
Wingrove (2022)	Academic lexical coverage in TED talks and academic lectures
Herriman (2022)	Metadiscourse in English instruction manuals

Table 2 *PASSA*: *A Journal of Language Teaching and Learning*

Authors and Years	Articles
Saldiraner & Cinkara (2021)	Using Songs in Teaching Pronunciation to Young EFL Learners
Joyce, Dietze, Dietze, & McMilan (2021)	Factors related to the desire for L1 support in the EFL classroom
Kassaye (2021)	The role of conversation analysis-informed instruction to enhance EFL learners' conversational skills: repair strategies in focus: Bahir Dar University, Ethiopia
Charnchairerk (2021)	Predictive validity of the CU-TEP as an indicator of students' academic achievement in English
Jocuns (2021)	Dialogic teaching as a way to promote students' English language use in EFL classroom.

Data Analysis

The data analysis in this study is divided into two sections. The first one is the analysis of syntactic structures of appositive noun phases. The second one is the interpretation of semantic classes of appositive noun phrases.

The classification syntactic categories of appositive noun phrases in this study follow Radford (2016) as explained in Table 3.

Table 3 Appositive Noun Phrases in Different Syntactic Positions

(11)

Position of Appositive Noun Clauses	Examples
Modification of the subject	(a) Covid 19, *a viral disease*, is hazardous to human beings' lungs.
Modification of subjective complement	(b) Omicron is Covid 19, *a viral disease*.
Modification of the object	(c) Tourists bought the newest Covid 19 strain, *Omicron*, to Thailand.
Modification of adjuncts	d) The new Covid 19 strain started arriving here, *Paris*.

There are various positions where appositive noun phrases can occur syntactically. In (11a), the appositive noun phrase occurs as the modification of subject, as in *a viral disease*. The appositive noun phrase as presented in (11b) is used in the modification of subjective complement where, additional information regarding the subject is given. In (11c) the appositive noun phrase, *Omicron*, occurs as the modification of the object. In (11d), the appositive noun phase is the modification of place which occurs in the position of adjunct. In addition to the analysis of syntactic position of appositive noun phrases, the interpretations of semantic classes of appositive noun phrases in this study follow Biber and Gray (2013) as in Table 4.

Table 4 Semantic Classes of Appositive Noun Phrase

(12)

Semantic Classes	Examples
Appellation	(a) The man, ***Christian Dior***, was a most, well-educated and sophisticated mid-twentieth-century man with nineteenth-century standard of etiquette and taste.
Exemplification	(b) The collection of 44H line designs included 10 Dior fur and many with South American names, ***such as Perou, Equaterm, Panama and Bogota***.
Paraphrase (Reformulation)	(c) He addressed the problem of twisting and bagging by redesigning the ankle reinforcement, making it functional and elegant by tapering it in a patent called “La Pointe”, ***a heel that not only prevented the seam from twisting, but also narrowed the ankle elegantly and elongated the leg.***

The definitions of appositive noun phrases as used in fashion texts are given below. In (12a), *Appellation* as in *Christian Dior* refers to the specific name of a person. In (12b), *exemplification* refers to the use of the appositive noun phase to provide more specific examples. In (12c), *paraphrase, interchangeably known as reformulation,* refers to the use of other words to explain people, objects, or things for clearer understanding.

VACANA JOURNAL

Data Validation

After the data analysis, the process of data validation is to ask three linguists to validate the data analysis based upon the process in Table 5 below.

Table 5 Data Validation

(13)

Semantic Classes	Examples	1		2		3	
		A	D	A	D	A	D
Appellation	(a) The man, *Christian Dior*, was a most, well-educated and sophisticated mid-twentieth-century man with nineteenth-century standard of etiquette and taste.	✓		✓		✓	
Exemplification	(b) The collection of 44H line designs included 10 Dior fur and many with South American names, *such as Perou, Equaterm, Panama and Bogota*.	✓		✓		✓	
Paraphrase (Reformulation)	(c) He addressed the problem of twisting and bagging by redesigning the ankle reinforcement, making it functional and elegant by tapering it in a patent called “La Pointe”, *a heel that not only prevented the seam from twisting, but also narrowed the ankle elegantly and elongated the leg.*	✓		✓		✓	

VACANA JOURNAL

According to Table 5, there are three English instructors that were asked to check the accuracy and the reliability of the semantic classes in fashion texts. Each English instructor was asked to place a tick in either column A, referring to agreement or column D, referring to disagreement with the data analysis. If two or three experts placed a tick in the column A, this meant that the data gained validity. However, if two or three raters placed a tick in column D, the data were re-analyzed. To start with, the researcher consulted the different linguists for their opinions and re-analyzed according to their suggestion or reasons provided. With this method, the findings and discussion of this study will be given below.

The Findings and Discussion

Frequency and Syntactic Structures of Appositive Noun Phrases in Text Varieties

This section presents the findings and discussion of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and selected novels. There are 52 tokens, referring to sentences used as appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and the selected novels where their frequencies and percentages are given in Table 6. In regard to frequency, the whole sentence with the occurrence of appositive noun phase was counted as one token.

Table 6 Frequency and Percentage of Appositive Noun Phrases in Syntactic Functions

Syntactic Functions	Examples	Frequency Percentage (%)		
		Fashion Texts	English Applied Linguistics Articles	Novels
Modification of Subject	Edward, *the prince of Wales,* has a Jerusalem cross tattooed on his arm during a visit to the Holy land in 1862.	3 (14.29)	2 (10.53)	0 (0)
Modification of adjunct	The collection of 44*H* line designs included 10 Dior fur and many with South American names, *such as*	18 (85.71)	17 (89.47)	12 (100)

VACANA JOURNAL

	Perou, Equaterm, Panama and Bogota.			
	Total	21 (100)	19 (100)	12 (100)

Table 6 presents the frequency and percentage of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and the selected novels. Although the data found in the selected novel is limited, the result is systemic and predictable that appositive noun phrases always occur as adjuncts. Likewise, appositive noun phrases are highly used in the syntactic structures of adjuncts in fashion texts and applied linguistics articles at 85.71 percent and 89.47 percent, respectively. In contrast, only 14.29 percent occur as the subject in fashion texts, and only 10.53 percent occur at the subject position in English applied linguistics articles.

The higher frequency of appositive noun phrases as adjuncts is due to the reason of *end-weight principle*, where modification of longer and heavier information is placed at the end (Smolka, 2011), as in (14).

(14) Fashion Texts

(a) Dior even sold one entire collection to the milliner Claude Saint-Cry, and fashion designs to the leading couturiers*, including Alix Barton, Balenciaga, Jean Desses, Nicole Groult, Heim, Jenny, Patou, Schiaparelli, Madeleine de Rauch, Nina Ricci, Rochas and Worth.*

(b) Haute couture designs were disseminated though sketches, photographs, patterns, toiles and original models, all of which posed potential leaks, Reports of spies were constant, and the methods they used were clever, complex and devious, *including miniature cameras hidden in shoes or handbags.*

(c) Jacques Rouet explained that the company had three markets: *direct merchandizing, like Christian Dior-New York*.

(d) Christian Dior and Pierre Balmain were working as modelistes for *Lucien Lelong*, *a house found at the end of the First World War.*

(e) He addressed the problem of twisting and bagging by redesigning the ankle reinforcement, making it functional and elegant by tapering it in a patent called “La Pointe”, *a heel that not only prevented the seam from twisting, but also narrowed the ankle elegantly and elongated the leg.*

(15) Applied Linguistics Articles

VACANA JOURNAL

(a) The TTC is subdividable by 427 content tags, which act as a guide to the content on the TED website. This includes academic and non-academic tags*, such as philosophy, environment, biology, activism, and psychology*.

(b) Frame markers can be divided into four subcategories*: discourse-labels, which specify a discursive stage in the text; announcers, which state discursive purposes; sequencers, which signal the ordering of stages in the text structure; and topicalizers, which signal a shift to another topic.*

(c) Three adverbs predominate: *only (114 instances), never (58 instances), and always (51 instances).*

Novels

(16) You couldn't understand a word they said-*not a single word*.

The appositive noun phrases are mostly used in the syntactic position of adjunct as the writer provides more details and more examples for the readers to get enough information. The adjuncts as appositive noun clauses could be examples as in (14a)-(14c) and more explanation of a term or certain vocabulary in the field of fashion as in (14d)-(14e). This seems to be a common practice to put longer details at the end in the English language. If the readers are interested in more information, they could read further themselves. In addition, the end-weight principle is also applied with the dataset of applied linguistics texts where the longer information provides more examples.

Frequency and Semantic Classes of Appositive Noun Phrases in Text Varieties

While the productive use of appositive noun phrases as adjunct complies with the strategies of End-weight principle, there are several semantic interpretations as used in fashion texts, English applied linguistics articles and the selected novels, as illustrated in Table 7.

Table 7 Frequency and Percentage of Semantic Classes of Appositive Noun Phrases

Semantic Classes	Examples	Frequency Percentage (%)		
		Fashion Text	English Applied Linguistics articles	Novel
Appellation	The man, *Christian Dior*, was a most, well-educated and	2 (9.52)	1 (5.26)	3 (25)

VACANA JOURNAL

	sophisticated mid-twentieth-century man with nineteenth-century standard of etiquette and taste. Next came an angry voice-*the rabbit's- Pat.*			
Exemplification	Dior even sold one entire collection to the milliner Claude Saint-Cry, and fashion designs to the leading couturiers*, including Alix Barton, Balenciaga, Jean Desses, Nicole Groult, Heim, Jenny, Patou, Schiaparelli, Madeleine de Rauch, Nina Ricci, Rochas and Worth.*	10 (47.62)	13 (68.42)	(0) (0)
Paraphrase	Christian Dior and Pierre Balmain were working as modelistes for *Lucien Lelong*, *a house found at the end of the First World War.*	9 (42.85)	5 (26.31)	9 (75)
	Total	52		

Table 7 presents the frequency and percentage of a variety of semantic classes of appositive noun phrases as used in fashion texts, English applied linguistic articles and novels. The most common semantic class in fashion texts is the class of exemplification at 47.62 percent, followed by paraphrase at 42.85 percent and appellation at 9.52 percent. In English applied linguistics articles, the most common semantic class is also the class of exemplification at 68.42 percent, followed by paraphrase at 26.31 percent and appellation at 5.26 percent. However, the use of appositive noun phrases in the selected novels was mostly found in the semantic class of paraphrase at 75 percent.

VACANA JOURNAL

Despite having the lowest frequency, the occurrence of appositive noun phrases as appellation in this study follow the same lines as Biber (2003) where the use of appositive noun phrases as appellation also occurs in academic prose.

Unlike other texts, appositive noun phases in fashion texts occur frequently in exemplification and paraphrase. This could be supported by the previous study in the field of fashion in that fashion seems to have genre specific vocabulary (Camiciottoli, 2020). To facilitate readers out of their field, giving more examples and using the teaching of paraphrasing would help a lot.

In addition to the use of acronym as appositive noun phrases (Biber, 2003), in English applied linguistics articles, appositive noun phrases semantically occur frequently with exemplification as in (17).

(17)

(a) The TTC is subdividable by 427 content tags, which act as a guide to the content on the TED website. This includes *academic and non-academic tags*, *such as philosophy, environment, biology, activism, and psychology.*

(b) Further studies could be designed to investigate the effect of teaching with songs on certain sub-skills of pronunciation, *such as stress, voicing, aspiration, linking, intonation, clusters, and some problematic individual sounds for learners.*

(Saldıraner & Cinkara, 2021, p. 137)

The exemplification as shown in (18) allows the readers to more easily understand the technical terms located in front of the appositive noun phrase as provided by the writer.

In the data of English applied linguistics articles and novels, several tokens were found in the semantic class of paraphrase, such as (18).

(18)

(a) All freshmen are required to take CU-TEP, *an in-house general proficiency test of English,* to measure students' English levels in their first and third years of study at Chulalongkorn University.

(Charnchairerk, 2021, p. 31)

(b) You couldn't understand a word they said-*not a single word.*

(c) Next came the guests, *mostly Kings and Queens*, and among them Alice recognized the White Rabbit. (Paraphrase, Adjunct)

(Carroll, 2017, p. 50)

VACANA JOURNAL

In (18a), *an in-house general proficiency test of English* is a paraphrase version of CU-TEP. *Not a single word* is the paraphrase of *you could not understand a word*. The finding in this study is different from Ushie and Aboh's study (2013) about novels where the semantic class appears mostly to be identification. This could be because the data of novel in their study is about Gods. However, this study allows us to see that novel is not considered a good source to learn appositive noun phrases, since appositive noun phrases in this text variety are rarely found.

Pedagogical Implications

As mentioned above, the current study is useful for those learners of English as a Second Language (ESL) and learners of English as a Foreign Language (EFL). As English language learners commonly mention that learning grammar inside the classroom is boring because teachers often take the form of grammar to teach them without context, this makes it become difficult for them to use practically. Moreover, some learners claim that it is boring to learn grammar explicitly from grammar books or grammar texts that were written by English language teachers. Accordingly, this issue could be reduced by encouraging students to learn grammar implicitly via the texts of their own interest. By learning about appositive noun phrases in fashion texts, English language learners could learn form, meaning and use at the same time. In this way of learning, implicit learning of grammar could be applied.

Conclusion

This study investigated the syntactic structure and semantic classes of appositive noun phrases via answering the following research question.

1. What are the syntactic structures of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels?
2. What are the semantic classes of appositive noun phrases in fashion texts, English applied linguistics articles and novels?

As mentioned earlier, it is important for English language learners to learn form, meaning and use at the same time, since different text varieties have their own preference of grammatical use. In fashion texts and English applied linguistics articles, the use of appositive noun phases occurs frequently in the position of adjunct where additional information is added. It seems that this position allows the writer to put longer information at the end to promote the readers' understanding of the text. Semantically, since the texts of fashion and English applied linguistics articles are made

VACANA JOURNAL

up of their own terms or specific words known in the field, modification via paraphrasing and exemplifying would help general people to understand contents better and more easily. For example, one of the authors modified the acronym CU-TEP as CU-TEP, *an in-house general proficiency test of English.* This help people, especially those who do not live in Thailand, understand this word easier as an English national test in Thailand.

Moreover, this study allows English language learners to learn form, meaning and use at the same time. For example, the use of appositive noun phrases as exemplification should be syntactically filled in the position of adjunct, at the end of the sentence.

The result of appositive noun phrases in this study is limited to only fashion texts, English applied linguistic articles and the selected novels. Generalizing the results of this study to other text varieties may not be applicable to the optimal level. For future research, it is recommended that selecting other sources of text variety, such as nursing texts and magazines would contribute something new to the field.

References

Ansarifar, A., Shahriari, H., & Pishghada, R. (2018). Phrasal complexity in academic writing: A comparison of abstract written by graduate students and expert writer in applied linguistics. *Journal of English for Academic Purposed*, *31*, 58-71.

Barthes, R. (2013). *The language of fashion*. A&C Black.

Biber, D. (2003). Compressed noun-phrase structures in newspaper discourse. Jean Aitchison & Diana, M. Lewis (eds.). In *New Media Language* (pp. 169-181). London: Routledge.

Biber, D., & Gray, B. (2013). Nominalizing the verb phrase in academic science writing. Bas Aarts, Joanne Close, Geoffrey Leech, & Sean Wallies. In *The verb phrase in English: Investigating language change with corpora* (pp. 99-132). Cambridge: Cambridge University Press.

Camiciottoli, B. C. (2020). Hyphenated phrasal expressions in fashion journalism: A diachronic corpus-assisted study of Vogue magazine. *Lingue Culture Mediazioni-Languages Cultures Mediation, 7*(2), 137-157.

Carroll, L. (2017). *Alice's adventures in wonderland*. UK: Penguin Books.

Charnchairerk, C. (2021). Predictive validity of the CU-TEP as an indicator of students' academic achievement in English. *Passa*, *62*(2), 29-60.

Dirven, R., & Verspoor, M. (2004). *Cognitive exploration of language and linguistics*. Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamin Publishing.

Dixon, T. (2022). Proscribed informality features in published research: A corpus analysis. *Journal of English for Specific Purposes*, *65*, 63-78.

Fritz, E., Dormer R., Sumi, S., & Kudo, T. (2022). The acquisition of formulaic sequences in EFL email writing. *Journal of English for Specific Purposes*, *65*, 15-29.

Herriman, J. (2022). Metadiscourse in English instruction manuals. *Journal of English for Specific Purposes*, *65*, 120-132.

Holmstedt, R. D. (2019). Hebrew poetry and the appositive style: Parallelism, requiescat in Pace, *Vetus Testamentum*, *69*, 617-648.

Jallifar, A., Parviz, M., & Don, A. (2019). Exploring phrasal complexity features in graduate Students' data commentaries and research articles. *Journal of English Language Teaching and Learning*, *24*(11), 118-152.

Jitpraneechai, S. (2019). Noun phrase complexity in academic writing: A comparison of argumentative English essays written by Thai and native English university students. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network Journal, 12*(1), 71-88.

Jocuns, K. F. (2021). Dialogic teaching as a way to promote students' English language use in EFL classroom. *PASAA, 62*(2), 92-118.

Joyce, P., Dietze, H. V., Dietze, A. V., & McMilan, B. (2021). Factors related to the desire for L1 support in the EFL classroom. *PASSA*, *62*(2). 142-172.

Kassaye, L. (2021). The role of conversation analysis-informed instruction to enhance EFL learners' conversational skills: repair strategies in focus: Bahir Dar University, Ethiopia. *Passa*, *62*(2), 92-118.

Lan, G., Lucus, K., & Sun, Y. (2019). Does L2 Writing proficiency influence noun phrase complexity? A case analysis of argumentative essays written by Chinese students in a first-year composition course. *System*, *85*, 1-13.

McDowell, C. (2013). *The anatomy of fashion: why we dress the way we do*. New York: Phaidon Press.

Mortenson, L. (2022). Integrating social justice-oriented content into English for Academic Purposes (EAP) instructions: A case study. *Journal of English for Specific Purposes*, *65*, 1-14.

Mpotsiah, M., & Martha, O. (2019). The structure of noun phrase in English. J*ournal of Language and Linguistics*, *5*, 230-242.

VACHA JOURNAL

Mutiara, R. (2019). Modification of English complex noun phrases: A case study of native and non-native writers. *English Studies on Translation, Culture, Literature, and Linguistics*, *2*(1), 17-29.

Okanlawon, B., & Akande, A. (2011). Appositive noun phrases, conflict and power shift in OLA Rotimi's Ovonramven Nogbaisi*. Journal of the American Society of Geolinguistic*s, *37*, 29-41.

Palmer, A. (2019). *Dior; A New Look, A New Enterprise. London:* Victoria & Albert Museum.

Penas, M. D. G. (1994). Apposition in English: A linguistic study based on Literary Corpus. *Revista Alicantina de Estudios Inglese*, *7*, 83-95.

Philips, W., & Riloff, E. (2002). Exploiting strong syntactic heuristics and co-training to learn Semantic lexicons. *Proceeding of the Conference on Empirical Method in Natural Language Processing (EMNLP),* 125-132.

Radden, G., & Dirven, R. 2007. *Cognitive English Grammar*. Amsterdam Philadelphia: John Benjamin Publishing.

Radford, A. (2016). An *introduction to English Sentence Structure*. Cambridge: Cambridge University Press.

Saldiraner, G. & Cinkara, M. (2021). Using Songs in Teaching Pronunciation to Young EFL learners, *PASSA*. *62(2)*, 119-141.

Smolka, V. (2011). The end-weight and end-focus principles in rhematic subjects. *Theories and Practices*, *7*, 79.

Twain, M. (1885). *The Adventures of Huckleberry Finn*. China: Thomas Nelson.

Ushie, J. A., & Aboh, R. (2013). Appositive relation and strategic discourse function in selected Nigerian novels, *Language in India*, *13*(7), 269.

Wingrove, P. (2022). Academic lexical coverage in TED talks and academic lectures, *Journal of English for Academic Purposes, 65*, 79-94.

กลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์[1]

Linguistic Devices and Representations Of Khana Kao Na (Progressive Movement) On Thairath Online Website

วาภัช ตันติเวชวุฒิกุล[2]

ดิเรก หงษ์ทอง[3]

ธันวพร เสรีชัยกุล[4]

Received date 8 April 2022

Revised date 16 June 2022

Published date 17 August 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ โดยคัดเลือกข้อมูลจากข่าวและบทความที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2563 ถึง 21 มีนาคม พ.ศ. 2564 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 145 ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ใช้กลวิธีทางภาษา 11 กลวิธีในการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้า กลวิธีดังกล่าวนำเสนอภาพตัวแทนด้านบวกและด้านลบของคณะก้าวหน้าทั้งสิ้น 13 ภาพตัวแทน ภาพตัวแทนเหล่านี้เกิดจากอิทธิพลของสังคมวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้แก่ นโยบายทางการเมืองของคณะก้าวหน้า จุดยืนทางการเมืองของสื่อ และความเชื่อที่มีอยู่ในสังคมไทย

คำสำคัญ: กลวิธีทางภาษา, ภาพตัวแทน, คณะก้าวหน้า, กลุ่มการเมือง, ไทยรัฐออนไลน์

---

[1] บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง “กลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ของไทย”

[2] นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ E-mail: vapach.ta@ku.th

[3] อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน E-mail: direk.h@ku.th

[4] อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน E-mail: thanwaporn.n@ku.th

Abstract

This article aimed at studying linguistic devices and the representations of Khana Kao Na (Progressive Movement) from news and article published on Thairath online website from March 21st, 2020 to March 21st, 2021. 145 texts were collected and analyzed. The study revealed that 11 linguistic devices were used to construct 13 both positive and negative representations of Khana Kao Na. These representations were formed under the influences of social and cultural contexts: Khana Kao Na's political policy, Thairath online website's political standpoint, and some belief in Thai society.

Keywords: Linguistic Device, Representation, Khana Kao Na (Progressive Movement), Political Group, Thairath Online

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2562 ได้เกิดเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองในประเทศไทย คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกหลังเหตุการณ์รัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ซึ่งนำโดย พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคอนาคตใหม่ซึ่งเป็นพรรคที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2561 ได้คะแนนเสียงจากประชาชน 6,265,950 เสียง และได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 81 ที่นั่ง (บีบีซี ไทย, 2562) ต่อมาในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งยุบพรรคอนาคตใหม่จากกรณีที่นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ให้พรรคกู้ยืมเงินจำนวน 191.2 ล้านบาท (ไทยรัฐออนไลน์, 2563) พร้อมทั้งมีคำสั่งตัดสิทธิทางการเมืองของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นเวลา 10 ปี ภายในระยะเวลา 1 เดือนหลังจากนั้น นายธนาธร จึงเรืองรุ่งกิจ อดีตหัวหน้าพรรคอนาคตใหม่ ได้ก่อตั้งคณะก้าวหน้าขึ้นมาเพื่อสานต่อนโยบายของพรรคและดำเนินงานทางการเมืองนอกสภา (ประชาชาติ, 2563)

คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองกลุ่มใหม่ที่ได้รับความสนใจ เพราะมีจุดยืนทางการเมืองแบบเสรีนิยมประชาธิปไตย แสดงท่าทีต่อต้านการปกครองระบอบเผด็จการทหารอย่างชัดเจน และดำเนินงานทางการเมืองที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดกิจกรรมระดมทุน "MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน" ในวันที่ 1-2 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 เพื่อนำเงินบริจาคไปช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดเมืองเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 การส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมคณะราษฎร ซึ่งออกมาชุมนุมขับไล่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2563 การ

ไลฟ์ผ่านเฟซบุ๊กในหัวข้อ “วัคซีนพระราชทาน: ใครได้ใครเสีย?” เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2564 เพื่อวิพากษ์วิจารณ์การจัดหาวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของรัฐบาล จึงทำให้คณะก้าวหน้าเป็นที่สนใจ เพราะกิจกรรมทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับสังคม การเมืองระดับชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์ และทำให้ได้รับการนำเสนอภาพตัวแทนในหลากหลายแง่มุมผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ โดยเฉพาะเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ซึ่งเป็นหนึ่งในช่องทางหลักที่ผู้คนในปัจจุบันนิยมใช้ในการเสพข้อมูลข่าวสาร

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยพบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพรรคอนาคตใหม่ เช่น อัจฉรียา ประสิทธิ์วงศา (2562) ได้ศึกษาการสื่อสารการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของพรรคอนาคตใหม่ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเจเนอเรชัน Z ชญาณิศา ศรีสว่าง (2562) ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดทางการเมืองผ่านโซเชียลมีเดีย (social media) ของพรรคอนาคตใหม่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2562 คมกริช หาญกล้า (2562) ได้ศึกษาการสื่อสารโดยใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการเคลื่อนไหวทางการเมืองของพรรคอนาคตใหม่ นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับพรรคอนาคตใหม่ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับคณะก้าวหน้า ที่ผ่านมายังมีงานวิจัยอื่น ๆ อีกที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองในบริบทสังคมไทย เช่น กานต์ กานต์พรรณพงศ์ (2554) ศึกษาการสร้างความชอบธรรมทางการเมืองต่อการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (25 พฤษภาคม – 2 ธันวาคม 2551) และกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (12 มีนาคม – 20 พฤษภาคม 2553) ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อิทธิพล โคตะมี (2560) ศึกษาปฏิบัติการทางภาษาและการสร้างความชอบธรรมในการต่อสู้ของขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2557 สุจิตรา แซ่ลิ่ม (2561) ศึกษาภาพตัวแทนของผู้ชุมนุมทางการเมืองในเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2557 ในพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

อย่างไรก็ดี การนำเสนอข้อมูลคณะก้าวหน้าเพียงบางมุมผ่านวาทกรรมข่าวและบทความในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์กลับไม่พบการศึกษาทั้งในมิติภาษาและมิติสังคมแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า มีการใช้กลวิธีทางภาษาใดบ้างในการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ เพื่อเผยให้เห็นการใช้อำนาจในการนำเสนอความคิดความเชื่อเพียงบางมุมของเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาในงานวิจัยนี้คือเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ (Thairath.co.th) เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ที่คนไทยเข้าชมมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ในปี พ.ศ. 2563 (ทรูฮิตส์, 2564)

ทั้งนี้ การศึกษาในประเด็นดังกล่าวจะช่วยเปิดเผยให้เห็นวิธีการสร้างภาพตัวแทนกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองในสื่อออนไลน์ของไทย และทำให้เห็นความสำคัญของภาษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์
2. เพื่อวิเคราะห์ภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าที่ได้รับการนำเสนอผ่านกลวิธีทางภาษาที่พบในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. คัดเลือกข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลประเภทข่าวและบทความจากเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ข่าวที่คนไทยเข้าชมมากที่สุดในปี พ.ศ. 2563 (ทรูฮิตส์, 2564) ภาพตัวแทนที่ถูกนำเสนอจากเว็บไซต์ดังกล่าวจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อความคิดของคนจำนวนมากในสังคมไทย

สำหรับระยะเวลาที่ผู้วิจัยเลือกเก็บคือ ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2563 ถึง 21 มีนาคม พ.ศ. 2564 เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่คณะก้าวหน้าได้รับการก่อตั้งขึ้น และมีการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องดังที่ได้กล่าวมาในบทนำด้วยเหตุนี้จึงทำให้คณะก้าวหน้าได้รับการนำเสนอภาพตัวแทนอย่างเด่นชัดในช่วงเวลาดังกล่าว

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยจะคัดเลือกเฉพาะข่าวและบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคณะก้าวหน้าเท่านั้น รวมข้อมูลทั้งสิ้น 145 ข้อมูล

3. วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาในระดับคำ วลี และประโยค และวิเคราะห์ภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าตามแนวคิดภาพตัวแทน ของ ฮอลล์ (Hall, 1997) เนื่องจากเป็นแนวคิดที่นำเสนอกระบวนการในการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษาหรือสัญญะเพื่อนำเสนอภาพสรรพสิ่งที่อยู่ในความคิด และแนวคิดกรอบมิติทั้งสามของวาทกรรมของ แฟร์คลัฟ (Fairclough, 1995) เนื่องจากเป็นแนวคิดที่มุ่งวิเคราะห์ภาษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือประกอบสร้างและให้ความหมายแก่สิ่งต่าง ๆ โดยที่การประกอบสร้างนั้นมีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวควบคุมและกำหนด การศึกษาภาษาในวาทกรรมจะช่วยเปิดเผยความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ การใช้อำนาจในทางมิชอบของผู้ผลิตตัวบท

4. ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าแบบพรรณนา รวมถึงนับความถี่ และแสดงค่าร้อยละของกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าที่ได้รับการนำเสนอในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ โดยผู้วิจัยจะนับความถี่ของกลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าที่ปรากฏซ้ำ เพื่อแสดงให้เห็นว่า กลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าใดที่ได้รับการนำเสนออย่างเด่นชัดมากที่สุด

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทนและวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ ดังนี้

ฮอลล์ (Hall, 1997) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับภาพตัวแทนว่า ภาพตัวแทนคือกระบวนการในการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษาหรือสัญญะเพื่อนำเสนอภาพสรรพสิ่งที่อยู่ในความคิดของผู้ผลิตออกมาให้ผู้อื่นหรือหรือโลกภายนอกได้รับรู้ แต่การนำเสนอภาพสิ่งต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่จะผ่านขั้นตอนการตัดสินและประเมินค่า การตีความ และการเลือกสรรแง่มุมในการนำเสนอ จุดยืนและมุมมองของผู้นำเสนอ ภาพตัวแทนจึงมีผลต่อทัศนคติ การตีความ และประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอ ขั้นตอนและปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการสร้างความหมายบางประการแก่สิ่งที่นำเสนอ ดังนั้น การนำเสนอภาพตัวแทนจึงไม่ใช่เพียงการใช้ภาษาหรือสัญญะในการถ่ายทอดภาพในความคิด หากแต่ยังเป็นการตัดสินคุณค่าและให้ความหมายแก่สิ่งที่นำเสนออีกด้วย

ส่วนแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวคิดของแฟร์คลัฟ (Fairclough, 1995: 54) มองว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมกับสังคมเป็นความสัมพันธ์แบบวิภาษ กล่าวคือ วาทกรรมประกอบสร้างสังคม ในขณะเดียวกันวาทกรรมก็ถูกสังคมกำหนด ดังนั้นการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์จึงต้องแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมกับสังคม แฟร์คลัฟจึงได้เสนอกรอบการวิเคราะห์วาทกรรมที่เรียกว่า “กรอบมิติทั้งสามของวาทกรรม” (the three dimensional framework) วาทกรรมตามกรอบแนวคิดนี้จะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วนหรือ 3 มิติ ได้แก่ 1) ตัวบท (text) ซึ่งประกอบด้วยวัจนภาษาและสิ่งต่าง ๆ ที่สื่อความหมาย ไม่ว่าจะเป็นภาพ ขนาดตัวอักษร ตำแหน่งของข้อความ ฯลฯ 2) วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (discourse practice) คือ วิธีที่ตัวบทถูกผลิตขึ้นและเผยแพร่ออกไป รวมทั้งการตีความตัวบทจากผู้รับสาร และ 3) วิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม (socio-cultural practice) คือ ปริบท 3 ระดับได้แก่ สถานการณ์ สถาบัน และสังคมซึ่งแวดล้อมวาทกรรมนั้น ๆ การวิเคราะห์ในมิตินี้มีความสำคัญคือ จะทำให้เห็นปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม รวมถึงการเมือง ที่ส่งผลทำให้เกิดวาทกรรมที่ใช้ประกอบสร้างและนำเสนอชุดความคิดต่าง ๆ ของผู้ผลิตตัวบท

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 กลวิธีทางภาษาที่ใช้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ เนื่องจากกลวิธีทางภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ส่วนที่ 2 ภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าที่ได้รับการนำเสนอด้วยกลวิธีทางภาษาที่พบ และส่วนที่ 3 วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมและวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีทางภาษาที่ใช้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์

ผลการวิจัยพบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ใช้กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้า 11 กลวิธี โดยมีความถี่ทั้งสิ้น 766 ครั้ง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำที่บ่งบอกสภาพ สถานการณ์ การกระทำ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ รวมไปถึงความคิดนึก ทัศนคติ และมุมมอง อันนำไปสู่การประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้า (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2562: 192) กลวิธีนี้พบ 387 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.52 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด คำและกลุ่มคำดังกล่าวที่พบ เช่น “เตรียมแจก 3 พัน” “ขอขอบคุณ” “จัดคอนเสิร์ตระดมทุน” “รับฟังปัญหา” “โปร่งใสตรวจสอบได้” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) “เมื่อเวลา 10.00 น. นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า พร้อมคณะ **<u>เดินทางมา</u>**ที่ตลาดบ้านเพ ต.เพ อ.เมือง จ.ระยอง เดินตลาดอาหารทะเลจากกลุ่มประมงเรือเล็กชายหาดสวนสน ต.แกลง **<u>เยี่ยมชม</u>**ท่าเทียบเรือสหกรณ์บ้านเพ จุดขนถ่ายสัตว์น้ำ **<u>รับฟังปัญหา</u>**ของชาวประมง ผู้เลี้ยงปลาในกระชัง และปัญหาความตื้นเขินของทะเลที่เป็นอุปสรรคต่อการสัญจรทางทะเล รวมถึงการเก็บขยะริมชายหาดเภตรา และ**<u>รับฟังปัญหา</u>**ของชาวประมงเรือเล็ก ก่อนไปตลาดร้อยเสา ตลาดขายของฝากใหญ่ที่สุดของ จ.ระยอง **<u>เดินดูปัญหา</u>**ขยะทะเลและขยะชุมชนในซอยดงหมึก ตลาดบ้านเพ”

(ไทยรัฐออนไลน์, 24 สิงหาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (1) มีการใช้กลุ่มคำแสดงการกระทำของคณะก้าวหน้า ได้แก่ คำว่า “เดินทางมา” “รับฟังปัญหา” “เดินดูปัญหา” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเข้าถึงประชาชนเพื่อรับฟังปัญหา ซึ่งเป็นส่วนที่นำไปสู่การนำเสนอภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

1.2 การใช้มูลบท คือ การใช้ภาษาเพื่อสื่อข้อความที่ทำให้เข้าใจได้โดยนัยว่า มีข้อความอื่น ๆ หรือมีเหตุการณ์บางอย่างปรากฏหรือเกิดขึ้นมาก่อนแล้ว หรือมีความคิดและเจตนาบางอย่างที่แฝงอยู่ในข้อความตัวบท ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นได้จากรูปภาษาบางชนิด (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2562: 199) กลวิธีนี้พบจำนวน 90 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.75 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(2) ธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า ประกาศชัด "คณะก้าวหน้า" เข้าร่วมชุมนุมม็อบ "คณะราษฎร" 14 ต.ค.แน่ บอก นศ. - ปชช.ส่งเสียงความต้องการแล้ว **<u>เมิน "สนธิญา" แจ้งความเอาผิด ม.112</u>**

(ไทยรัฐออนไลน์, 9 ตุลาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (2) มีการใช้มูลบท “เมิน “สนธิญา” แจ้งความผิด ม.112” รูปภาษาดังกล่าวได้แสดงให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนคือ การที่นายสนธิญา สวัสดี ได้เข้าแจ้งความดำเนินคดีคณะก้าวหน้าในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “"ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาต

มาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปี ถึง 15 ปี"" (บีบีซี ไทย, 2564) มูลบทดังกล่าวอาจมีผลต่อการประกอบสร้างภาพตัวแทนว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ไม่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์

1.3 **การใช้ทัศนภาวะ** คือ การใช้หน่วยในภาษาซึ่งแสดงให้เห็นความคิดหรือการผูกมัดตนเองของผู้พูดหรือผู้เขียนต่อสิ่งที่พูด โดยทัศนภาวะสามารถแสดงออกด้วยรูปถ้อยคำทางไวยากรณ์หลากหลายรูปแบบ (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2562: 197) จากการศึกษาพบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ใช้ทัศนภาวะที่แสดงระดับความเชื่อมั่นเกี่ยวกับพฤติกรรมของคณะก้าวหน้า กลวิธีนี้พบ 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.44 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(3) คณะก้าวหน้า **<u>ขอยืนยันว่า</u>** เราจะเดินหน้าทำโครงการอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ต่อไป โดยเราจะนำยอดเงินที่บริจาคเข้ามาหลังเวลา 14.00 น. ของวันที่ 3 พฤษภาคมนี้ ไปริเริ่มทำโครงการเพื่อช่วยเหลือประชาชนให้ได้กว้างขวางครอบคลุมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะประกาศรายละเอียดของโครงการต่อไปในอนาคตอันใกล้

(ไทยรัฐออนไลน์, 3 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (3) พบการใช้ทัศนภาวะที่แสดงระดับความเชื่อมั่นในการกระทำของคณะก้าวหน้า ได้แก่ “ขอยืนยันว่า เราจะเดินหน้าทำโครงการอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากโควิดต่อไป” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวนำเสนอภาพตัวแทนว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

1.4 **การใช้ประโยคแสดงเหตุผล** คือ การใช้รูปประโยคซึ่งมีเนื้อความคล้อยตามกันในทางที่เป็นเหตุผลแก่กัน โดยจะมีสันธานเชื่อม เช่น คำว่า *จึง ฉะนั้น ดังนั้น เพราะฉะนั้น เพราะ…จึง เนื่องจาก…จึง* ฯลฯ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2548: 254-255) กลวิธีนี้พบจำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.09 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4) <u>เรายึดมั่นในการไม่ซื้อสิทธิ์ซื้อเสียง</u> **<u>เพราะ</u>**<u>คณะก้าวหน้าเชื่อว่าการซื้อสิทธิ์ซื้อเสียงจะไม่นำมาซึ่งการเมืองที่ดีได้</u>

(ไทยรัฐออนไลน์, 28 พฤศจิกายน 2563)

จากตัวอย่างที่ (4) นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า ได้แสดงนโยบายและวิสัยทัศน์ในนามคณะก้าวหน้าว่า คณะก้าวหน้าจะไม่ซื้อสิทธิ์ซื้อเสียง โดยใช้ประโยคแสดงเหตุ ได้แก่ “เพราะคณะก้าวหน้าเชื่อว่าการซื้อสิทธิ์ซื้อเสียงจะไม่นำมาซึ่งการเมืองที่ดีได้” และประโยคแสดงผล ได้แก่ “เรายึดมั่นในการไม่ซื้อสิทธิ์ซื้อเสียง” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้สื่อให้เห็นว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างโปร่งใส

1.5 **การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข** คือ การใช้รูปประโยคที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นเงื่อนไขและส่วนที่เป็นผลตามมา (พรรณธร ครุธเนตร, 2547: 81) กลวิธีนี้พบจำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.09 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(5) นอกจากนี้ ผู้สื่อข่าวถามถึงข่าวลือรัฐประหาร นายธนาธร กล่าวว่า ผู้มีอำนาจคงต้องคิดหนัก เพราะประชาชนคงไม่ยอม และ**<u>คณะก้าวหน้าเราก็พร้อมจะออกมาต่อสู้หากเกิดการทำรัฐประหารขึ้น</u>**

(ไทยรัฐออนไลน์, 9 กันยายน 2563)

จากตัวอย่างที่ (5) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า ได้ร่วมงานบรรจุอัฐิญาติวีรชนเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ. 2535 และภายในงานผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์นายธนาธรเกี่ยวกับข่าวลือเรื่องรัฐประหาร นายธนาธรจึงตอบคำถามโดยการใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข ได้แก่ “หากเกิดรัฐประหารขึ้น” และประโยคในส่วนที่เป็นผลตามมา ได้แก่ “คณะก้าวหน้าเราก็พร้อมออกมาต่อสู้” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตยโดยไม่เห็นด้วยกับการรัฐประหาร จึงยืนหยัดต่อสู้เพื่อรักษาความเป็นประชาธิปไตยไว้

1.6 **การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์** คือ การใช้คำถามที่ไม่คาดหวังคำตอบจากผู้ฟัง เป็นประโยคที่มีโครงสร้างของประโยคคำถาม แต่มีความหมายเป็นประโยคบอกเล่า ใช้เพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตามความเห็นของตน แนะนำ ขอร้อง หรือต้องการให้ผู้ฟังฉุกคิดและตระหนักถึงสิ่งที่ผู้ผลิตตัวบทได้ถาม (ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ, 2557: 20) กลวิธีนี้พบจำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.57 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(6) เมื่อเวลา 22.00 น. วันที่ 11 พ.ค. เฟซบุ๊กเพจคณะก้าวหน้าโพสต์คลิปวิดีโอระบุข้อความว่า พฤษภา 35|53 ความจริงต้องปรากฏ ถีบลงเขา-เผาลงถังแดง 14 ตุลา 6 ตุลา พฤษภา 35 พฤษภา 53 **<u>กี่ครั้งที่ประชาชนมือเปล่า ถูกสังหารอย่างเลือดเย็น</u>** **<u>กี่ครั้งที่ผู้ฆ่าและผู้สั่งฆ่า ไม่เพียงไม่ต้องรับโทษ แต่ยังเติบใหญ่ในเส้นทางอำนาจ</u>**

(ไทยรัฐออนไลน์, 13 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (6) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคณะก้าวหน้าได้โพสต์คลิปวิดีโอรำลึกถึงเหตุการณ์การชุมนุมที่สำคัญในประเทศไทย ได้แก่ เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ (พฤษภาคม พ.ศ. 2535) และเหตุการณ์การสลายการชุมนุมกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 พร้อมทั้งระบุข้อความที่มีการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ได้แก่ “กี่ครั้งที่ประชาชนถูกสังหารอย่างเลือดเย็น” “กี่ครั้งที่ผู้ฆ่าผู้สั่งฆ่า ไม่เพียงไม่ต้องรับโทษ แต่ยังเติบใหญ่ในเส้นทางอำนาจ” คำถามดังกล่าวไม่ได้ต้องการคำตอบ แต่ต้องการให้ผู้รับสารได้ฉุกคิดว่า มีประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิตจากการสลายการชุมนุมอย่าง

โหดร้ายหลายครั้ง และทุกครั้งที่ประชาชนถูกฆ่าจากการสลายการชุมนุม ผู้สั่งการการสลายชุมนุมกลับไม่ได้รับโทษ แต่กลับเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตน กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้สื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความเป็นธรรมให้กับประชาชน

1.7 **การปฏิเสธมูลบท** เป็นการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอข้อมูลในเชิงปฏิเสธหรือแย้งกับความคิด เหตุการณ์ หรือข้อมูลที่มีมาก่อนหน้า (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2562: 200) พบจำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.31 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(7) ด้าน นายสรวุฒิ ผู้สมัครนายก อบจ.ภูเก็ต ได้พยายามกล่าวชี้แจงว่า เห็นต่างไม่เป็นไร แต่ต้องการขอโอกาสและอยากให้ฟังนโยบายของคณะก้าวหน้าภูเก็ตที่ต้องการสร้างการเมืองใหม่ ยืนยันว่า ทางคณะก้าวหน้า**ไม่ได้**มีแนวคิดในเรื่องของการล้มล้างสถาบันแต่อย่างใด โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที ในการเดินหาเสียงบริเวณดังกล่าว ซึ่งไม่มีเหตุรุนแรงใด ๆ

(ไทยรัฐออนไลน์, 17 ธันวาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (7) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนายสรวุฒิ ปาลิมาพันธ์ ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจากคณะก้าวหน้า ได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อถึงกรณีที่มีประชาชนออกมาต่อต้านคณะก้าวหน้า เนื่องจากเชื่อว่า คณะก้าวหน้ามีแนวคิดล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ นายสราวุฒิจึงได้ใช้การปฏิเสธมูลบทในข้อความ “ไม่ได้มีแนวคิดในเรื่องของการล้มล้างสถาบันแต่อย่างใด” ซึ่งสื่อถึงมูลบทที่ต้องการปฏิเสธคือ คณะก้าวหน้ามีแนวคิดที่จะต้องการล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้สื่อให้เห็นว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่มีความเคารพสถาบันพระมหากษัตริย์

1.8 **การใช้อุปลักษณ์** คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งด้วยการใช้ถ้อยคำที่อยู่ในแวดวงของอีกความคิดหนึ่งมาสื่อหรืออธิบายถึงสิ่งนั้น โดยที่ถ้อยคำเหล่านั้นสื่อให้เห็นว่ามีคุณสมบัติหรือความคิดบางอย่างร่วมกัน ทำให้เกิดมโนทัศน์ว่าสองสิ่งนั้นมีลักษณะอย่างเดียวกัน (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2562: 209) กลวิธีนี้พบจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.66 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด โดยอุปลักษณ์ที่พบได้แก่ [คณะก้าวหน้า คือ ผู้นำทัพ] และ [คณะก้าวหน้า คือ ผู้เล่นเกม] ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(8) ก้าวหน้า-ก้าวไกล-นายใหญ่ดูไบ-เพื่อไทย **แปรรูปขบวนรบ** **ยกระดับสงครามการเมือง** แทรกสงครามไวรัส **เขย่าเกมอำนาจมุ่งโค่นกระดาน**รัฐบาล “ประยุทธ์” **จุดชนวน**มวลชน**เร้าเกม**ม็อบแดงแฝงสีส้ม

(ไทยรัฐออนไลน์, 17 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (8) มีการใช้อุปลักษณ์ [คณะก้าวหน้า คือ ผู้นำทัพ] โดยจะเห็นได้จากการใช้วงคำศัพท์ที่ใช้ในการทำสงคราม ได้แก่ คำว่า “แปรรูปขบวนรบ” “ยกระดับสงครามการเมือง” “จุดชนวน” มาเปรียบเทียบกับการออกมาจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางการเมืองของคณะก้าวหน้า อุปลักษณ์ดังกล่าวได้สื่อภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศ และอุปลักษณ์ [คณะก้าวหน้า คือ ผู้เล่นเกม] โดยจะเห็นได้จากการใช้วงคำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม ได้แก่ คำว่า “เขย่า

เกม” “มุ่งโค่นกระดาน” “เร้าเกม” มาเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมทางการเมืองของคณะก้าวหน้าเพื่อต่อต้านรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา อุปลักษณ์ดังกล่าวได้สื่อภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่ต่อต้านรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

1.9 **การใช้ประโยคแสดงความขัดแย้ง** คือ การใช้รูปประโยคที่มีเนื้อความขัดแย้งกัน โดยมีการใช้คำเชื่อม เช่น *แต่ แต่ว่า แต่…ก็ แต่ทว่า* (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2548: 251) พบจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.22 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(9) **แม้**จะมีการต่อต้านตอนลงพื้นที่ **ก็**ไม่ทำให้ตนและคณะก้าวหน้าหวาดกลัว จะเดินรณรงค์ต่อไป

(ไทยรัฐออนไลน์, 16 พฤศจิกายน 2563)

จากตัวอย่างที่ (9) พบการใช้ประโยคแสดงความขัดแย้ง “แม้จะมีการต่อต้านตอนลงพื้นที่ ก็ไม่ทำให้ตนและคณะก้าวหน้าหวาดกลัว จะเดินรณรงค์ต่อไป” โดยประโยคดังกล่าวมีคำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง คือ “แม้...ก็” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อให้เห็นว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ถึงแม้จะถูกประชาชนที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามต่อต้านเมื่อลงพื้นที่หาเสียงก็ยังคงมุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อประชาชน

1.10 **การใช้สำนวน** คือ การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) กลวิธีนี้พบจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.44 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด สำนวนที่พบ ได้แก่ “นั่งตีขิม” “อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่” “ใส่ร้ายป้ายสี” “เอาดีเข้าตัวเอาชั่วให้คนอื่น” “ตีกิน” “ดาบสองคม” “จั่วลม” “หนทางพิสูจน์ม้ากาลเวลาพิสูจน์คน” “สงครามยังไม่จบอย่าเพิ่งนับศพทหาร” “คบเด็กเผาบ้านเผาเมือง” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(10) คนไทยส่วนใหญ่รู้ดีว่า กลุ่มก้าวหน้าคิดอะไรอยู่ หวังยั่วยุปลุกระดมเพื่อประโยชน์ของกลุ่มประโยชน์ของตนเองอย่างไร นายธนาธรและคณะก้าวหน้า "**อ้าปาก**พูดอะไรออกมา คนไทย**ก็เห็นลิ้นไก่**แล้ว"

(ไทยรัฐออนไลน์, 1 สิงหาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (10) นายธนกร วังบุญคงชนะ อดีตโฆษกพรรคพลังประชารัฐ ได้ใช้สำนวนในการต่อว่านายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ และคณะก้าวหน้าว่า “อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่” ซึ่งหมายถึง รู้เท่าทันคำพูด (เกร็ดความรู้, ม.ป.ป.) ในข้อความว่า “นายธนาธรและคณะก้าวหน้า "อ้าปากพูดอะไรออกมา คนไทยก็เห็นลิ้นไก่แล้ว" เพื่อแสดงให้เห็นว่า คนไทยทุกคนรู้เท่าทันว่า นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ และคณะก้าวหน้าพยายามยุยงปลุกปั่นให้ประชาชนเกิดความแตกแยก กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้สื่อภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่สร้างเดือดร้อนให้กับประเทศ

1.11 **การใช้คำเรียก** คือ กลวิธีทางภาษาที่อาจเป็นการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ชื่อบุคคล ฉายา คำบอกอาชีพ คำเรียกญาติ เพื่อใช้ปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังหรือผู้ที่เรากำลังพูดด้วย การใช้คำเรียกขานแสดงความสุภาพหรือความเคารพหรือให้เกียรติผู้ที่เราพูดด้วย รวมถึงแสดงให้เห็นมุมมองและความคิดเกี่ยวกับ

สิ่งที่กล่าวถึงเป็นอย่างดี (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2557: 140-145) กลวิธีนี้พบจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.91 ของกลวิธีทางภาษาที่พบทั้งหมด คำเรียกที่พบ ได้แก่ “คณะนิยมของคนรุ่นใหม่” “แนวร่วมฝ่ายต้าน” “ภัยคุกคามทางการเมือง” “นักป่วนเมือง” “ฝ่ายต่อต้าน” “อีแอบอยู่เบื้องหลัง” “ตัวถ่วงความเจริญของชาติ” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(11) “แรมโบ้ อีสาน" แนะจับตา “ธนาธรกับพวก” ใช้เหตุการณ์ "ชุมนุมนปช.ปี 53" หวังปลุก ปชช. ไล่รัฐบาล ซัด ไม่ใช่นักประชาธิปไตย แต่เป็น**<u>นักป่วนเมือง</u>**มากกว่า วอน หยุดเคลื่อนไหวเถอะ

(ไทยรัฐออนไลน์, 18 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (11) นายเสกสกล อัตถาวงศ์ หรือ “แรมโบ้ อีสาน” อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชารัฐ ได้เรียกคณะก้าวหน้าว่า “นักป่วนเมือง” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในเชิงลบ และประกอบสร้างภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศ

2. ภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์

กลวิธีทางภาษาที่พบในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ได้ประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าทั้งสิ้น 13 ภาพตัวแทน โดยแบ่งออกเป็นภาพตัวแทนด้านบวกของคณะก้าวหน้า 8 ภาพตัวแทน และภาพตัวแทนด้านลบของคณะก้าวหน้าอีก 5 ภาพตัวแทน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ภาพตัวแทนด้านบวกของคณะก้าวหน้า พบการกล่าวถึงจำนวน 579 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.59 หรือ 2 ใน 3 ของภาพตัวแทนทั้งหมดที่พบ มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 กลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

ภาพตัวแทนนี้จะนำเสนอบทบาทของคณะก้าวหน้าในฐานะที่เป็นกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นและทุ่มเททำงานทางการเมืองอย่างเต็มที่ เช่น การให้ความช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนหรือได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดเมืองเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของรัฐบาล การลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การแสดงวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ฯลฯ ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 346 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.17 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนนี้ ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้ทัศนภาวะ การใช้อุปลักษณ์ การใช้มูลบท การใช้ประโยคแสดงเหตุผล และการใช้ประโยคแสดงความขัดแย้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(12) เรา**<u>ยืนยัน</u>**เจตนารมณ์ และเจตจำนงที่มุ่งมั่นของพวกเราในการผลักดันประเทศไทยไปข้างหน้า ขอให้ประชาชนให้โอกาสพวกเราเข้าไปทำงานเพื่อการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง

(ไทยรัฐออนไลน์, 9 ตุลาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (12) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคณะก้าวหน้าได้เปิดตัวผู้สมัครลงการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2563 โดยนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า ได้แสดงวิสัยทัศน์ จึงพบการใช้ทัศนาภาวะกล่าวยืนยันเจตนารมณ์ และเจตจำนงที่มุ่งมั่นของคณะก้าวหน้าในการผลักดันประเทศไทยไปข้างหน้า กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าว่าเป็นกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

2.1.2 **กลุ่มการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีอุดมการณ์ตามหลักการประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.23 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับภาพตัวแทนนี้ ได้แก่ การใช้ทัศนภาวะ การใช้ประโยคแสดงเหตุผล และการใช้ประโยคเงื่อนไข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(13) นายธนาธรให้สัมภาษณ์ว่า รัฐประหารไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาประเทศ **<u>คณะก้าวหน้าพร้อมต่อสู้ถ้ามีเกิดขึ้น</u>**

(ไทยรัฐออนไลน์, 10 กันยายน 2563)

จากตัวอย่างที่ (13) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองในประเทศไทยที่มีข่าวลือว่า จะมีการรัฐประหารเกิดขึ้น นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า จึงได้ออกมาแสดงความคิดเห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับการรัฐประหาร และใช้ประโยคแสดงเงื่อนไขคือ “ถ้ามีเกิดขึ้น” และประโยคที่เป็นผลตามมาคือ “คณะก้าวหน้าพร้อมต่อสู้” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย

2.1.3 **กลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างโปร่งใส** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างซื่อสัตย์ เพราะคณะก้าวหน้าจะเปิดเผยและชี้แจงข้อมูลให้แก่ประชาชนเพื่อยืนยันในความโปร่งใสในการทำงาน ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.57 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก การปฏิเสธมูลบท การใช้ทัศนภาวะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(14) ทั้งนี้มีสำนักข่าวบางสำนักที่พาดหัว หรือนำเสนอข่าวที่อาจก่อให้เกิดความสับสน กับที่มากิจกรรม และวัตถุประสงค์การจัดงานครั้งนี้ จึงขอย้ำและฝากพี่ ๆ สื่อทุกท่านช่วยประชาสัมพันธ์อีกครั้งค่ะ “โครงการนี้**<u>ไม่ใช่ธนาธรแจกเงิน</u>** **<u>ไม่ใช่ธนาธรช่วยเหลือประชาชน</u>** แต่เราประชาชนทุกคนช่วยเหลือกัน”

(ไทยรัฐออนไลน์, 2 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (14) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนางสาวพรรณิการ์ วานิช กรรมการบริหารคณะก้าวหน้า ได้ออกมาชี้แจงถึงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ “MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน” ที่จัดโดยคณะก้าวหน้า และได้ใช้การปฏิเสธมูลบทในข้อความ “ไม่ใช่ธนาธรแจกเงิน

ไม่ใช่ธนาธรช่วยเหลือประชาชน” เพื่อปฏิเสธมูลบทที่มีคนกล่าวหาว่า โครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ได้รับเงินบริจาคมาจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างโปร่งใส

2.1.4 **กลุ่มการเมืองที่ได้รับความนิยมจากประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่ได้รับความนิยมจากประชาชนโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ เนื่องจากคณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่มีแนวคิดแบบเสรีนิยม มีความคิดก้าวหน้า และสนับสนุนหลักการประชาธิปไตย จึงทำให้ได้รับความนิยมชมชอบจากประชาชนกลุ่มดังกล่าว ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.65 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้คำเรียก และประโยคแสดงความขัดแย้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(15) ขณะที่กลุ่มการเมืองหน้าใหม่อย่างคณะก้าวหน้า **แม้ว่า**จะไม่ได้รับชัยชนะในตำแหน่งนายก อบจ. เลย **แต่**การได้รับเลือกตั้งสมาชิก อบจ. หลายที่นั่ง บ่งบอกถึงความต้องการในการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยเฉพาะจากกลุ่มคนรุ่นใหม่ (New Generation)

(ไทยรัฐออนไลน์, 27 ธันวาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (15) เป็นข้อความจากบทความที่วิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้คณะก้าวหน้าไม่ได้รับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยผู้เขียนบทความได้ใช้ประโยคแสดงความขัดแย้ง “แม้ว่าจะไม่ได้รับชัยชนะในตำแหน่งนายก อบจ. เลย แต่การได้รับเลือกตั้งสมาชิก อบจ. หลายที่นั่ง บ่งบอกถึงความต้องการในการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยเฉพาะจากกลุ่มคนรุ่นใหม่ (New Generation)” ซึ่งมีการใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง ได้แก่ “แม้ว่า...แต่” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ยังคงได้รับความนิยมจากประชาชน โดยเฉพาะจากกลุ่มคนรุ่นใหม่

2.1.5 **กลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความเป็นธรรมให้ประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความเป็นธรรม ปกป้องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือการถูกเอารัดเอาเปรียบจากรัฐบาลเผด็จการทหาร ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้ทัศนภาวะ และการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(16) คณะก้าวหน้า**ขอยืนยัน**ว่า การชุมนุมตลอดวันที่ 14 ต.ค. เป็นการแสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) รัฐบาลไม่มีความชอบธรรมและความจำเป็นใด ๆ จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน นำกำลังเข้าสลายการชุมนุมโดยเฉพาะในยามวิกาล ส่อเจตนาปกปิดไม่สุจริตใจ ตรวจสอบได้ยาก ขัดต่อหลักการ

สากล ให้อำนาจเจ้าหน้าที่เกินขอบเขตกฎหมายปกติอย่างมาก ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง

(ไทยรัฐออนไลน์, 16 ตุลาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (16) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคณะก้าวหน้าที่ได้ออกมาแสดงท่าทีไม่เห็นด้วยกับการปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมที่ออกมาขับไล่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยคณะก้าวหน้าได้ใช้ทัศนภาวะกล่าวยืนยันว่า การชุมชุมของผู้ชุมนุมเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2563 เป็นการแสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนญ และตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความเป็นธรรมให้ประชาชน

2.1.6 **กลุ่มการเมืองที่ซาบซึ้งใจในความช่วยเหลือของประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และซาบซึ้งใจที่ประชาชนได้ให้ความช่วยเหลือในการบริจาคเงินในโครงการ “MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน” ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.35 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนนี้ ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก เช่น “ขอขอบคุณ” “ต้องขอขอบคุณผู้ร่วมบริจาคทุกท่าน” “ขอขอบคุณประชาชนที่ร่วมบริจาค” “ขอขอบคุณอีกครั้ง” ฯลฯ

(17) ทั้งนี้ สำหรับกิจกรรมวันแรก ยอดเงินบริจาคอยู่ที่ 1,052,044 บาท ตอนช่วงหลังจบไลฟ์สด และก็มีเพิ่มเติมมาอีกบ้าง ซึ่งเราสามารถส่งต่อเงินจำนวน 3,000 บาท ให้กับผู้ขอรับสิทธิ ได้ทั้งสิ้น 351 คน **ต้องขอขอบคุณผู้ร่วมบริจาคระดมทุนทุกท่าน**ที่ช่วยกัน ให้สมกับชื่อคอนเสิร์ตเราช่วยกัน

(ไทยรัฐออนไลน์, 2 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (17) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนางสาวพรรณิการ์ วานิชกรรมการบริหารคณะก้าวหน้า ได้ออกมาชี้แจงถึงกติกาการรับเงินบริจาคในโครงการ “MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน” เพื่อให้ประชาชนที่มีความประสงค์ขอรับเงินบริจาคของโครงการในวันที่สองมีความเข้าใจที่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ นางสาวพรรณิการ์ ในฐานะตัวแทนคณะก้าวหน้า ยังได้กล่าวขอบคุณประชาชนทุกคนที่ร่วมกันบริจาคเงินช่วยเหลือเข้ามาในวันแรกที่มีการจัดโครงการ โดยใช้กลุ่มคำแสดงการกระทำว่า “ต้องขอขอบคุณผู้ร่วมบริจาคระดมทุนทุกท่าน” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ซาบซึ้งใจในความช่วยเหลือของประชาชน

2.1.7 **กลุ่มการเมืองที่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีความเคารพสถาบันพระมหากษัตริย์ พบจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.31 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้ทัศนภาวะ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการปฏิเสธมูลบท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(18) นายธนาธร บอกว่า มีกลุ่มคนที่โจมตีเรา ต้องการทำให้สังคมแตกแยก ทำให้คน

เกลียดชังกัน ตั้งแต่ตั้งพรรคอนาคตใหม่ก่อนเป็นคณะก้าวหน้า วันนั้นจนถึงวันนี้**ไม่เคยมีครั้งไหนที่เสนอให้ล้มล้างสถาบัน** พูดถึงการปฏิรูปสถาบันด้วยความหวังดี ไม่มีความมาดร้ายพยาบาท

(ไทยรัฐออนไลน์, 21 ธันวาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (18) นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ประธานคณะก้าวหน้า ได้ใช้การปฏิเสธมูลบทในข้อความ “ไม่เคยมีครั้งไหนที่เสนอให้ล้มล้างสถาบัน” เพื่อปฏิเสธมูลบทที่มีคนกล่าวหาว่า คณะก้าวหน้าเรียกร้องให้มีการล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์

2.1.8 **กลุ่มการเมืองที่ห่วงใยประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มีความห่วงใยในความปลอดภัยของประชาชน ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้ประโยคเงื่อนไข และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(19) การเปิดเผยเลขบัญชีส่วนบุคคลในที่สาธารณะ เป็นอันตรายต่อตัวเจ้าของบัญชี เรา**จึง**จะขอลบโพสต์การขอรับสิทธิ์ รวมถึงโพสต์อื่น ๆ ที่มีผู้เข้ามาเปิดเผยเลขบัญชีเป็นจำนวนมาก เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของทุกท่าน

(ไทยรัฐออนไลน์, 3 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (19) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการที่นางสาวพรรณิการ์ วานิช กรรมการบริหารคณะก้าวหน้า ได้ออกมาชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ “MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน” รวมถึงได้แสดงความห่วงใยในความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของประชาชนที่ได้โพสต์ข้อความเปิดเผยเลขบัญชีธนาคารส่วนบุคคลในที่สาธารณะ จึงได้ใช้ประโยคแสดงเหตุ ได้แก่ “การเปิดเผยเลขบัญชีส่วนบุคคลในที่สาธารณะ เป็นอันตรายต่อตัวเจ้าของบัญชี” และประโยคที่เป็นผล ได้แก่ “เราจึงจะขอลบโพสต์การขอรับสิทธิ์ รวมถึงโพสต์อื่น ๆ ที่มีผู้เข้ามาเปิดเผยเลขบัญชีเป็นจำนวนมาก เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของทุกท่าน” โดยมีคำเชื่อมแสดงเหตุผล คือ “จึง” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้สื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ห่วงใยประชาชน

2.2 **ภาพตัวแทนด้านลบของคณะก้าวหน้า** พบการกล่าวถึงจำนวน 187 คิดเป็นร้อยละ 24.41 ของภาพตัวแทนทั้งหมด มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 **กลุ่มการเมืองที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศ** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่สร้างความเดือดร้อนและความวุ่นวายให้กับสังคม โดยการยุยงปลุกปั่นให้ประชาชนเกิดความแตกแยก และกระทำผิดกฎหมาย ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.44 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำ

แสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้มูลบท การใช้ประโยคแสดงเหตุผล การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการใช้สำนวน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(20) ส่วนผลการเลือกตั้งนายก อบจ. ทั้งประเทศ ก็เป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นดั่งคำสุภาษิตโบราณอย่าคบเด็กสร้างบ้าน คงไม่เหมาะกับคณะก้าวหน้า แต่คำว่า **<u>คบเด็กเผาบ้านเผาเมือง</u>** น่าจะเหมาะสมกว่า ผลการเลือกตั้งสะท้อนให้เห็นแล้วว่าประชาชนส่วนใหญ่รักสถาบันและไม่สนับสนุนแนวความคิดของคณะก้าวหน้า จึงไม่ได้ปักหมุดหมายความสำเร็จแม้แต่ที่นั่งเดียว

(ไทยรัฐออนไลน์, 21 ธันวาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (20) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนายเสกสกล อัตถาวงศ์ หรือ “แรมโบ้อีสาน” อดีตผู้สมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชารัฐ ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นกรณีที่คณะก้าวหน้าพ่ายแพ้การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. 2563 ว่า มีสาเหตุมาจากการที่คณะก้าวหน้าได้ให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมที่ออกมาขับไล่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา รวมถึงมีแนวคิดล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ และได้ใช้สำนวน “คบเด็กเผาบ้านเผาเมือง” ซึ่งเป็นสำนวนที่ดัดแปลงมาจากสำนวน “คบเด็กสร้างบ้าน” หมายถึง ทำงานใหญ่ร่วมกับเด็กมักไม่เป็นผล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) สำนวนดังกล่าวได้สื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศ จนทำให้ไม่ได้รับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม้แต่จังหวัดเดียว

2.2.2 **กลุ่มการเมืองที่หลอกลวงประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่หลอกลวงประชาชนโดยการให้ข้อมูลที่บิดเบือน และใส่ร้ายฝ่ายรัฐบาลโดยไม่มีข้อมูลสนับสนุน ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.79 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(21) **<u>คณะก้าวหน้ากล่าวหาลอย ๆ โดยไม่ได้แสดงข้อมูลอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ มีเพียงตารางภาพที่คณะก้าวหน้าจัดทำขึ้น</u>**

(ไทยรัฐออนไลน์, 20 มกราคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (21) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนางสาวทิพานัน ศิริชนะ อดีตรองโฆษกพรรคพลังประชารัฐ ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีที่คณะก้าวหน้าได้ไลฟ์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊กในหัวข้อ “วัคซีนพระราชทาน: ใครได้ใครเสีย?” เพื่อวิพากษ์วิจารณ์การจัดหาวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นางสาวทิพานัน จึงได้ใช้มูลบท “คณะก้าวหน้ากล่าวหาลอย ๆ โดยไม่ได้แสดงข้อมูลอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ มีเพียงตารางภาพที่คณะก้าวหน้าจัดทำขึ้น ” ซึ่งมูลบทดังกล่าวได้สื่อว่า ข้อมูลที่คณะก้าวหน้านำเสนอในไลฟ์นั้นเป็นเพียงการกล่าวหารัฐบาลโดยไม่มีหลักฐานมาสนับสนุน และมีเพียงข้อมูลที่คณะก้าวหน้าจัดทำขึ้นเองเท่านั้น กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่หลอกลวงประชาชน

2.2.3 **กลุ่มการเมืองที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่ไม่ได้รับความไว้วางใจหรือความเชื่อมั่นจากประชาชนจนไม่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากคณะก้าวหน้าให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมที่เรียกร้องให้มีการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมถึงการด้อยประสบการณ์ทางการเมือง ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.05 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มที่แสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการใช้ประโยคแสดงเหตุผล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(22) ส่วนการที่คณะก้าวหน้าไม่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งท้องถิ่น อย่างที่เคยวิเคราะห์ก่อนหน้า **เนื่องจาก**มีปัจจัยหลากหลายเป็นอุปสรรค อาทิ ตระกูลนักการเมือง และการเป็นผู้สมัครหน้าใหม่ ซึ่งไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมักคุ้นของคนในพื้นที่

(ไทยรัฐออนไลน์, 21 ธันวาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (22) เป็นข้อความจากบทความที่วิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้คณะก้าวหน้าไม่ได้รับการเลือกตั้งนายกองค์การบริการส่วนจังหวัดทั่วประเทศ โดยผู้เขียนบทความได้ใช้ประโยคแสดงเหตุ ได้แก่ “เนื่องจากมีปัจจัยหลากหลายเป็นอุปสรรค อาทิ ตระกูลนักการเมือง และการเป็นผู้สมัครหน้าใหม่ ซึ่งไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมักคุ้นของคนในพื้นที่” และประโยคที่เป็นผล ได้แก่ “การที่คณะก้าวหน้าไม่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งท้องถิ่น” โดยมีการใช้คำเชื่อม ได้แก่ “เนื่องจาก” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อว่าคณะก้าวหน้าไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน เพราะมาจากปัจจัยในเรื่องของการเจอคู่แข่งที่เป็นนักการเมืองที่มีอิทธิพลในพื้นที่และชนะการเลือกตั้งมาหลายสมัย และการเป็นกลุ่มการเมืองที่ก่อตั้งขึ้นใหม่

2.2.4 **กลุ่มการเมืองที่ไม่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่ไม่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์ เนื่องจากคณะก้าวหน้าให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมคณะราษฎร กลุ่มเยาวชนปลดแอก และนิสิตนักศึกษาที่ออกมาเรียกร้องให้มีการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ให้อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงการกระทำหรือความรู้สึก และการใช้มูลบท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(23) มีกลุ่มบุคคลอยู่เบื้องหลัง ใช้เวลาประมาณ 10 เดือน **ยกระดับโจมตีสถาบัน ยั่วยุปลุกปั่นเยาวชนให้เกลียดชังสถาบันต่อเนื่อง มุ่งเป้าล้มเลิกมาตรา 112** กลุ่มดังกล่าว คือ ม็อบ 3 นิ้ว คณะก้าวหน้าและพรรคก้าวไกล

(ไทยรัฐออนไลน์, 9 ตุลาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (23) เป็นข้อความจากข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับนายแพทย์วรงค์ เดชวิกรม หัวหน้าพรรคไทยภักดี ได้แจ้งดำเนินคดีกับคณะก้าวหน้าในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 ซึ่งเป็น

ประมวลกฎหมายอาญาที่ว่าด้วยความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ ในเนื้อหาข่าวนายแพทย์วรงค์ได้ใช้คำและกลุ่มคำแสดงการกระทำของคณะก้าวหน้า ได้แก่ “ยกระดับโจมตีสถาบัน” “ยั่วยุ” “ปลุกปั่นเยาวชนให้เกลียดชังสถาบันต่อเนื่อง” “มุ่งเป้าล้มเลิกมาตรา 112” กลวิธีทางภาษาดังกล่าวได้นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าว่า เป็นกลุ่มการเมืองที่ไม่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์

2.2.5 **กลุ่มการเมืองที่ต่อต้านรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา** ภาพตัวแทนนี้เป็นการนำเสนอคณะก้าวหน้าในฐานะที่เป็นกลุ่มการเมืองที่ต่อต้านรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งเป็นรัฐบาลที่ขึ้นมามีอำนาจจากการทำรัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 ภาพตัวแทนนี้พบจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.44 ของภาพตัวแทนทั้งหมด กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับภาพตัวแทนดังกล่าว ได้แก่ การใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงการกระทำหรือความรู้สึก การใช้คำเรียก และการใช้อุปลักษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(24) เช่นเดียวกับทรงแรง ๆ จาก**<u>แนวร่วมฝ่ายต้าน</u>**อย่างชาวคณะก้าวหน้า–พรรคก้าวไกล ที่เคลื่อนขบวนสอดคล้อง จะแตกต่างคือเล่นแหลมๆ ทั้ง “ของแรง” ล่าสุดหนุนคิวยิงแสง เลเซอร์ “ตามหาความจริง

(ไทยรัฐออนไลน์, 15 พฤษภาคม 2563)

จากตัวอย่างที่ (24) เป็นข้อความจากบทความที่วิเคราะห์สถานการณ์การเมืองในประเทศไทย โดยในช่วงเวลานั้นได้เกิดเหตุการณ์สำคัญคือ การจัดกิจกรรมยิงเลเซอร์ “ตามหาความจริง” ตามสถานที่สำคัญภายในกรุงเทพมหานคร เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์การสลายการชุมนุมกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ในบทความได้มีการใช้คำเรียกคณะก้าวหน้า ได้แก่ “แนวร่วมฝ่ายต้าน” คำเรียกดังกล่าวสื่อว่า คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่ต่อต้านรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาและภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้า ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในกรอบที่ 1 หรือในมิติตัวบทตามแนวคิดกรอบมิติทั้งสามของวาทกรรมของแฟร์คลัฟ ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะวิเคราะห์ในกรอบที่ 2 และกรอบที่ 3 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม และวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดตัวบทที่ประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ ดังนี้

3. วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมและวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม

ในมุมมองวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ วาทกรรมคือการใช้ภาษาซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของปฏิบัติการทางสังคม วาทกรรมมีความสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธีกับสถานการณ์ สถาบัน และโครงสร้างสังคมซึ่งอยู่แวดล้อมวาทกรรม (Fairclough and Wodak, 1997: 259) ดังนั้นในส่วนนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ในประเด็นต่อไป ได้แก่ วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม และวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม ดังนี้

3.1 วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม

วิถีปฏิบัติทางวาทกรรม เป็นการอธิบาย 2 กระบวนการสำคัญ ได้แก่ 1) การผลิตและกระจายตัวบท (text production) และ 2) การรับและตีความตัวบท (text consumption) มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 การผลิตและกระจายตัวบท

ด้านการผลิตตัวบท ผู้ผลิตตัวบทของเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ คือ สื่อมวลชน ได้แก่ ผู้สื่อข่าวและนักเขียนบทความที่จะต้องคัดเลือกเหตุการณ์ที่มีองค์ประกอบสำคัญในการที่จะเป็นข่าว เช่น มีความสดใหม่ เป็นเรื่องราวที่ปุถุชนสนใจ มีผลกระทบต่อคนจำนวนมากในสังคม เป็นเรื่องราวความขัดแย้ง ฯลฯ แล้วจึงนำมาเรียบเรียงเป็นข่าวหรือบทความ จากนั้นบรรณาธิการข่าวจะทำหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา และอาจมีการปรับแก้ ตัดทอนเนื้อหา ก่อนเข้าสู่กระบวนการเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่อไป (ธีระยุทธ สุริยะ, 2560: 367)

ด้านการกระจายตัวบท ตัวบทที่ถูกผลิตขึ้นจะถูกเผยแพร่ไปยังผู้รับสารผ่านเว็บไซต์ www.thairath.co.th ซึ่งเป็นช่องทางหลักที่สำนักข่าวไทยรัฐใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงทำให้ตัวบทเผยแพร่ไปสู่ผู้คนจำนวนมากได้ในระยะเวลาที่รวดเร็ว

3.1.2 การรับและตีความตัวบท

ด้านการรับตัวบท ผู้รับสารสามารถเข้าถึงตัวบทได้โดยการเข้าไปยังเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และสมาร์ทโฟนที่มีการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต

ด้านการตีความตัวบท เนื่องจากข่าวที่นำเสนอในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์เป็นการสื่อสารทางเดียว ผู้วิจัยจึงไม่สามารถวิเคราะห์การตีความตัวบทของผู้รับสารได้ อย่างไรก็ตาม บรรทัดฐานในการตีความข่าวและบทความที่ถูกนำเสนอโดยสำนักข่าวผู้อ่านมักจะเชื่อว่า เนื้อหาในข่าวและบทความนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ผลิตตัวบทนำเสนอตามความเป็นจริง จึงทำให้ผู้อ่านรับสารและตีความว่าข้อมูลนั้นเป็นความจริง เนื่องจากข้อมูลที่นำเสนอโดยสำนักข่าวนั้นมีความน่าเชื่อถือ (สุจิตรา แซ่ลิ่ม, 2561: 658) จากการสำรวจของเว็บไซต์ทรูฮิตส์ (2564) พบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์เป็นเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ที่มีจำนวนผู้เข้าชมมากที่สุดในปี พ.ศ. 2563 โดยมีจำนวนผู้เข้าชมทั้งสิ้น 694,299 คนต่อวัน ทำให้ทราบว่า มีคนไทยจำนวนมากที่เข้ามาอ่านข่าวและบทความในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ จนอาจทำให้เชื่อว่า ภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าที่นำเสนอผ่านเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์เป็นความจริง ความเชื่อนี้อาจก่อให้เกิดอคติ ถูกครอบงำ และถูกชักจูงโดยข้อมูลจากเว็บไซต์ดังกล่าวได้

3.2 วิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม

การวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม คือ การวิเคราะห์ปริบทแวดล้อม ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อวิถีปฏิบัติทางวาทกรรมและตัวบท จากการวิเคราะห์ภาพกว้างของสังคมวัฒนธรรมพบว่า วาทกรรมที่นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์น่าจะมาจาก

อิทธิพลของนโยบายทางการเมืองของคณะก้าวหน้า จุดยืนทางการเมืองของสื่อ และความเชื่อที่มีอยู่ในสังคมไทย ดังนี้

3.2.1 นโยบายทางการเมืองของคณะก้าวหน้า

จุดเริ่มต้นของคณะก้าวหน้ามาจาก“พรรคอนาคตใหม่” ซึ่งเป็นพรรคการเมืองใหม่ที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นในวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2561 พรรคนี้ได้สร้างปรากฏการณ์โดยการได้รับคะแนนเสียงจากประชาชน 6,265,950 เสียง ซึ่งสูงสุดเป็นอันดับที่ 3 และได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 81 ที่นั่ง สาเหตุที่ทำให้พรรคอนาคตใหม่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนหลายล้านเสียง อาจเป็นเพราะพรรคอนาคตใหม่ประกาศตนว่า เป็นพรรคที่มุ่งสร้างการเมืองแบบใหม่ นั่นก็คือ ไม่มีอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหน้าเดิม ไม่มีการใช้เงินซื้อคนจากพรรคการเมืองอื่น ไม่มีการใช้ระบบเครือข่ายหัวคะแนน ไม่มีการใช้เงินจำนวนมหาศาลเพื่อใช้จ่ายในกระบวนการเลือกตั้ง พรรคอนาคตใหม่จึงเป็นดั่งความหวังของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการหาทางออกของวิกฤตการณ์เมืองไทยและหยุดวงจรการรัฐประหารที่คงอยู่มานานกว่าทศวรรษ (ชญาณิศา ศรีสว่าง, 2562: 133) แต่หลังจากนั้นศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งยุบพรรคอนาคตใหม่ นายธนาธร จึงเรืองรุ่งกิจ อดีตหัวหน้าพรรคอนาคตใหม่ จึงได้ก่อตั้งคณะก้าวหน้าขึ้นมา (ประชาชาติ, 2563) โดยมีนโยบายที่สำคัญคือ 1) สร้างเครือข่ายทั่วประเทศไทย 2) รณรงค์ทางความคิดทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะการปลูกฝังความคิดเรื่องระบอบประชาธิปไตย และ 3) รณรงค์ให้กับการเลือกตั้งท้องถิ่นในทุกระดับของประเทศไทย (คณะก้าวหน้า, 2563) จึงทำให้คณะก้าวหน้ามีการดำเนินกิจกรรมทางเมืองหลายประการตามนโยบายที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้สื่ออย่างไทยรัฐออนไลน์ได้มีการนำเสนอข่าวและบทความเกี่ยวกับคณะก้าวหน้า ซึ่งกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ที่เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์เลือกใช้ในตัวบทนั้นได้ประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนด้านต่าง ๆ ของคณะก้าวหน้า โดยภาพตัวแทนที่สอดคล้องกับนโยบายสร้างเครือข่ายทั่วประเทศไทย ได้แก่ ภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ทราบจากการที่คณะก้าวหน้าได้จัดกิจกรรมบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และลงพื้นที่เพื่อหาเสียงและแสดงวิสัยทัศน์ในการทำงานทางการเมือง ภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างโปร่งใส สอดคล้องกับการเปิดเผยข้อมูลการทำงานของคณะก้าวหน้าเพื่อยืนยันความโปร่งใส ภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่ซาบซึ้งใจในความช่วยเหลือประชาชน ดังปรากฏในกรณีที่คณะก้าวหน้าได้แสดงความรู้สึกขอบคุณประชาชนที่ร่วมบริจาคเงินเข้ามายังโครงการ “MAYDAY MAYDAY เราช่วยกัน” เพื่อให้คณะก้าวหน้านำเงินไปบริจาคให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดเมืองเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ต่อไป การกระทำดังกล่าวผู้วิจัยมองว่า น่าจะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและนำมาซึ่งคะแนนความนิยมในอนาคตได้ ภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่ห่วงใยประชาชน ทราบจากการแสดงความห่วงใยในความปลอดภัยของประชาชน ภาพตัวแทนด้านบวกที่สอดคล้องกับนโยบายรณรงค์ความคิดทั่วประเทศไทยโดยเฉพาะการปลูกฝังความคิดเรื่องระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ ภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย ซึ่ง

ทราบจากการที่คณะก้าวหน้าแสดงจุดยืนในการต่อต้านรัฐประหารและให้การสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสากล และภาพตัวแทนกลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความธรรมให้แก่ประชาชน ทราบจากการที่คณะก้าวหน้าออกมาเรียกร้องความยุติธรรมให้แก่กลุ่มผู้ชุมนุมที่ออกมาเรียกร้องประชาธิปไตย

3.2.2 **จุดยืนทางการเมืองของสื่อ**

หลังทศวรรษ 2550 เป็นต้นมา การเมืองไทยอยู่ภายใต้บรรยากาศความขัดแย้งจากสองค่ายการเมือง หรือที่เรียกว่า “การเมืองสีเสื้อ” (เสื้อเหลือง-เสื้อแดง) (อิทธิพล โคตะมี, 2560: 1) กลุ่มการเมืองเสื้อเหลืองมีลักษณะแนวคิดแบบ “รักเจ้า-เกลียดทักษิณ” และต่อต้านหลักการประชาธิปไตยแบบสากล ส่วนกลุ่มการเมืองเสื้อแดงมีลักษณะก้าวหน้า (progressively social movement) โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น (เอกพลณัฐ ณัฐพัทธนันท์, 2558: 88) จากอุดมการณ์ที่แตกต่างของกลุ่มการเมืองทั้งสองกลุ่มนี้อาจกล่าวได้ว่า ในประเทศไทยได้แบ่งกลุ่มการเมืองออกเป็นสองฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายเห็นต่างจากแนวคิดประชาธิปไตยแบบสากล และฝ่ายที่สนับสนุนแนวคิดประชาธิปไตยแบบสากล แนวคิดดังกล่าวได้แผ่อิทธิพลอย่างกว้างขวางในสังคมไทย รวมถึงในวงการสื่อมวลชนที่มีการแบ่งขั้วออกเป็นหลายฝ่าย ทั้งฝ่ายที่สนับสนุนประชาธิปไตยแบบสากล ฝ่ายต่อต้านประชาธิปไตยแบบสากล และฝ่ายที่ไม่แสดงจุดยืนทางการเมืองอย่างชัดเจน ดังนั้นจุดยืนทางการเมืองของเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์จึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับการผลิตตัวบทที่ใช้ประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้า ดังที่งานวิจัยของ สุจิตรา แซ่ลิ่ม (2561) ที่ศึกษาภาพตัวแทนของผู้ชุมนุมทางการเมืองในเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองช่วงปี พ.ศ. 2549-2557 ในพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย พบว่า ภาพตัวแทนของกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับจุดยืนทางการเมืองของสื่อ โดยสื่อที่มีจุดยืนสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุม จะนำเสนอภาพตัวแทนกลุ่มผู้ชุมนุมในด้านบวก ในทางตรงกันข้ามหากสื่อมีจุดยืนสนับสนุนรัฐบาลก็จะนำเสนอภาพตัวแทนกลุ่มผู้ชุมนุมในด้านลบ โดยผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐปรากฏการใช้กลวิธีทางภาษาที่นำเสนอภาพในเชิงสนับสนุนที่สร้างความชอบธรรมให้แก่กลุ่มผู้ชุมนมแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. เป็นจำนวนมาก และหลากหลายกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ไทยรัฐออนไลน์จะไม่มีการออกมาแสดงจุดยืนทางการเมืองอย่างชัดเจน แต่จากผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ที่พบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการนำเสนอภาพตัวแทนด้านบวกของคณะก้าวหน้ามากกว่าภาพตัวแทนด้านลบด้วยความถี่ 579 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.59 และ 187 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.41 ตามลำดับ ซึ่งเป็นอัตราส่วน 3 ต่อ 1 จึงอนุมานได้ว่า เว็บไซต์ไทยรัฐน่าจะมีจุดยืนสนับสนุนประชาธิปไตยแบบสากล จึงทำให้มีการนำเสนอภาพตัวแทนด้านบวกที่สร้างความชอบธรรมให้แก่คณะก้าวหน้ามากกว่าด้านลบ โดยภาพตัวแทนที่ปรากฏ ได้แก่ กลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชนของประชาชน กลุ่มการเมืองที่ยึดมั่นในหลักการประชาธิปไตย กลุ่มการเมืองที่ทำงานทางการเมืองอย่างโปร่งใส กลุ่มการเมืองที่ได้รับความนิยมจากประชาชน กลุ่มการเมืองที่เรียกร้องความเป็นธรรม

ให้ประชาชน กลุ่มการเมืองที่ซาบซึ้งใจในความช่วยเหลือของประชาชน กลุ่มการเมืองที่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์ และกลุ่มการเมืองที่ห่วงใยประชาชน

3.2.3 **ความเชื่อที่มีอยู่ในสังคมไทย**

แนวคิดเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ และแนวคิดเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์คือสมมติเทพ เป็นแนวคิดที่คนไทยได้รับการปลูกฝังมาอย่างยาวนาน จากแนวคิดดังกล่าวนี้ อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนไทยส่วนหนึ่งยังมีความคิดว่า พระมหากษัตริย์คือบุคคลที่มีฐานะสูงส่ง เป็นผู้มีบุญญาธิการลงมาเกิด และมีพระมหากรุณาธิคุณต่อคนทั้งชาติ คนไทยทุกคนจึงต้องรักเคารพ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และห้ามวิพากษ์วิจารณ์หรือพูดหมิ่นประมาทเกียรติของพระมหากษัตริย์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการใช้กลวิธีทางภาษาที่นำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าว่าเป็นกลุ่มการเมืองที่ไม่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์ อย่างไรก็ตาม ภาพตัวแทนดังกล่าวมีการนำเสนอที่ไม่มากนัก รวมถึงเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ยังได้มีการนำเสนอภาพตัวแทนที่ตรงข้าม คือ คณะก้าวหน้าเป็นกลุ่มการเมืองที่เคารพสถาบันพระมหากษัตริย์อีกด้วย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยหัวข้อ “กลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์” ทำให้เห็นว่า กลวิธีทางภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ใช้ในการประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนต่าง ๆ อันหลากหลายของคณะก้าวหน้า โดยเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ได้มีการ “สร้างภาพตัวแทนคณะก้าวหน้า” ในระบบความคิดของนักข่าวและบรรณาธิการ แล้วนำมาผ่านขั้นตอนการตัดสิน ประเมินค่า ตีความ และเลือกสรรภาพตัวแทนบางภาพของคณะก้าวหน้ามานำเสนอให้สาธารณชนได้รับทราบด้วยกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดภาพตัวแทนของ ฮอลล์ (Hall, 1997) ที่กล่าวว่า ระบบการนำเสนอภาพตัวแทนมี 2 ขั้นตอน คือ การสร้างภาพตัวแทนสรรพสิ่งในระบบความคิด และการนำเสนอภาพแทนเหล่านั้นไปยังโลกภายนอกด้วยการใช้ภาษาหรือสัญญะ

จากผลการวิจัยด้านกลวิธีทางภาษาพบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการใช้กลวิธีทางภาษาประเภทการใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงการกระทำหรือความรู้สึกมากที่สุด โดยมีความถี่ 387 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.52 ของกลวิธีทางภาษาทั้งหมด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลวิธีทางภาษาดังกล่าวสามารถแสดงการกระทำ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ ความรู้สึกนึกคิด มุมมองและทัศนคติของผู้กระทำได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้ภาพของคณะก้าวหน้าได้ง่ายและชัดเจน ส่วนผลการศึกษาด้านภาพตัวแทนพบว่า เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการนำเสนอภาพตัวแทนของคณะก้าวหน้าในฐานะกลุ่มการเมืองที่มุ่งมั่นทำงานทางการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนมากที่สุด โดยมีความถี่ 346 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.17 ของภาพตัวแทนทั้งหมด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากภาพตัวแทนดังกล่าวน่าจะมีความสัมพันธ์กับนโยบายของคณะก้าว

หน้าที่ต้องการสานต่ออุดมการณ์ของพรรคอนาคตใหม่ที่ถูกยุบไป จึงทำให้คณะก้าวหน้าดำเนินกิจกรรมทางการเมืองหลายประการเพื่อช่วยเหลือประชาชนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ผู้วิจัยสังเกตว่า ภาพตัวแทนดังกล่าวได้รับการนำเสนอผ่านมุมมองของคณะก้าวหน้าเอง ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากแนวคิดเรื่อง “ความเป็นคนใน-คนนอกกลุ่ม” โดยคณะก้าวหน้ามองว่า บุคคลภายในคณะก้าวหน้าเป็นคนในจึงต้องพยายามประกอบสร้างและนำเสนอภาพตัวแทนของกลุ่มการเมืองที่ตนเองสังกัดในลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อสร้างความชอบธรรมและเพิ่มคะแนนความนิยมให้แก่กลุ่ม เมื่อวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางวาทกรรมก็ทำให้เห็นกระบวนการผลิตและการกระจายตัวบทของสำนักข่าวไทยรัฐออนไลน์ที่ใช้ช่องทางเว็บไซต์ในการกระจายตัวบทไปสู่ผู้คนจำนวนมากในสังคม ดังนั้นภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าที่เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์นำเสนอผ่านกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ จึงน่าจะมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้อ่าน

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์วิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อวิถีปฏิบัติทางวาทกรรมและตัวบท พบว่า บริบททางสังคมวัฒนธรรมโดยเฉพาะจุดยืนทางการเมืองของสื่อนับเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการนำเสนอภาพตัวแทนด้านบวกที่สร้างความชอบธรรมให้แก่คณะก้าวหน้ามากกว่าภาพตัวแทนด้านลบ โดยมีความถี่ 579 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.59 และ 187 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.41 ซึ่งเป็นอัตราส่วน 3 ต่อ 1 ส่วน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา แซ่ลิ่ม (2561) ที่ศึกษาภาพตัวแทนของผู้ชุมนุมทางการเมืองในเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองช่วงปี พ.ศ. 2549-2557 ในพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย พบว่า การนำเสนอภาพตัวแทนของกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับมุมมองหรือจุดยืนทางการเมืองของสื่อ กล่าวคือ หากสื่อมีจุดยืนสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมืองก็จะนำเสนอภาพกลุ่มผู้ชุมนุมในด้านที่ชอบธรรมซึ่งเป็นภาพตัวแทนด้านบวก ในทางตรงกันข้ามหากสื่อมีจุดยืนสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามกับกลุ่มผู้ชุมนุมก็จะนำเสนอภาพกลุ่มผู้ชุมนุมในด้านที่ลดทอนความชอบธรรมซึ่งเป็นภาพตัวแทนด้านลบ

อย่างไรก็ตาม หากเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์มีการนำเสนอและผลิตซ้ำภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในด้านใดด้านหนึ่งอย่างโดดเด่น ก็อาจทำให้ผู้รับสารเชื่อว่าสิ่งที่นำเสนอนั้นคือความจริงทั้งหมด และอาจทำให้ผู้รับสารถูกชักจูงโดยสื่อและกลุ่มการเมืองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าในเว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ในครั้งนี้น่าจะช่วยเปิดเผยให้เห็นถึงการเลือกสรรและแนวโน้มของจุดยืนทางการเมืองของสื่อ ช่วยทำให้คนในสังคมตระหนักรู้ว่า ข้อมูลที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ นั้นเป็นเพียงข้อมูลที่ผ่านขั้นตอนการตัดสิน การประเมินค่า การตีความ และการเลือกสรรบางแง่มุมมานำเสนอตามจุดยืนและมุมมองของผู้ผลิตตัวบท ผู้รับสารจึงควรใช้วิจารณญาณและเสพข้อมูลให้รอบด้านมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง การวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากแหล่งข้อมูลเพียงแหล่งเดียวที่ได้รับความนิยมสูงสุด จึงควรมีการศึกษาภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าจากเว็บไซต์ข่าวออนไลน์อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น มติชนออนไลน์ ผู้จัดการออนไลน์ ข่าวสด ฯลฯ เพื่อวิเคราะห์ว่าแหล่งข้อมูลดังกล่าวมีการนำเสนอภาพตัวแทนคณะก้าวหน้าอย่างไร

บ้าง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนแนวคิดที่ว่า ภาพตัวแทนมีลักษณะที่ต่างกันไปตามจุดยืนหรืออุดมการณ์ที่กำกับการนำเสนอภาพตัวแทนนั้นของผู้นำเสนอหรือสื่อแต่ละสำนัก

รายการอ้างอิง

กานต์ กานต์พรรณพงศ์. (2554). *การสร้างความชอบธรรมทางการเมืองต่อการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (25 พฤษภาคม – 2 ธันวาคม 2551) และกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (12 มีนาคม – 20 พฤษภาคม 2553) ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกร็ดความรู้. (ม.ป.ป.). *อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่*. https://www.เกร็ดความรู้.net/อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่/

คมกริช หาญกล้า. (2562). *การสื่อสารโดยใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการเคลื่อนไหวทางการเมือง: กรณีศึกษาพรรคอนาคตใหม่* [วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คณะก้าวหน้า. (2563). *แถลงการณ์เปิดตัว คณะก้าวหน้า*. https://progressivemovement.in.th/statement/

จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2562). *การวิเคราะห์ข้อความ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชญาณิศา ศรีสว่าง. (2562). *การศึกษากลยุทธ์การตลาดทางการเมืองผ่านโซเชียลมีเดีย (SOCIAL MEDIA) ของพรรคอนาคตใหม่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2562* [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. (2557). *ภาษากับอัตลักษณ์เมียฝรั่งในวาทกรรมสาธารณะ* [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไทยรัฐออนไลน์. (2563, กุมภาพันธ์ 21). *ด่วน ศาลรัฐธรรมนูญมีมติ "ยุบพรรคอนาคตใหม่" คดีเงินกู้ 191 ล้าน*. https://www.thairath.co.th/news/politic/1774121

ทรูฮิตส์. (2564). *Top 10 Websites*. http://m.truehits.net/directory.php?cid=9

ธีระยุทธ สุริยะ. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนของชาวโรฮิงญาในสื่อออนไลน์ภาษาไทย: การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์* [วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บีบีซี ไทย. (2562, มีนาคม 28). *ผลเลือกตั้ง 2562: กกต. แถลงผลเลือกตั้ง 100% คะแนนมหาชนของ พปชร. พุ่งเป็น 8.4 ล้านเสียง.* https://www.bbc.com/thai/thailand-47730271

_____. (2564, พฤศจิกายน 12). *ม.112 : กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ชาติไหนใช้ ชาติไหนเลิก.* https://www.bbc.com/thai/international-59236360

ประชาชาติ. (2563, มีนาคม 21). *"ธนาธร" เปิดตัวคณะก้าวหน้า ชี้ "ประยุทธ์" ล้มละลายทางการเมือง ควรลาออก".* https://www.prachachat.net/politics/news-435397

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ออนไลน์.* https://dictionary.apps.royin.go.th

พรรณธร ครุธเนตร. (2547). *กลวิธีทางภาษาที่ใช้โจมตีรัฐบาลทางอ้อมในปริจเฉทการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ* [วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตรา แซ่ลิ่ม. (2561). *ภาพตัวแทนของผู้ชุมนุมทางการเมืองในเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองช่วงปี พ.ศ. 2549-2557 ในพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย: การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์* [วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร ภักดีผาสุข. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอัตลักษณ์และแนวทางการนำมาศึกษาภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรียา ประสิทธิ์วงศา. (2562). *การสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของพรรคอนาคตใหม่ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเจเนอเรชัน Z* [วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อิทธิพล โคตะมี. (2560). *ปฏิบัติการภาษาและการสร้างความชอบธรรมในการต่อสู้ของขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองไทย พ.ศ.* 2549-2557 [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุปกิตศิลปสาร, พ. (2548). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). ไทยวัฒนาพานิช.

เอกพลณัฐ ณัฐพัทธนันท์. (2558). การเมืองเสื้อสีกับการศึกษาขบวนการโต้กลับตามจารีตการศึกษาขบวนการทางสังคมและการเมือง. *วารสารสังคมศาสตร์*, *27*(1), 85-128.

Fairclough, N. (1995). *Media course*. Arnold.

Fairclough, N. and Wodak, R. (1997). Critical discourse analysis. In T.A. van Dijk (Ed.), *Discourse as social interaction* (pp. 258-285). SAGE.

Hall, S. (1997). *Representation: cultural representations and signifying practices*. SAGE.